

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

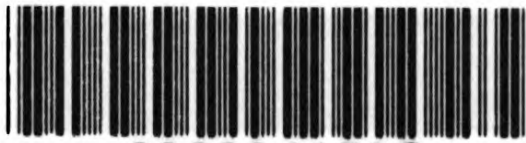
For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

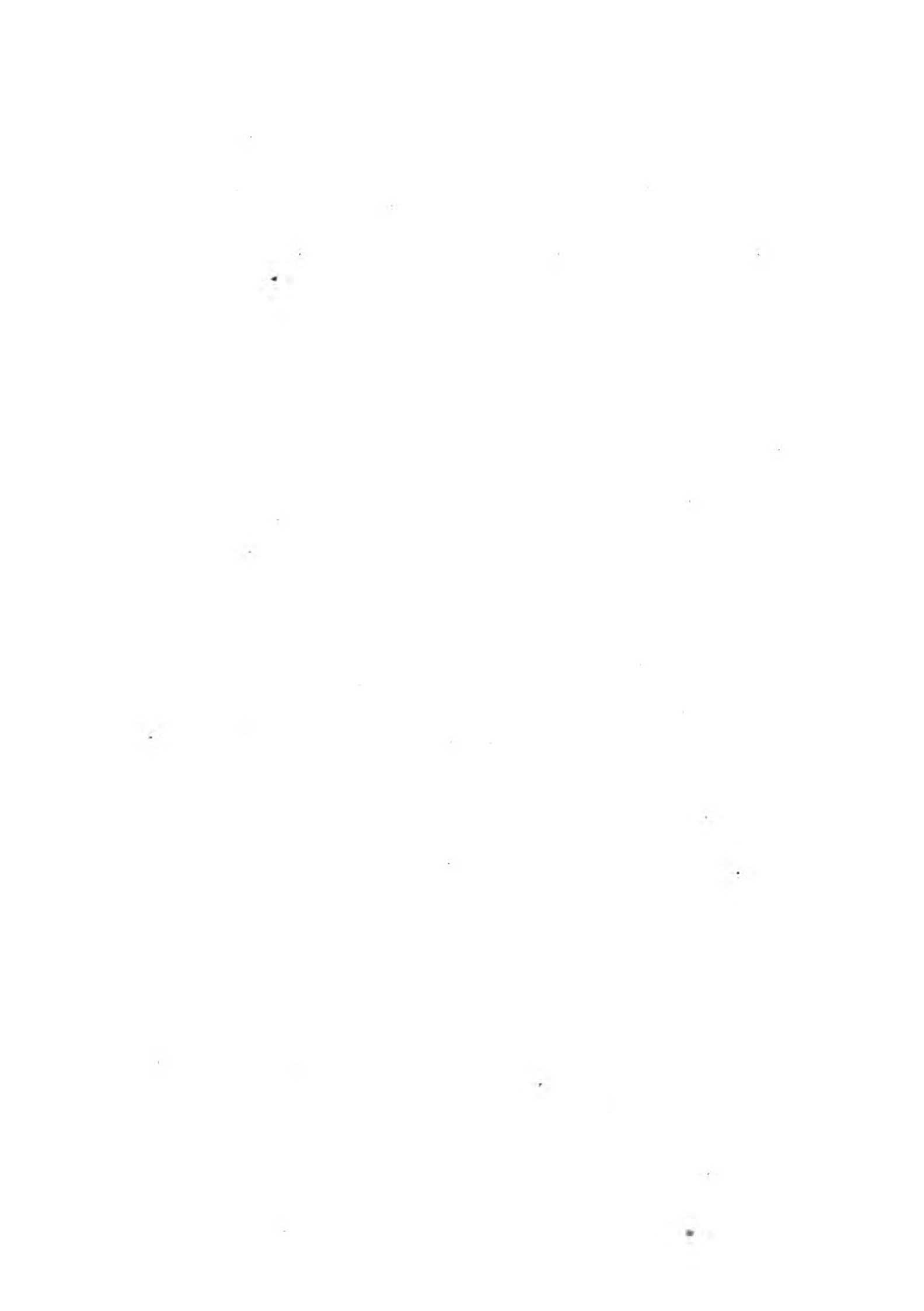
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

600094153S

BABRII FABULAE

EX RECENSIONE

ALFREDI EBERHARD

BEROLINI

APUD WEIDMANNOS

1875

292. f. 12.

58

PRAEFATIO.

Disputaturus eram hoc loco de uariis rebus, quae ad Babrii fabularum artem et condicionem recte aestimandas uidebantur pertinere: quod ne nunc faciam prohibeor, et graui meorum ualetudine oppressus et subito praeter expectationem ad nouum munus obeundum auocatus. itaque ad tempus quaedam quasi in transitu tetigisse satis habebo, praesertim cum inde ab anno 1862 tribus libellis uel gratulatoriis uel scholasticis de his rebus cum in uniuersum quid mihi uideretur exposuerim, tum singula aliquot capita pertractauerim. atque ut uerum fatear, in Babrii aetate definienda ne Gutschmidius quidem — cum hoc enim uiro prudentissimo maxime rem fore mihi uideo, quippe cuius doctrina ceteri nitantur — persuasit mihi proficiscendum esse a rebus historicis ac non ab eis quas secutus est Carolus Lachmannus rationibus. nam ut concedo acutissimas eius suspiciones, expositas illas in *annalibus* qui inscribuntur *Zeitschrift der deutschen morgenländischen Gesellschaft* (15, 28) et *Jahrbücher für Philologie* (87, 323), ueras esse *posse*, ita firmo ac certo superstructas esse fundamento facere non possum quin negem. itaque cum ne ex dicendi quidem genere certius quicquam colligas, quam in magnum illud aeuum, quod ab altero saeculo a. Chr. n. ad alterum p. Chr. n. exiens pertinet, Babrii aetatem esse referendam, reliqua est unde proficiscamur una ars uersuum pangendorum. hoc autem genus cum incredibili ille subtilitate ac paene anxia cura expoliuerit, in posteriore illius quod dixi aeui parte eum uixisse etiam nunc mihi ueri simile

uidetur. idque ut credam eo potissimum adducor, quod tanta est in his fabulis uis *accentus* ut in *paenultima uersus sede ex lege ponatur*. anapaestum autem, ut Babrianae artis lineamenta egregium ducem secutus Lachmannum adumbrem, in primam sedem admisit, non admisit in ceteras. dactylo usus est in prima et tertia, tribracho in omnibus praeter quintam et sextam. tres trisyllabi pedes — sunt autem anapaestus, tribrachys, dactylus — inueniuntur 106, 15. non raro coniungitur anapaestus in prima sede cum dactylo in tertia et cum tribracho in altera aut quarta. praeterea simul usus est dactylis in prima et tertia sede, dactylo in prima et tribracho in secunda (54, 2), dactylo in tertia et tribracho in altera (septiens) aut quarta (1, 10), tribrachis in altera et tertia (36, 4. 112, 1. 117, 2) aut quarta (89, 5). diligentissime autem curauit, ut quintam obtineret iambus purus, nisi quod nonnumquam ante l. ζ et eas quae uocantur mutae cum liquidis uocalis corripitur. tum plerumque uocabulum in uersu ultimum tres habet syllabas, uocabulum quod antecedit haud raro est monosyllabum. polysyllaborum haec sunt exempla: *ἐβλασφήμεις* 89, 4 (cl. 96, 2), *ἀντιζωγήσας* 107, 15 quaeque magis offendunt *λευκανθιζούσας* 22, 9. 45, 3 et, ut uidetur, *παντουροῖσιν* 127, 3. de u. *ἐλαφρόνθη* uel, id quod est in codice Bodleiano, *ἡλαφρόνθη* 111, 6 magno opere dubito. in sexta sede collocare solet spondeum, ita tamen ut non numquam uocabula quae maxime in α et ον exeunt admisisse uideatur. (cf. obseruat. Babr. p. 8)*). a uersu extremo monosyllaba exclusit in eaque parte plus quinque syllabas non facile comprehendit. nunquam uero uersum incepit aut a tribus aut a quattuor syllabis breuibus quae uno uocabulo continerentur, uelut *μακάριος*, aut uno tenore pronuntiarentur. nam *πότῃ ἀναβαίνειν* etiam ob id suspectum est, quod ultima syllaba post duas breues est elisa. cuius rei alterum apud Babrium non exstare exemplum obseruauit Lachmannus. sed tota ista fabula adeo contracta est, uix ut possit intellegi. est enim ex earum numero, quae ad quattuor uersus ab epitomatore redactae uiam monstrauerunt Ignatio Magistro ceterisque qui tetrasticha

*) de hac re tamquam explorata confidentius nec sine leui errore locutus est qui nuper Mauricii Hauptii uiri incomparabilis opuscula collecta edidit (I, p. 152). neque enim rectius diceretur *σάμνον*.

illa condiderunt. in uniuersum autem ex pedibus solutis tribrachys et dactylus ita in uersu collocantur ut *ictus* non alias nisi *primam*, in uocabulis autem quae *plus* quam *tres* syllabas habent primam aut ad summum idque rarissime alteram feriat. anapaestus contra saepe uno continetur uerbo atque raro a uocabulo disyllabo incipit, idque arcte cum eo quod insequitur conecitur. haec omnia ita instituit ut nullus uersus post thesin aut tertiam aut quartam non esset incisus. inciditur autem uersus etiam inter uocabula elisione quam uocant uocalium coalescentia (*ἔθνευεν ἠῦχεθ'*, *ἰκέτευεν ἠρώτα* 10, 8. 22, 8. 105, 2. 20, 4. 19, 6. 50, 10. 102, 11. 95, 40. 28, 2. 30, 4; *ἠλαζονεύετ'*. *ἀλλὰ δὴ κύων γραίη* 104, 5. 76, 4; *με* eo loco eliditur 38, 7 cl. 43, 14; *τε* 95, 13. cl. 74, 13; *δέ* 26, 12. 85, 12. 112, 2. 50, 12. 54, 2. 47, 9. 43, 5. 102, 7; itaque nescio an etiam 53, 8 *ἰκοιο*, *μὴ δὴ μοι πάλιν συναντήσης* ferri potuerit. mirer tamen si Babrius non scripsit *πάλιν ἐμοί*. 59, 9. 88, 2 non satis certi sunt).

Hiatum Babrius omnino exclusit: nam diuersi generis est *τί οὖν* 87, 5. 126, 5. elisit raro in uno uersu plus quam duas syllabas neque unquam plus quam tres (50, 6. 53, 7. 79, 5. 84, 6. 88, 13. 131, 8. 132, 7); crases admisit sat multas, aphaereses paucas; quidquid durius esse uidebatur, anxie uitauit. in his rebus autem omnibus non numerasse syllabas sed aurium iudicio obtemperasse censendus est. ante litteras ζ; γρ κρ χρ; βρ πρ φρ; δρ τρ (θρ 64, 5? cf. 116, 6); βλ πλ, κλ χλ quae antecedit syllaba interdum non producitur (obseruat. Babr. p. 11): sed *φάνναισι* 132, 8 correpta l. α Babrio tribuendum esse parum est ueri simile.

Dixi paullo ante in uocabulis quae plus quattuor syllabis continentur interdum alteram sub ictu esse — sunt autem e dactylicis in prima sede *συνθήμενος* 30, 6, *σκεψόμενος* 54, 2, *ἠμίονος* 62, 1, *καίθεριον* 72, 6, *ἐξέφαγε* 86, 5, in tertia unum *πνιγόμενος* 60, 2 —: uerum est etiam huius generis unum trisyllabum 95, 91 *ἔγκατα λαφύσσων*. quamquam ego neque hoc Babrii esse credo neque, quod aliquando Hauptio probante conieceram 95, 78 *φησὶ δὲ βασιλέα*. contra Babrio uidetur posse tribui *προσέκυσσε* 95, 12 quod illi *ἐξέφαγε* est simillimum: tametsi in promptu est scribere *προσέκυσσε*. in altero pede dixit *σὺ μὲν μαχομένη* 36, 10 (cl. 39, 4),

ἐν τοῖς *Θεμελίοις* 59, 14. 85, 8 (cl. 21, 2. 13, 1). 98, 9 (cl. 11, 2). 106, 14 (cl. 74, 5). 111, 8. 12. 18. (88, 2? *σκόλακά τις* 134, 1?): quorum partem tantum licet coniectura facili tollere. in tertio simile inuenies unum illud *ἐγένετο* 100, 3; nam 72, 20 utique corruptus est. in quarto pede sunt *ἀθέμιτον* 98, 19 et *κυνίδιον* 132, 1: quorum illud a Babrio uidetur abiudicandum esse, hoc non satis certum est; 99, 3 autem sanare conatus sum. neque caret dubitatione 29, 2 *ζευχθεῖς δ' ὑπὸ μύλην*, cuius simile exemplum repperi nullum. etenim *praepositiones disyllabae* omnibus locis *ictum habent in syllaba priore*. pentsyllaba, quorum haec est forma *προσεπέθηκεν χρεμείσαντος ἐκατέρωθεν*, et tetrasyllaba eiusdem mensurae uelut *ἐπετίθει διαβολαῖς πολεμίας* solet post caesuram tertii pedis collocare. atque illorum adnotauī exempla 19, horum 28. huc accedunt 76, 9 *τὸ πνεῦμα σώζων ἐπ' ἀχύροισι δυστήνως*, 128, 4 *παρ' ὀλίγοισιν ἦν ψεῦδος*; 1, 16 *ὡς αὐτὸς ἤδη φοβερός ἐστι γινώσκω*. in uersus initio dixit *μὴ καταγέλαστον* 80, 4, *καὶ φιλαργεταῖσιν* 107, 10, *τῶν πελέκεων τε* 64, 8; *τὸ κυνίδιον* 132, 2; in altera sede *λέων τις ἐβασίλευεν* 102, 1, *λέων ποτ' ἐπεβούλευεν* 97, 1, *ἐγὼ δὲ περιτρέχουσα* 131, 13?; *περιόντες ἐλέγοντ' ὄψα* 127, 6; in quarta *οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλὰ διετέλουν ἄδων* 126, 6; *ζωὴ γὰρ αὐτῆς ἐστι πετομένης κέντρον* 139, 11; *κώδωνα δι' ἀγορῆς σείων* 104, 4; in prima *ἔτ' ἐπετίθει* 111, 10. alia est ratio anapaestorum, quos a ceteris pedibus praeter primum Babrius exclusisse censendus est. singulare est *ἐπιμαρτυρῶ σοι* 27, 5; incertum *χρονιώτερον γάρ* 121, 5 in adn. ad quae proxime accedit 84, 4 *καθεδοῦμ' ἀπελθών*. qua uero ratione *ἐφ' ἅπασιν* 70, 2 magis offendat quam *μετ' ἐμοῦ γὰρ ἤξει* 110, 3, *ὑφ' ἐνός δὲ δηχθεῖς* 117, 8, *ὑπ' ἐμοῦ δὲ πρώτου* pr. II, 9 ego non uideo. haec autem sunt genera eorum quibus Babrius usus est anapaestorum: *ἐλάλει γέραναι γενεή;* *διέβαινε καταβᾶσα μερίσαντες ἔλαβόν σε;* *τὸ κέρας, ἐν ὁδῷ;* *ὁ γεωργός, ὃς Ὀλυμπον;* *ὁ δὲ βοῦς, τί γὰρ ἄρτι, τί ποτ' ἦν,* *ὁ δὲ μόσχος, ὃ δὲ χειροτέχνημ', ὃ δὲ τοῦτ' ἀκούσας,* *ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης;* *ἕνα βοῦν τις εἶχε, πολὺ τοῦ κρέως, ἄγε δῆ, ἐπὶ γῆς, διὸ δυσκολαίνει, χάριν εἶσομαί σοι, παρὰ πατρός, ὅπερ εἶλεν, πάλιν ἔστι, φίλος εἶ;* dactylo cum usus est, dixit talia: *τοὺς πόδας, ὦ πέλαγος, εἰς λύκον, εἰς πόλεμον, οὐχ ὁ μέγας* praeter

ea de quibus antea dictum est τῶν πελέκεων, ἡμίονος σκεψόμενος ἔγκατα, horumque similia. quare non dubitavi ei tribuere τῶν τότε Ἀράβων 57, 6 et τὰς δ' ἄρ' ἰδίας 45, 8, praesertim cum similia multa occurrant in tribrachis. in tertia sede praeter unum illud πνιγόμενος 60, 2 dactylorum arses et theses semper uersus incisione dirimuntur. hanc autem insequuntur tres syllabae breues, quae plerumque aut unum uocabulum (uelut ὄψου δ' ἔτυχε) efficiunt aut polysyllabi partem priorem. ceterorum haec sunt genera: χομώσων τὸν ὄνον ἤγεν, μῦς· ὁ δὲ λέων; ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, ἐλθεῖν ὑπὸ τε τοῖχον, δικαίως ὑπὸ φίλων; minus usitata sunt illa disyllaba τούτου κνὴ φίλω 42, 2, ὄρνιθοθήρα φίλος ἐπῆλθεν 124, 1. ἦρα γυναικῶν δύο, 22, 5. 12, 18. 63, 9? 75, 20. 106, 1. 108, 1. 111, 1. 113, 2. idem fere est usus *tribrachorum*, nisi quod seueriore etiam obseruantia constringitur. semel in tertia sede tribrachys uno continetur uocabulo 100, 3 (u. p. VI, 4): ceteris locis syllaba prima seiungitur ab altera et tertia, quae plerumque efficiuntur syllabis prioribus uocabuli trisyllabi aut polysyllabi; atque de his uide p. VI m. proxime autem ab eis absunt disyllaba αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον 42, 3, εὐθύς ἐπὶ τὸ δῶμα 5, 5, ἦσαν ἐπὶ Νίνου pr. II, 3; accedit 59, 6 Μῶμος· ἔτι γὰρ. trisyllaborum hae sunt formae: μὲν ὄνυχας, φόρτον ἔφερον, ἔσειεν Ἄρεος, αὐτόριζον ἄνεμος, εἶδε τὸ θέρος, ἔδακεν· ὁ δ' ἐδίωκεν 112, 1. in prima uersus sede ubi ponitur tribrachys, semper prima syllaba a ceteris diuiditur (τὸ βέλος, ὁ πόλεμος, ὁ δὲ γ' ὄνος, τὸ κνίδιον, ἔτ' ἐπετίθει), si in altera, plerumque (cf. p. V e.): in hac uero sede cum collocatur, solet uersus in medio pede tertio incidi; inciditur in quarto 57, 12 ἐντεῦθεν Ἀραβὲς εἰσιν, 97, 1. 102, 1. 131, 13?. 127, 6. ceterorum haec sunt genera: στρουθοὶ δὲ συνετὰ, πεινῶ γὰρ ἐλάφου, ἐπῆλθ'· ὁ δ' ἀδεῶς, λέων τις ἐβασίλευεν, οὐ κόσμον ἀρετῆς, τὰ ζῶα δ' ἰλαρούς, ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει, ὄρνιθος ἀγαθῆς, διέβαινε ποταμόν; ἦλαννε διὰ γῆς, τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ (78, 5); εἶλεν ὁ λέων, ἐμέμφεθ' ὁ λέων, ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρων (37, 6. 67, 2), ἐλθοῦσιν. ὁ δὲ λιθουργός. in quarta sede Babrium non uideri usum esse tribrachio qui uno contineretur uocabulo modo significavi. f. 89, 5 autem ὅς γ' ἐπ' ἔτος his similis est: ὦν ὁ θεός, πῶς ὁ θεός 2, 12. 14. atque raro prima tribrachii in hac sede syllaba uo-

cabulum monosyllabum est (γῆρας δὲ λιπαρόν 103, 10, quocum conferas 108, 21 θύραν τις· ὃ δ' ἀποπηδήσας) aut disyllabi extrema (ἔστι πετομένης, ἀλλὰ διετέλουν), sed plerumque trisyllabi aut polysyllabi; alterius autem et tertiae syllabae praeter eas quae ex exemplis modo allatis apparent hae fere sunt formae: πελαργέ τινι, παρῆκε τὸν ἰκέτην, σπήλυγγα θαμινά, κώδωνα δι' ἀγορῆς, ἡδύναντο· κατὰ μίαν, χολάσιν· ὃ δὲ λέων; de polysyllabis quantum satis uidebatur supra dictum est (p. VI).

Facile autem est obseruare, si uersus in quarta sede media est incisus, ante caesuram saepe esse collocatum uocabulum trisyllabum (τόξου βολῆς ἔμπειρος, εἰς τὴν πόλιν κατῆγε).

Clausit uersus Babrius quinque syllabis conexis uelut οἰκοδεσποίνῃ (terdecies); ὠφελουῖσ' ἡμας, φεύγετ' ἀνθρώπων, οὐδ' ἐβροσκήθην, μῆπιλιχημήσης, ἀλλ' ὑπ' εὐνοίης, μὴ ποτ' ἐπλεύσθης (uicies quinquies); a quibus non multum differunt talia τὰ πάντ' ἐποπτεύειν, τὸν ἄνδρ' ἐπηρώτα, ὃ δ' ἀποπηδήσας: uerum paullo audacius septem colligantur syllabae ἐξανίστατ' ἐξαίφνης in fabula dubia 116, 8: ad quod tamen exemplum in f. 128 extrema proposui ἐξελέλυθ' ἀνθρώπους et 153, 4 ἐξιόντ' ἀναιρήσειν. cf. adn. ad f. 75, 16. tetrasyllaborum et trisyllaborum haec genera sunt frequentissima — neque enim omnia possum hoc loco complecti —: φίλους ὑποπτεύεις, γῆς ἐφαπλώσας, ἀσκόπως ἐφορμήσας; πρῶτον εἰπούσης, τὰ Πυγμαίων, μέτωπον εἰστήκει. disyllaborum illa τὸν γόμον λύων, κρεῖσσον ἦν ὑμας, ἄγγελος λόγων ἦκειν, ἀμπέλων τε καὶ κήπων. maxime uero digna uidetur quae animaduertatur haec fere constans forma καὶ φόβου δρόμος πλήρης 1, 3. τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης 2, 9. pr. I, 17. 6, 2. 7, 14. 11, 8. 16, 6. 22, 1. 23, 6. 24, 7. 25, 2. 27, 3. 31, 19. 43, 5. 49, 5. 51, 2. 54, 1. [58, 6]. 71, 8. 74, 1. 16. 75, 10. 94, 4. 95, 51. 101, 7. 105, 3. 111, 12. 112, 2. 6. 116, 4. 9. 118, 9. 121, 2. 126, 4. 131, 1. 132, 7.; 33, 17 cl. pr. II, 6. 54, 3. dixit tamen etiam ita πελαργέ, τινι βίῳ χάρεις 13, 9, ἡδύναντο· κατὰ μίην τοίνυν 47, 8. quod Lachmannus scripsit 127, 4 καὶ τὰ τῆς τέχνης recte se habere his locis defenditur: ἦν δὲ τῶν ζώων 1, 2. 7, 6. 21, 4. 27, 4. 28, 4. 30, 2. 36, 6. 42, 7. 57, 5. 79, 2. 85, 9. 87, 5. 95, 31. 107, 15. 127, 4. cl. 47, 11. 53, 7. ἦς τις

οὐκ ἔχειν ἦρα 32, 4 et σὺν (ego aliquando conieceram in u. νῦν latere ἔτι) δὲ καὶ θεῶν ὕμνῳ 15, 6 similia habent illa μή σε τῷ λύκῳ ῥίψω 16, 2, τὸν δὲ τοῦ σκέλους ἄρας 42, 4, ὧν σὺ τὴν χρῶν σκώπτεις 65, 3. neque igitur hanc ob causam uersus 131, 8 φέρβεις δ' ἄρ' ἡμῖν τὴν κύν' ἐν μέσοις ταύτην potest uituperari, neque quod tres eliduntur syllabae, neque uero quod totus ex disyllabis et monosyllabis constat: nam huius generis haud paucos inuenias (54, 3. 4. 1, 3. 20, 8. 22, 1. 36, 6. 48, 2. 59, 6. 67, 2. 68, 9. 69, 6. 71, 9. 78, 2. 4. 95, 31. 46. 100. pr. II, 3. 107, 8. 113, 3. 116, 12. 120, 9. 122, 14. 131, 8. al.). unde simul omnis de uersu 114, 6 εἶπέν τις αὐτῷ· φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα tollitur dubitatio. sed ut eo reuertar unde egressus sum, inter rariora sunt habenda bina tetrasyllaba aut pentesyllaba in extremo uersu iuxta posita: ἀπολέσας ἀνεζήτει 2, 2. 13, 2. 21, 2. 23, 2. 32, 6. 39, 4. 52, 6. 69, 1. cl. 21, 1. 130, 6. κερδῶ δ' ἐπισκώπτουσα, μήκφρενωθείην 101, 5.

Tam anxia cura uersus cum formauerit Babrius, non mirum uidebitur si numerus uerborum quae in ultima uersus sede collocari possent arctioribus finibus circumscriptus est. utitur crebro eisdem uerbis uerborumque formis, uelut genitiuis pluralis numeri, gen. part. act. fem., comparatiuorum pronominum aduerbiorum formis quibusdam (uelut μείζων, ἡμας τοιαύτην ἀκείνη, ἐξαίφνης λίαν πόρρω οὕτως), infinitiuis temp. praes. (maxime in εὔειν ὑειν) fut. aor., indicatiuis fut. act. et aor. pass., coniuuctiuis et participiis aor. I act., temp. plusq. pf. act., impf. uerborum contractorum.

Possum multa disputare de uocabulis quae certis quibusdam in sedibus collocantur: sed haec in aliud tempus differamus: de una tamen uoce φησί uerbum facere liceat. ea ponitur in his fabulis, ut εἶπε plerumque, post incisionem tertii pedis uiciens quinquies (φασί septiens), ante illam sexiens; post quarti pedis caesuram 53, 4 mutata sede ut uersus constaret collocata est. πρῶτος δέ, φασίν coniectura restitutum est pr. II, 4; de scriptura quae est 95, 78 βασιλῆ δέ φησι dubito; 88, 16 autem malui scribere ἔφασκε, ut est 95, 14 (cl. 94, 3), et 78, 4 καὶ τίς σε, τέκνον, φησί, τῶν θεῶν σώσει; nam τέκνον eodem loco ponitur pr. I, 2. 34, 11. 131, 4, post alteram caesuram 95, 31. 47, 6.

‘Quid? leuissima ista tu curabis,’ inquires, ‘cum tot tamque grauia supersint in uerbis Babrii menda et aperta et operta?’ ego uero neque quantum tollendum reliquerim uitiorum uel ingeniosioribus hominibus uel felicioribus, neque quam multae ex eis quas protuli emendationibus atque adeo opinionibus sint incertae ignoro, tametsi pro uirili parte per satis multos annos et ipse his uolneribus sanandis operam dedi et uirorum quorundam eximiorum uel consilio uel inuentis adiutus sum. nam Mauricius Hauptius, qui quam diu mihi fauebat, studia mea Babriana singulari fouebat beneuolentia, cum suas aliquot tum plurimas Augusti Seidleri, qui diuino profecto acumine in his fabulis restituendis uersatus est, emendationes et Godofredi Hermanni de nonnullis locis iudicia mecum communicauit; Rudolphus Hercher praecleara quaedam inuenta sua mihi tradidit; Carolus Halmius, qua est liberalitate, suas suspiciones per litteras mihi transmisit; Maximilianus Treu fabularum Graece conscriptarum libros Londinenses et Oxonienses diligentissime mea causa inspexit; paucas coniecturas Otto Jahn ad marginem editionis Levisianae ascripserat, quae ex auctione bibliothecae illius amplissimae ad me peruenit. quae ceteri homines docti ad emendandas fabulas Babrianas contulerunt ut collegi quanta potui diligentia, ita omnes omnium hariolationes congerere non meum esse arbitrabar. etenim quae coniecturae certa aliqua ratione falsae esse coarguebantur, eas praetermisi. neque necessarium duxi eorum semper nomina ascribere, qui quae alii dudum reppererant, tamquam noua repetierunt. quod quam saepe cum aliis tum mihi acciderit persequi nihil attinet. quamquam in incredibili illa opinionum et suspicionum multitudine, etiamsi plurimum in auctoribus emendationum indagandis consumas operae ac studii, procliuè sane est errare: uelut quod mihi locis nonnullis primus scripsisse uidebar *ἡμιν ἡμας* occupauerat Bergkius, quo uiro de Babrii uerbis restituendis pauci melius meruerunt. sed etiam praeterea succreuit satis larga seges addendorum. 6, 17 uereor ne non recte scripserim *ἦδ’*: tota enim sententia affabulatore potius quam Babrio uidetur digna esse || 11, 5 *βάλλοντος* habet etiam paraphrasis Marciana; uide p. 97. n. 6. || 11, 8 *ὁ δ’* A m. pr., *ὄδ’* m. rec. || 23, 4 *τοῖς πέριξ ἄλλοις* coniecit scribendum esse et 31, 20 spurium iudicauit A. Grumme in commentatione edita Gerae d. XV m. Oct.

1875, quae his ipsis diebus, cum omnia mea iam sunt typis descripta, Gustavi Schneideri beneuolentia ad me est adlata. in quo libello perpauca esse quae ego non antea exposuissem homo ille doctus non dubito quin intellecturus fuerit, si obseruationes Babrianas quas a. 1865 — siue typographi siue meo errore p. 76 exstat 1864 — Berolini edidi cognouisset. ea uero de qua agit p. 7, 4 coniectura a me iam a. 1862 prolata est || 20, 8 corrige *μάτην*, 32, 7 *παρέδραμεν*, 43, 13 *ταῦτ'*, 45, 10 *ἀλλ'*, 47, 13 *ἦτε* || 23, 11 *ἐκφορομένων* Minas || 33, 16 *ὄδ' A* || 35, 1 in adn. u. ,commutabat' ultima excidit littera || 50, 19 *ἔσωσας . . ἀπέκτεινας* habet etiam paraphrasis Marciana || 59, 9 propter caesuram praefero *τῶν ὀμμάτων κέρατα* || 75, 7 *γὰρ* ante Hochium, qui de suis auctoribus solet tacere, debebat Hartung || 84 in epimythio restitue *ἀδυνάτου* || 91, 3 de temp. aoristo *μείνας* uide Classenum ad Thuc. II, 19, 14 p. 188 disserentem || 111, 11 *παρέβαινε* Otto Jahn probabiliter || 115, 4 in u. *ταῦτα* nescio an lateat participium quale est *σκώπτων* || 127, 3 *φέρη* aliquo modo defenditur f. 93, 3 *ἐφ' ᾧ λάβωσι* || 140, 5 *τί τὸ ξενίζον, εἰ ξένη με θριξ φεύγει* et 137, 3 *ἐγὼ δὲ κάκεινης Καὶ σῆς ἔχω γε ποικιλωτέραν γνώμην* Minas Babrii persona induta in syllogae alterius f. 84. 72 || p. 94 med. Auianum tricesimam fabulam aliunde ac non e Babrii fabulis desumpsisse, quippe qui idem argumentum f. 95 tractauisset, demonstrat Lachmannus ||

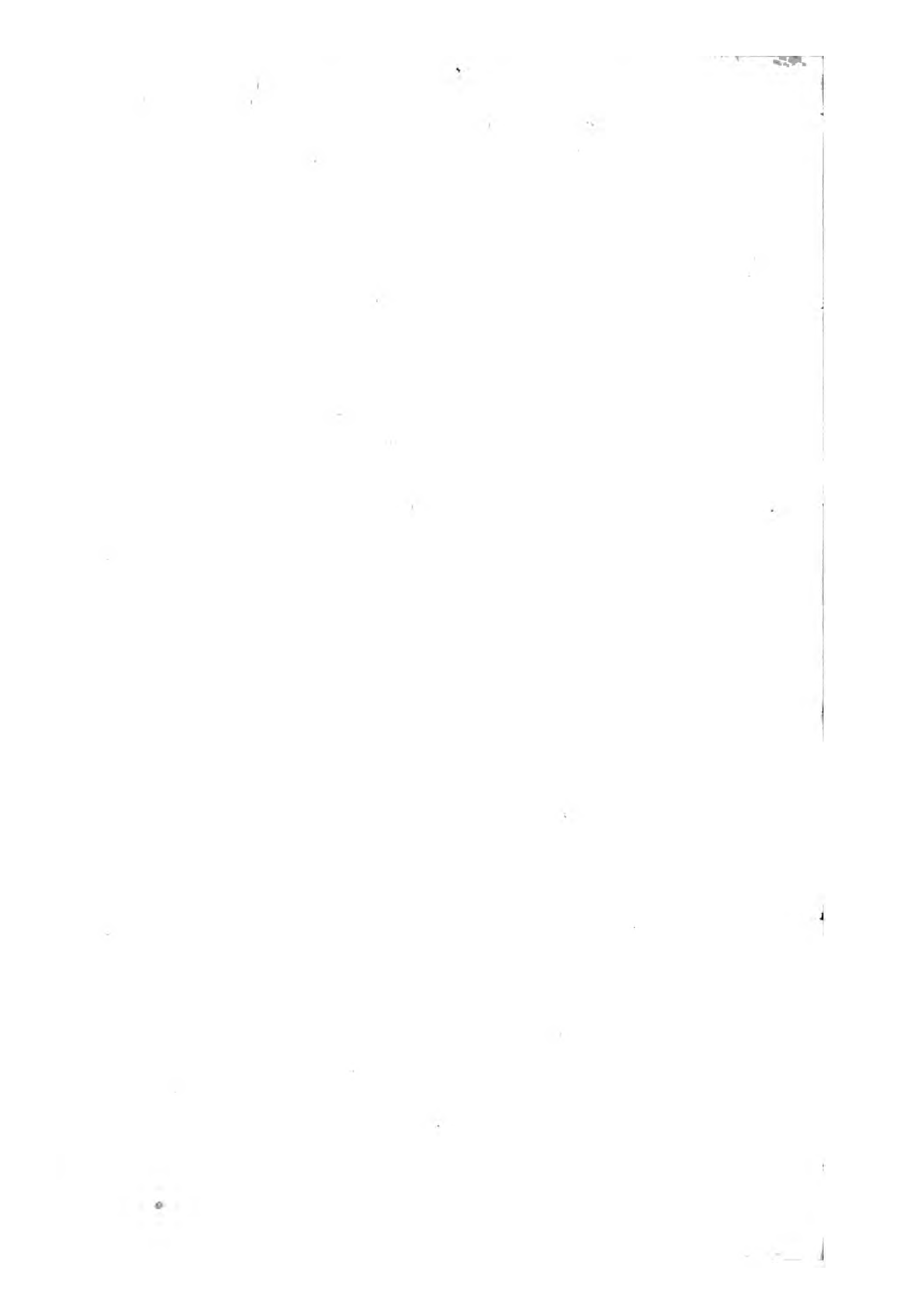
Reliquum est ut indicem quibus compendiis sim usus. sunt autem haec: A = Babrii codex Athous | Ar. = L. Ahrens | Ber. = Berolinenses editores | Bg. = Bergk | Bk. = I. Bekker | Bo. = Boissonade | Bt. = Baiter | C F H T = Aesopearum fabulorum editiones Coraisiana Furiana Halmiana Tyrwhittiana | Db. = Dübner | Dd. = Guilelmus Dindorf | E. = Eberhard | G. = tetrastichorum codex Gudianus | He. = Godofredus Hermann | Hl. = Halm | Hp. = Mauricius Haupt | L. = Lachmann | M. = Meineke | P. = Pollucis personati liber Parisinus | S. = Suidas | Sd. = Seidler | Schw. = Schneidewin | Sp. = Hermannus Sauppe | Tur. = editores Turicenses | V. = Dosithei codex Vossianus.

Verum tandem aliquando subsistendum est legentiumque occurrendum satietati. denuo autem hoc loco nihil magis mihi esse in uotis profiteor, quam ut uir uenerabilis Georgius Wichert in hac quam uere dicere possum *δόσιν*

ὀλίγην τε φίλην τε ne plane deesse existimet uirtutes illas grammatico maxime dignas, quarum ipse est exemplar ac specimen, diligentiam dico sobriumque iudicium. quod si consecutus ero, animo minus sollicito ex hac urbe discedam.

Scripsi Magdeburgi in coenobio Beatae Virginis sacro
d. XX. m. Oct. MDCCCLXXV.

ΒΑΒΡΙΟΥ
ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Γενεὴ δικαίων ἦν τὸ πρῶτον ἀνθρώπων,
ὦ Βράγχε τέκνον, ἦν καλοῦσι χρυσεῖην.

* * * * *

τρίτη δ' ἀπ' αὐτῶν ἐγεγένητο χαλκείη,
μεθ' ἣν γενέσθαι φασὶ δῖαν ἡρώων.

5 πέμπτης σιδηρῆ ῥίζα καὶ γένος χειρῶν.

ἐπὶ τῆς δὲ χρυσῆς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζῳίων
φωνὴν ἔναρθρον εἶχε καὶ λόγους ἦδει·

ἀγοραὶ δὲ τούτων ἦσαν ἐν μέσαις ὕλαις.

ἐλάλει δὲ πέτρον καὶ τὰ φύλλα τῆς πεύκης,

10 ἐλάλει δὲ πόντος, Βράγχε, νηὶ καὶ ναύτη,
στρουθοὶ δὲ συνετὰ πρὸς γεωργὸν ὠμίλου.

ἐφύετ' ἐκ γῆς πάντα μηδὲν αἰτούσης,

θνητῶν δ' ὑπῆρχε καὶ θεῶν ἑταιρείη.

μάθοις δ' ἂν οὕτω ταῦτ' ἔχοντα καὶ γνοίης

15 ἐκ τοῦ σοφοῦ γέροντος ἡμῖν Αἰσώπου

μύθους φράσαντος τῆς *ἐλευθέρας μούσης.

Βαλεβρίου μυθίαμβοι Αἰσώπειοι κατὰ στοιχεῖον. στίχοι χωριαμ-
βικοί Α Βαλερίου χωριαμβικὸν στίχοι ἐκ τῶν Αἰσώπου μύθων Har-
leianus 3521. | Prooemium I | uersum excidisse uidit Bo | [3. 4. 5] L |
3 αὐτῶν] τῆς add. m. recentissima, scilicet ut restitueret αὐτῆς | ἐγε-
γένητο Burges, E: ἐγενήθη A || 4. δῖαν E: θεῖαν A || 5. πέμπτης L:
μεμπτή A | σιδηρᾶ A || 6. δὲ . . σῆς A: em. Db. || 10. ἐλάλει δ' . . .
ἰχθῦς erasis litteris fere quinque A. Menas ascripsit δὲ πόντιος ἰχθῦς
et δὲ τ' ἰχθῦς: δὲ πόντιος Bg. He. L M Sp. cf. 71, 5 || 9. πέτρα A ||
15. ἡμῶν γέροντος A: γέροντος ἡμῖν Sd. (ἡμῖν E) || 16. παλαιέρας Schw. ||

ὦν νῦν ἕκαστον, ὃν θείης, ἐνὶ μνήμῃ
μελισταγές σοι, λῶστέ, κηρίον θήσω,
πικρῶν ἰάμβων σκληρὰ κῶλα θηλύνας.

1 Ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς ὄρος κνηγήσων,
τόξου βολῆς ἔμπειρος· ἦν δὲ τῶν ζώων
φυγή τε πάντων καὶ φόβου δρόμος πλήρης·
λέων δὲ μῦνος προὔκαλεῖτο θαρσήσας
5 αὐτῷ μάχεσθαι. „μεῖνον“ εἶπε, „μὴ σπεύσης“
ἄνθρωπος αὐτῷ, „μηδ’ ἐπελπίσης νίκη·
τῷ δ’ ἀγγέλω μου πρῶτον ἐντυχῶν γνώση
τί σοι ποιητέ’ ἐστίν.“ εἶτα τοξεύει
μικρὸν διαστάς. χῶ μὲν οἰστός ἐκρύφθη
10 λέοντος ὑγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων δείσας
ᾧρμησε φεύγειν ἐς νάπας ἐρημαίας.
τούτου δ’ ἀλώπηξ οὐκ ἄπωθεν εἰστήκει.
ταύτης δὲ θαρσεῖν καὶ μένειν κελευούσης,
„οὐ με πλανήσεις“ φησὶν, „οὐδ’ ἐνεδρεύσεις·
15 ὅπου γὰρ οὕτω πικρὸν ἄγγελον πέμπει,
ὡς αὐτὸς ἤδη φοβερός ἐστι γινώσκω.“

Ἵτι δεῖ ἐκ τῶν προσφερομένων γινώσκειν τὴν ἐκάστου διάθεσιν. καὶ
ὅτι ἡ σοφία τῆς δυνάμεως διαφέρει.

2 Ἄνθρωπος γεωργὸς ἀμπελῶνα ταφρεύων
καὶ τὴν δίκηλλαν ἀπολέσας ἀνεζήτει,
μή τις παρόντων τήνδ’ ἐκλεψεν ἀγροίκων.

17. ἂν θείης ἐνὶ L Ar.: ἂν θείης ἐμῆ A. ἵνα τιθῆς Db. || 18. λῶστέ Db.: νῶ τὸ A | δώσω Bg. || 19. θηλύνας Ar. Hp. L M: θηλάσαι A; litterae άσαι incertae sunt: cf. Dd. | totum prooemium foede corruptum est. || 1. ἀρχὴ τοῦ α. A || 3. φυγὴ Bo.: φυγῆς A. φυγῆς . . δρομὸς Bg. || 4. μῦνος Schw. ex C 279: τοῦτον A | θαρσήσας Bo: θαρσήσαι A || 5 αὐτῷ A | σπεύσης Fix: σπεῦδε A || 6. ἄνθρωπος A: corr. Ber. || 7. μού A | μὴ δ’ A || 8. ποιητέ’ Bg. Sd: ποιητόν A πτοητόν Schw. || 9. οἰστός A || 12. τούτου] σοφῆ Bg. || 13. ταύτης] cf. 27, 3. 5. || 15. πικρὸν Db. ex C: φοβερόν A || 16. φοβερός Db.: πικρός A | ὡς E: πῶς A | γινώσκω E: γιγνώσκω A | 12—16. firmantur fabularum pedestrium testimonio || 2. 2. ἀνεζήτει Fix Hl. Hercher Sd. alii: ἐξήτει A. cf. 23, 2. 28, 3. || 3. τις Bo. Sd: τῶν A ||

ἤρνεϊθ' ἕκαστος. οὐκ ἔχων δ' ὃ ποιήσει,
 5 εἰς τὴν πόλιν κατῆγε πάντας ὀρκώσων·
 τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν εὐήθεις
 ἀγροὺς κατοικεῖν, τοὺς δ' ἐσωτέρω τείχους
 εἶναί τ' ἀληθεῖς καὶ τὰ πάντ' ἐποπτεύειν.
 ὡς δ' εἰσιόντες τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης
 10 τοὺς πόδας ἐνίζον κἀπέθεντο τὰς πήρας,
 κῆρυξ ἐφώνει χιλίας ἀριθμήσειν
 μῆνυτρα σύλων ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
 ὃ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν „ὡς μάτην ἦκω·
 κλέπτιας γὰρ ἄλλους πῶς ὁ θεὸς ἂν εἰδείη,
 15 ὃς τοὺς ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γινώσκει,
 ζητεῖ δὲ μισθοῦ μὴ τις οἶδεν ἀνθρώπων;“

“Οὐι χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνουμένοις ὧν οὐκ εἰσεῖδες πίστιν.

3 Αἰγὰς ποτ' εἰς ἔπαυλιν αἰπόλος κλείζων
 μιῆς ἀπειθοῦς ἐν φάραγγι τρωγούσης
 [ἐπὶ σηκὸν ἄγειν θ', ὡς αἰ μὲν ἦλθον, αἰ δ' οὔπω,]
 κόμην γλυκεῖαν αἰγίλου τε καὶ σχίνου
 5 τὸ κέρασ καταῆξε μακρόθεν λίθῳ πλήξας.
 τὴν δ' ἰκέτευε „μὴ, χίμαιρα συνδούλη,
 πρὸς τοῦ σε Πανός, ὃς νάπας ἐποπτεύει,
 τῷ δεσπότῃ, χίμαιρα, μὴ με μηνύσης·
 ἄκων γὰρ ἠὑστόχησα τὸν λίθον ῥίψας.“
 10 ἢ δ' εἶπε „καὶ πῶς ἔργον ἐκφανὲς κρύψω;
 τὸ κέρασ κέκραγε, κἂν ἐγὼ σιωπήσω.“

“Οὐι τὰ δημοσίᾳ ἀμαρτηθέντα κατ' οὐδένα τρόπον χρὴ κρύπτειν.

4. ποιήση Hl. || 13. ὃ δὲ A: ὃ δὲ scripsi omnibus locis || 14. ὁ θεὸς
 E: θεὸς A | ἠδέειη A | epim. εἰσεῖδες πλ. τ. γ. A πῖτα Minas: εἰσεῖδες
 Bo. πίστιν agnuit Dd. οὔπω εἶδες E || 3. 1. κλείζων A χρῆ supra
 scripsit m. rec.: κλήζων Schw. κλείσων Bg. | uu. 2. 3. 4 m. alia ascri-
 psit β α γ || 2. μιᾶς A || 3. om. C 151, secluserunt Ar. Schw. || 5. καταῆξε
 L ex tetrastichis: κατέαξε A ||

- 4 Ἀλιεύς σαγήνην, ἣν νεωστὶ βεβλήκει,
 ἀνεῖλκεν· ὄψου δ' ἔτυχε ποικίλου πλήρης.
 τῶν δ' ἰχθύων ὁ λεπτιὸς εἰς βυθὸν φεύγων
 ὑπεξέδυνε δικτύου πολυτρήτου,
 5 ὁ μέγας δ' ἀγρευθεὶς εἰς τὸ πλοῖον ἠπλώθη.
 [σωτήριόν πῶς ἔστι καὶ κακῶν ἔξω
 τὸ μικρὸν εἶναι· τὸν μέγαν δὲ τῆ δόξῃ
 σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφυγόντα κινδύνων.]

- 5 Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,
 οἷς θυμὸν εἶναι φασιν οἶον ἀνθρώποις.
 τούτων ὁ λειφθεὶς (τραυμάτων γὰρ ἦν πλήρης)
 ἔκρυπτε' ἐς οἴκου γωνίην ὑπ' αἰσχύνης·
 5 ὁ δ' ἄλλος εὐθύς ἐπὶ τὸ δῶμα πηδήσας
 ἐπικροτῶν τε τοῖς πτεροῖς ἐκεκράγει.
 καὶ τὸν μὲν αἰετός τις ἐκ στέγους ἄρας
 ἀπῆλθε'· ὁ δ' ἀδεῶς ἀμφέβαινε θηλείαις,
 ἀμείνονα σχῶν τὰπίχειρα τῆς ἥτιης.
 10 [ἄνθρωπε, καὶ σὺ μὴ ποτ' ἴσθι καυχήμεν,
 ἄλλου σε πλεῖον τῆς τύχης ἐπαιρούσης·
 πολλοὺς ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πράττειν.]

- 6 Ἀλιεύς θαλάσσης πᾶσαν ἦόνα ξύων
 λεπτιῶ τε καλάμῳ τὸν γλυκὺν βίον σῶζων
 μικρὸν ποτ' ἰχθὺν ὀρμιῆς ἀφ' ἰππεΐης

4. 2. ἀνεῖλκεν E: ἀνεῖλει' A || 6. 7. 8. saepsi || 6. σωτήριόν E: σωτηρία A | πῶς A || 8. κινδύνων Ar. Bg: κίνδυνον A κινδύνους C p. 87 δίκην C p. 93 || 5. 1. 2. habet Suidas in Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι || 2. οἷς φ. ε. θ. ὥσπερ ἄ. Suidas; cf. C. 145 b || 4. ἔκρυπτε' ἐς Hp. Ar: ἐκρύπτει' A. ἐκρύβει' ἐς Ar. Hl. cl. 108, 27 ἐκρυπτ' ἐς Bg. cf. C || 5. ἐπὶ E (cf. C): εἰς A || 7. αἰετός A: corr. Bo: || 8. ἀδεῶς (ἐν ἀδείᾳ, ἀφόβως) C: ἄλλος A | ἀμφέβαινε A, ι in ε mut. m. rec.: ἐπανέβαινε Brenn. (ἐπέβαινε, συνῆν C) | θηλείαις L || 9. ἔχων Suidas in u. τὰπίχειρα | [10. 11. 12.] L || 11. πλεῖον Ar. Ber. Fix: πλέον A || 6. 1. ἦόνα A: corr. Bo. || 2. τε add. Bo. | σῶζων Bg. Bt., C. F. Hermann, N: ζῶων A. cf. 76, 9 ||

ηγρευσεν, οὐ τῶν εἰς τάγηρον ὠραίων.
 5 ὁ δ' αὐτὸν οὕτως ἰκέτευεν ἀσπαίρων·
 „τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίν' ὄνον εὐρήσεις;
 οὐκ εἰμὶ γὰρ τέλειος, ἀλλὰ με πρόην
 πρὸς τῆδε πέτρῃ φυκίς ἔπτυσ' ἢ μήτηρ.
 νῦν οὖν ἄφες με, μὴ μάτην μ' ἀποκτείνης.
 10 ἔπην δὲ πλησθεῖς φυκίων θαλασσαίων
 μέγας γένωμαι, πλουσίοις πρέπων δείπνοις,
 τότ' ἐνθάδ' ἐλθὼν ὑστερόν με συλλήψῃ.“
 τοιαῦτα μύζων ἰκέτευε κάσπαίρων,
 ἀλλ' οὐκ ἔμελλε τὸν γέροντα θωπεύσειν·
 15 ἔφη δὲ πείρων αὐτὸν ὀξέῃ σχοίνῳ
 „ὄ μὴ τὰ μικρά, πλὴν βέβαια, τηρήσας
 μάταιός ἐστιν ἢδ' ἀδηλα θηρεύει.“

7 Ἄνθρωπος ἵππον εἶχε. τοῦτον εἰώθει
 κενὸν παρέλκειν, ἐπετίθει δὲ τὸν φόρτον
 ὄνῳ γέροντι. πολλὰ τοιγαροῦν κάμνων
 ἐκεῖνος ἐλθὼν πρὸς τὸν ἵππον ὠμίλει
 5 „ἂν μοι θελήσης συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου,
 τάχ' ἂν γενοίμην σῶος· εἰ δὲ μὴ, θνήσκω.“
 ὁ δ' „οὐ προάξεις;“ εἶπε „μὴ μ' ἐνοχλήσης.“
 εἶρπεν σιωπῶν, τῷ κόπῳ δ' ἀπαυδήσας
 πεσὼν ἔκειτο νεκρός, ὡς προειρήκει.
 10 τὸν ἵππον οὖν παρ' αὐτὸν εὐθέως στήσας
 ὁ δεσπότης καὶ πάντα τὸν γόμον λύων

4. οὐ L: ἐκ A | ὠραῖον A: corr. Bo || 6. ἢ τιν' ὄνον εὐρήσεις
 Suidas in ὄνος (ἀλφῆσῳ cl. Od. o 452 E (1862), M. Schmidt (1871)):
 ἢ πόσου με πωλήσεις A || 8. ἔπτυσ' ἢ E: ἔπτυσε A. ἔπτυσεν Bg. || 9.
 γοῦν? E || 10. θαλασσίων A: corr. Bo. || 13. κάσπαίρων L: καὶ σπαίρων
 A || 15. ὀξέῃ Ber. Bt. Fix: ὀξέῃ A. ὀξέῃ Bg. Fix. || 17. ἢδ' E: ἂν A
 (ἂν γ' m. rec.) || 18. θηρεύει E: θηρεύη A (ἄτε γ' ἄ. θηρεύων E olim)
 || 7. 2. τοὺς φόρτους Hertzberg. || 5. ἢν? || 7. μὴ μ' N Schw.: μὴ δ'
 A. tum utique cum Halmio erat scrib. ἐνοχλήσεις cl. Soph. Ai. 75. Tr.
 1183. || 8. εἶρπε A: corr. Bo. ||

ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους,
καὶ τὴν ὄνειρην προσεπέθεικεν ἐκδείρας.
ὁ δ' ἵππος „οἴμοι τῆς κακῆς“ ἔφη „γνώμης·
15 οὗ γὰρ μετασχεῖν μικρὸν οὐκ ἐβουλήθην,
τοῦτ' αὐτό μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρεῖη.“

8 Ἄραψ κάμηλον ἀχθίσας ἐπηρώτα
πότερ' ἀναβαίνειν μᾶλλον ἢ κάτω βαίνειν
αἰροῦτο. χῶ κάμηλος οὐκ ἄτερ μούσης
εἶφ' „ἡ γὰρ ὄρθῃ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη.“
Ὁ λόγος εὐθετος πρὸς ἄνδρας διεστραμμένους καὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ
ἐκκλίνοντας.

9 Ἀλιεύς τις αὐλοὺς εἶχε καὶ σοφῶς ἠΰλει·
καὶ δὴ ποτ' ὄψον ἐλπίσας ἀμοχθήτως
πολὺ πρὸς αὐλῶν ἠδυφωνίην ἐλξεν,
τὸ δίκτυον θεῖς ἐτερέτιζεν εὐμούσως.
5 ἐπεὶ δὲ φουσῶν ἔκαμε καὶ μάτην ἠΰλει,
βαλῶν σαγήνην ἔλαβεν ἰχθύας πλείστους.
ἐπὶ γῆς δ' ἰδὼν σπαίροντας ἄλλον ἀλλοίως,
τοιαῦτ' ἐκερτόμησε, τὸν βόλον πλύνων·
„ἀναυλα νῦν ὀρχεῖσθε. κρεῖσσον ἦν ὑμας
10 πάλαι χορεύειν, ἡνίκ' εἰς χοροὺς ἠΰλον.“
[οὐκ ἔστιν ἀπόνως οὐ καμόντα κερδαίνειν·
ὅταν καμῶν δὲ τοῦθ' ἔλῃς ὅπερ βούλει,
τότε κερτομεῖν σοι καιρὸς ἔστι καὶ παίζειν.]

Ὁ μῦθος λέλεκται πρὸς τοὺς [ματαιῶς] παρὰ τὸ δέον τι ἐργαζομένους.

12. ἐπ' α. ἐ. τὸν γόμον τ. σ. τε τ. κτ. in u. σάγη, et τ. σ. τε τ. κ. κ. τ. ὄνειραν π. ἐ. in ὄνειρα S. || 16. χρεῖα A || 8. fabula decurtata. || 3. γῆ He. || in epim. καὶ A ante ὁδοῦ. || 9. 1. 2. [αὐλοὺς . . ποτ'] N || 3. ἠδυφωνεῖην A: corr. Db. alii | ἐλξεν E: ἠξεν A. cf. Ael. N. A. 6, 31 p. 153, 15 Hr. || 4. ἐτερέτιζεν Minas: ἐτέριζεν A || 5. ἔκαμε Db. alii: ἔκαμνε A || 7. ἀσπαίροντας A: corr. Bo. || 8. τοσαῦτ' A: em. Sp. || 9. ὀρχεῖσθαι A: corr. Bo. | ὑμας A || [11-13] Db. alii | 11. οὐ καμόντα Schw.: οὐδ' ἀλύοντα A (ll. λυ et τα incertae sunt). οὐκ ἔστιν οὐδ' ἄλλ' ἀπογον ὄντα κ. M. Schmidt || 12. καμῶν Ar. Hl.: βαλῶν A || τοῦτο θέλης A: corr. Bo. | in mg ει m. pr. A. || 13. τότε Ar. Hl. Sd.: τὸ A || 14. [ματαιῶς] Bg. E ||

- 10 *Αἰσχρῆς τις ἦρα καὶ κακορροῦτου δούλης
ιδίης ἑαυτοῦ, καὶ παρεῖχεν αἰτούση
ἄπανθ' ἐτοίμως· ἦ δὲ χρυσίου πλήρης,
σύρουσα λεπτήν πορφύρην ἐπὶ κνήμης,
5 πᾶσαν μάχην συνῆπτεν οἰκοδεσποίνῃ.
τὴν δ' Ἀφροδίτην ὥσπερ αἰτίην τούτων
λύχνους ἔτιμα, καὶ καθ' ἡμέρην πᾶσαν
ἔθυεν ἠϋχεθ' ἰκέτευεν ἠρώτα,
ἕως ποτ' αὐτῶν ἡ θεὸς καθευδόντων*
- 10 *ἦλθεν καθ' ὕπνους, καὶ φανεῖσα τῇ δούλῃ
„μή μοι χάριν σχῆς ὡς καλήν σε ποιούση·
τούτῳ κοταίνω“ φησὶν „ὦ καλὴ φαίνῃ.“
[ἅπας ὁ τοῖς αἰσχροῖσιν ὡς καλοῖς χαίρων
θεοβλαβῆς τίς ἐστι καὶ φρένας πηρός.]*
- 11 *Ἀλώπεκ' ἐχθρὴν ἀμπέλων τε καὶ κήπων
ξένη θελήσας περιβαλεῖν τις αἰκίῃ,
τὴν κέρκον ἄψας· καὶ λίνον τι προσδήσας
ἀφῆκε φεύγειν. τὴν δ' ἐπίσκοπος δαίμων
5 ἐς τὰς ἀρούρας τοῦ βλαβόντος ὠδήγει
τὸ πῦρ φέρουσαν. ἦν δὲ ληίων ὄρη
καὶ καλλίπαις ἄμητος ἐλπίδων πλήρης.
ὁ δ' ἠκολούθει τὸν πολὺν κόπον κλαίων,
οὐδ' εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἄλωα Δημήτηρ.*
- 10 [χορὴ πρᾶον εἶναι μηδ' ἄμετρα θυμοῦσθαι.

10. 1. σαπρᾶς et τινος pars codd. Suidae in ἦρα. αἰσχρᾶς A | κακορροῦτου S, fabula cod. Bodleiani n. 6. || 2. ιδίης A | αὐτοῦ A: corr. Bo. | αἰτούσης (ουσης atramento rec. obductae) A: em. Bo. || 4. πορφύραν A | 4. cf. Sapphonis fr. 70 p. 899 Bgk. || 5. πᾶσαν Bg. Fix L M: πάση A || 7. ἡμέραν A || 10. ἦλθε A: corr. Bo. || 12. κοταίνω E: κεχόλωμαι A χολοῦμαι M. τῷ δε κεχόλωμαι Sd. || 13. 14] Db. alii || 13. αἰσχροῖς A: corr. Bo. || 11. 1. ἐχθρὴν A || 2. καινῇ N | λίνου τι? || 5. βλαβόντος Ar. Bg.: βαλόντος A, C. p. 99 (τοῦ ποινητήρος C. p. 353.) || 7. ἀμητός A: corr. Bo. || 8. κόπον Sd. || 9. ἄλωα E: ἄλωα A || 10. 12. uncos adposuit E | epim. habet Georgides Gnom. I p. 43 | [κ. τ. π.]? ||

ἔστιν τις ὀργῆς νέμεσις, ἣν φυλαττοίμην,
αὐτοῖς βλάβην φέρουσα τοῖς δυσσοργήτοις.]

Θυμῷ χρῆσθαι κατὰ τῶν πέλας ἀμέτρῳ καλὸν οὐκ ἔνι.

- 12 Ἄγροῦ χελιδῶν μακρὸν ἐξεπωτήθη,
εὗρεν δ' ἐρήμοις ἐγκαθήμενὴν ὕλαις
ἀηδὸν' ὀξύφωνον· ἣ δ' ἀπεθρήνει
τὸν Ἴτυν ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὥρης.
5 ἐκ τοῦ μέλους δ' ἐγνώσαν αἱ δὴ ἀλλήλας,
καὶ δὴ προσέπτησάν τε καὶ προσωμίλουν.
χῆ μὲν χελιδῶν εἶπε „φιλιτάτη, ζῴεις;
πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θράκην·
ἀεὶ τις ἡμᾶς πικρὸς ἔσχισεν δαίμων.
10 [καὶ παρθένοι γὰρ χωρὶς ἡμεν ἀλλήλων.]
ἀλλ' ἔλθ' ἐς ἀγρὸν καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώπων·
σύσκηνος ἡμῖν καὶ φίλη κατοικήσεις,
ὄπου γεωργοῖς, οὐχὶ θηρίοις ἄσεις.
[ὑπαιθρον ὕλην λείπε, καὶ παρ' ἀνθρώποις
15 ὁμῶροφόν μοι δῶμα καὶ στέγην οἶκει.]
τί σε δροσίξει πηκτὸς ἐννυχὸς στίβη,
καὶ καῦμα θάλλπει; πάντα δ' ἀγρότιν τέρπει.
ἄγε δὴ σεαυτήν, σοφὰ λαλοῦσα, *μήνυσον.“
τὴν δ' αὖτ' ἀηδῶν ὀξύφωνος ἡμείφθη·
20 „ἔα με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοις,

12. edita est inter tetrasticha ab Aldo a. 1505 p. 57 ex duobus exemplis (a 1. 2); ego adhibui etiam cod. Gudianum (G). Babriæ eam primus tribuit Neueletus. || 1. μακρὸν a G | ἐξεποτήθη a 1 G || 2. εὗρε a G || 3. ἀηδὸν a 1 || 4. Ἴτυν ex Ἴτυλον fecit m. pr. A ἴτην G | ὥροις G ζῴης Coraïs p. 90 (ζῴης Tyrwhitt) || 5. 6. 9. 10. 14—18. 21. 22. 25—28 om. a G || 6. συνωμίλουν Bg. || 7. χ' ἣ a G. ἣ A | εἶπε A: γησι a 2 G ἔφη a 1 | ζῴεις a G ζῴων Dobree χείροις Tyrwhitt. || 9. ἔσχισε A || 11. cf. 108, 15 | ἐς a G: εἰς A || 13 post 18 collocavit L | οὐχὶ A: κοῦχὶ a G (x' οὐχὶ) || 14. 15 ex alia recensione esse viderunt Db. M alii; cf. C p. 89 extr. 346. || 16. πηκτὸς M: νυκτὸς A | στείβη A: em. Bo. || 17. ἀγρότιν Db. Ber.: ἀγρώτην A | τέρπει L: τήκει A. locus non persanatus. (sedem uu. τήκει et θάλλπει commutavit Sp.) || 18. ut Bg. spurium duco. ||

καὶ μὴ μ' ὄρεινῆς ὄργαδος σὺ χωρίσσης.
 μετὰ τὰς Ἀθήνας ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω·
 οἶκος δέ μοι πᾶς κἀπίμιξις ἀνθρώπων
 λύπην παλαιῶν συμφορῶν ἀναξαίνει.“

- 25 [παραμυθία τίς ἐστὶ τῆς κακῆς μοίρης
 λόγος σοφὸς καὶ μοῦσα καὶ φυγὴ πλήθους·
 λύπη δ', ὅταν τις οἷς ποτ' εὐθηνῶν ὠφθῆ,
 τούτοις ταπεινὸς αὐθις ὦν συνοικήσῃ.]

“Οἱ συμφέροι τῷ ἡδικομένῳ πόρρω γενέσθαι τῶν εἰς ἀνάμνησιν
 αὐτὸν φερόντων κακῶν.

13 Ἀύλαξι λεπτιὰς παγίδας ἀγρότης πήξας
 γεράνους σποραίων πολεμίας συνειλήφει.
 τοῦτον πελαργὸς ἰκέτευε χωλεύων
 (ὁμοῦ γὰρ αὐταῖς καὶ πελαργὸς ἠλώκει)·

- 5 „οὐκ εἰμὶ γέρανος, οὐ σπόρον καταφθείρω·
 πελαργὸς εἰμι (χὴ χροῆ με σημαίνει),
 πτηνῶν πελαργὸς εὐσεβέστατον ζῶων.
 τὸν ἐμὸν τιθηνῶ πατέρα καὶ νοσηλεύω.“
 κἀκεῖνος „ὦ πελαργέ, τίνι βίῳ χαίρεις,

- 10 οὐκ οἶδα“ φησὶν· „ἀλλὰ τοῦτο γινώσκω,
 ἔλαβόν σε σὺν ταῖς ἔργα τὰμὰ πορθούσαις.
 ἀπολῆ μετ' αὐτῶν τοιγαροῦν, μεθ' ὧν ἤλωσ.“

21. ὄργαδος et χωρίσσης A: corr. Bo. || 23. κἀπίμιξις Ber. Bt.: καὶ
 ἐπίμιξις A ἢ τε μίξις a 2 G ἐπίμιξις τ' a 1. || 24. λύπην A, C. p. 89. 346:
 μνήμην a G | ἀναφλέξει a 2 G ἀναφλέγει a 1. || 27. inter δὲ et
 ὅτ' ἄν in A m. rec. add. πᾶσ. || 27. λυπεῖ Hertzberg | οἷς ποτ' Hr.
 Sd. Schw.: om. A. οἷσιν Db. alii. | εὐθηνῶν Db. Ber. Sp.: εὐσθενῶν
 A | ὠφθῆ Db. alii: ὀφθῆ A || 28. ὦν Db. M: ὦν A | epimythium in
 a G est ὁ μῦθος δηλοῦ ὅτι κρεῖττον ἐν ἐρήμοις ζῆν ἀλύπως ἢ συν-
 οικεῖν ἐν πόλεσι τοῖς κακοῖς (κρεῖτερον G) || 13. 2. σποραίων Fix |
 συνειλήφη A mutata l. η in ει m. rec. || 6. χροη A χροή m. rec.
 | δεικνύει, in mg. σημαίνει m. pr. A || 7. ζῶων A ζῶον C. p. 106,
 1. 359, 6: [πάντων Bg. || 8. νοσηλεύω A: corr. Minas. || 12. αὐτῶν A C:
 αὐ τῶν Hl. | ἤλωσ A? ||

[κακοῖς ὀμιλῶν ὡς ἐκεῖνοι μισήσῃ,
κἄν μηδὲν αὐτὸς τοὺς πέλας καταβλάψῃς.]

Ὁ λογος διδάσκει φεύγειν ἡμᾶς τὰς τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων
κοινωνίας, ἵνα μὴ τῇ αὐτῶν κακίᾳ συναπολώμεθα.

14 Ἄρκτος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ἠύχει·
νεκρὸν γὰρ αὐτοῦ σώμ' ἔφασκε μὴ σύρειν.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε „μᾶλλον ἤρουμένη
εἰ νεκρὸν εἴλκεις, τοῦ δὲ ζῶντος οὐχ ἤπτου.“
5 [ὁ ζῶντα βλάπτων μὴ νεκρὸν με θρηνεῖτω.]

15 Ἄνῆρ Ἀθηναῖός τις ἀνδρὶ Θηβαίῳ
κοινῶς ὀδεύων, ὥσπερ εἰκός, ὠμίλει.
ῥέων δ' ὁ μῦθος ἤλθε μέχρ' ἡρώων·
μακρὴ μὲν ἄλλως ῥῆσις οὐδ' ἀναγκαίη·
5 τέλος δ' ὁ μὲν Θηβαῖος υἱὸν Ἀλκμήνης
μέγιστον ἀνδρῶν, σὺν δὲ καὶ θεῶν ὕμνει·
ὁ δ' ἐξ Ἀθηνῶν ἔλεγεν ὡς πολὺ κρείσσων
Θησεὺς γένοιτο, καὶ τύχης ὁ μὲν θεΐης
ὄντως λέλογχεν, Ἡρακλῆς δὲ δουλείης.
10 λέγων δ' ἐνίκα· στωμύλος γὰρ ἦν ῥήτωρ.
ὁ δ' ἄλλος ὡς Βοιωτὸς οὐκ ἔχων ἴσην
λόγοις ἀμιλλαν, εἶπεν ἀγρήϊ μούσῃ·
„πέπαυσο· νικᾷς. τοιγαροῦν χολωθεΐη
Θησεὺς μὲν ἡμῖν, Ἡρακλῆς δ' Ἀθηναίοις.“

Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς μεγασιᾶτας κινεῖν εἰς ὀργὴν κατὰ τῶν ὑπεξου-
σίων. εἰς ματαιολογίας καὶ ἔριδας.

[13. 14] L || 13. ἐκεῖνοις μισηθήσῃ A: em. Bo. | in epim. pe-
destri choliamborum insunt uestigia ἡμᾶς φεύγειν δεῖ τὰς πονηρῶν
ἀνθρώπων κοινωνίας . . || 14. 1. ἄρκτος Suidae libri omnes in u.
ἄρκτου, pars librorum in u. ἐκτόπως. || 2. ἔφασκεν A | [5] E | βλάπ-
των] λυπῶν M. Schmidt. || 15. 4. 5. μὲν - δὲ i. e. cum - tum? οὐ
δ' Hl. γ' ἀληθῶς? E || 6. σὺν Hercher: νῦν A | θεῶν Minas:
θεὸν A || 12. λόγων Bg. | epimythium absurdum est. ||

16 Ἄγροικος ἠπειλήσεν νηπίῳ τίτθῃ
 κλαίοντι „παῦσαι, μή σε τῷ λύκῳ ξίψω.“
 ὁ λύκος δ' ἀκούσας τήν τε γραῦν ἀληθεύειν
 νομίσας ἔμεινεν ὡς ἔτοιμα δειπνήσων,
 5 ἕως ὁ παῖς μὲν ἐσπέρης ἐκοιμήθη,
 αὐτὸς δὲ πεινῶν καὶ λύκος χανῶν ὄντως
 ἀπῆλθε νωθραῖς ἐλπίσιν παρεδρεύσας.
 λύκαινα δ' αὐτὸν ἢ σύνοικος ἠρώτα
 „πῶς οὐδὲν ἄρας ἦλθες ὧνπερ εἰώθεις;“
 10 ὁ δ' εἶπε „πῶς γάρ, ὅς γυναικὶ πιστεύω;“

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι οὐ χρὴ πᾶσι πιστεύειν, γυναικὶ δὲ ἤκιστα μεγάλα καὶ πάμπολλα ἐπαγγελλομένη. πρὸς τὸν κεναιῶν ἀπάταις ἐξαπατηθέντα.

17 Αἴλουρος ὄρνεις οἰκίης ἐνεδρεύων,
 ὡς θυλάκος τις πασσάλων ἀπηρτήθη.
 τὸν δ' εἶδ' ἀλέκτωρ πινυτὸς ἀγκυλογλώχιν,
 καὶ ταῦτ' ἐκερτόμησεν ὄξυ φωνήσας·
 5 „πολλοὺς μὲν οἶδα θυλάκους ἰδὼν ἤδη·
 οὐδεὶς δ' ὀδόντας εἶχε ζῶντος αἰλούρου.“

Πρὸς τοὺς ἀπὸ πείρας γνωρισθέντας κακούργους, καὶ μηκέτι ταῖς τούτων ὑποκρίσεσιν εἰσαπαταῖσθαι.

18 Βορέη λέγουσιν ἡλίῳ τε τοιαύτην

16. 5. fortasse ἔ. ὁ π. ἐφ' ἔ. ἔ. || 7. ἐλπίσι A: corr. Bo. || 9. ὧνπερ E: ὥσπερ A. ὡς πρὶν Bg. at tum non πῶς requiro sed πάλιν. πῶς οὐδὲν ἄρας ἦλθεν ὡς αἰεὶ et πῶς οὐκ εἰσῆλθεν (αὐ κενὸς ἦλθεν?) καὶ νῦν ὡς αἰεὶ C p. 81. 337 m. | εἰώθης A: corr. Bo. || 10. γυναικὶ Bo.: γυναικὸς A. offendit praesens πιστεύω. πῶς γάρ τις πιστεύσει γυναικὶ; (scr. γυν. π.;) et οὐδέποτε τις πιστεύσας γυναικὶ ἀβλαβῆς διαμείνη C. γυναικὶ πῶς τις πιστεύσει Miller Notice p. 72 | in epim. μάλιστα cf. affab. 62. 100 | ἀπάταις] ἐλπίσι paraphrastae. ἐπαγγελίαις E || 17. 4. ὄξυφων' ἕσας N || 5. εἶχε ζῶντος αἰλούρου l. l. ν β α supra scriptis m. rec.; uoluit igitur quod Hp. scripsit ζ. εἶχεν αἰλούρου. || 8. ἐξαπατηθέντας Bo. || ἀρχὴ τοῦ β. || 18. 1—3. habent S in u. σισύρα, schol. rec. Arist. ran. 1459 p. 312, 21 Db. (ubi pro u. βαπτὴ scr. βαίτη). || 1. βορέη S, schol.: βορέα A ||

- ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου
 ὄδοιποροῦντος τὴν σίσυρναν ἐκδύσει.
 βορέης δ' ἐφύσα πρῶτος οἶος ἐκ Θοράκης,
 5 βίη νομίζων τὸν φοροῦντα συλήσειν·
 ὃ δ' οὐ μεθῆκε μᾶλλον, ἀλλὰ ῥιγώσας
 (8) καθῆστο, πέτρης νῶτον ἔξοχῇ κλίνας
 (7) καὶ πάντα κύκλῳ χερσὶ κράσπεδα σφίγξας·
 ὁ δ' ἥλιος τὸ πρῶτον ἠδὺς ἐκκύψας
 10 ἀνῆκεν αὐτὸν τοῦ δυσηνέμου ψύχους,
 ἔπειτα δ' αὖ προσῆγε τὴν ἑλὴν πλείω·
 καὶ καῦμα τὸν γεωργὸν εἶχεν ἔξαιφνης,
 αὐτὸς δὲ ῥίψας τὴν *σισύραν ἐγυμνώθη.
 [βορρᾶς μὲν οὕτω συγκριθεὶς ἐνικήθη·
 15 λέγει δ' ὁ μῦθος „πραότητα, παῖ, ζήλου.
 ἀνύσεις τι πειθοῖ μᾶλλον ἢ βία ῥέζων.“]

*Μῦθος παραινῶν ὅτι οὐ χρὴ φιλόνηκον εἶναι, ἀλλὰ πραύτητι καὶ
 πειθοῖ ἀνύειν τὰ ἀνήκοντα.*

- 19 Βότρως μελαίνης ἀμπέλου παρ' αἰώρη
 ἀπεκρέμαντο. τοὺς δὲ ποικίλη πλήρεις
 ἰδοῦσα κερδῶ πολλάκις μὲν ὠρμήθη
 πηδῶσα ποσσὶν πορφυρῆς θιγεῖν ὠρης·
 5 ἦν γὰρ πέπειρος κεῖς τρύγητον ἀκμαίη.

2. ὀπότερος Suidae cod. Paris., schol. || 3. σίσυρναν Tour, σύρην
 hic et 13 M. σισύραν A S schol. | ἐκδύσει A S C p. 201 m.:
 ἐκδύση Suidae cod. Paris., schol. || βορέας A: corr. Bo. | δ' ἐφύσα He:
 δὲ φύσας A || 4. οἶον N || 5. βία A | νομίζων Minas: νομίζειν A | συ-
 λήσειν A || 6. μᾶλλον A C: μαλλὸν Bo. μ., μᾶλλον ἄ. Ber. || 7.
 καὶ π... 8. καθῆστο... A: uu. sedem mutavit Bg. || 7. πέτρην Sd. ||
 11. ἑλὴν He. Fix: ἄλλην uel ἄλλην A || 12. εἶλεν E || 13. αὐτὸς i.
 e. sponte (εὐθύς Db.) || [14—16] E || 14. βορέης Ber. || 16. βία τι
 πράττων Georgides Gnom. I p. 9 | in epim. πειθοῖ Minas: πιθῶ
 (ex i fecit ei m. rec.) A | παραινεῖ? || 19. 1. παρ' αἰώρη Bo.: πα-
 ρωρεῖη A || 2. 3. κερδῶ ἰδοῦσα πλήρεις A: πλ. ἰδ. κερδῶ Ar. N
 Sd. || 4. θιγεῖν et 5. τρυγητὸν A: corr. Ber. | ἀκμαία A || 6. huius u.
 loco habet Suidas in αἰώρα: ὡς δ' οὐκ ἐμφικνεῖτ', ἀλλ' ἔκαμνε πη-
 δῶσα, οὐδὲν κρεμαστῆς σχοῦσα πλεῖον αἰώρας. cf. C p. 94. 349 e. ||

κάμνουσα δ' ἄλλως (οὐ γὰρ ἴσχυε ψάειν),
 παρῆλθεν οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην·
 „ὄμφαξ ὁ βότρυς, οὐ πέπειρος, ὡς ᾄμην.“

Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς εἰς ἀνέκβατα κοπιῶντας πράγματα καὶ τοι-
 των ἀστοχοῦντας ψόγους ψευδεῖς προβαλλομένους.

20 Βοηλάτης ἄμαξαν ἤγεν ἐκ κώμης.

τῆς δ' ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη,
 δέον βοηθεῖν, αὐτὸς ἀργὸς εἰστήκει,
 τῷ δ' Ἡρακλεῖ προσηύχεθ', ὃν μόνον πάντων

5 θεῶν ἀληθῶς προσεκύνει τε κατίμα.
 ὁ θεὸς δ' ἐπιστάς εἶπε „τῶν τροχῶν ἄπτου
 καὶ τοὺς βόας κέντριζε. τοῖς θεοῖς δ' εὐχου,
 ἔταν τι ποιῆς καὐτός, ἢ ματὴν εὐΐη.“

21 Βόες μαγείρους ἀπολέσαι ποτ' ἐζήτουν.

ἔχοντας αὐτοῖς πολεμίην ἐπιστήμην,
 καὶ δὴ συνηθροίζοντο πρὸς μάχην ἤδη
 κέρατ' ἀποξύνοντες. εἰς δέ τις λίην
 5 γέρων ἐν αὐτοῖς, πολλὰ γῆν ἀροτρεύσας,
 „οὔτοι μὲν ἡμᾶς“ εἶπε „χερσὶν ἐμπείροις
 σφάζουσι καὶ κτείνουσι χωρὶς αἰκίης·
 ἦν δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν ἀνθρώπους,
 διπλοῦς τότ' ἔσται θάνατος. οὐ γὰρ ἐλλείψει

10 τὸν βοῦν ὁ θύσων, κἂν μάγειρος ἐλλείπη.“

[ὁ τὴν παροῦσαν πημονὴν φεύγειν σπεύδων
 ὄρᾳν ὀφείλει μὴ τι χειρόν ἐξεύρη.]

Ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἄμεινον δουλεύειν σοφοῖς καὶ ἐπιεικέσιν
 ἢ δεσπόζεσθαι ὑπὸ σκαιῶν τε καὶ ἀπαιδεύτων.

6. ἴσχυεν A || 8. huc respiciunt Et. M. in ὄμφαξ p. 625, 53 et Phaurinus (Dind. Gr. Gr. I) p. 350. || 8. οὐ A Phaur.: μὴ Et. | in epim. τρόπους A: ψόγους C. F. Hermann | προβαλλομένων A: corr. homo doctus apud Bo. || **20.** 3. αὐτὸς Fix: αὐτὸν A || 5. τε κατίμα Bo.: καὶ τίμα A || 6. ὁ add. E. cf. C. p. 220. Phot. Lex. Π p. 213, 4. N. || 7. κέντριζε A: corr. Bo. || **21.** 2. πολεμίαν A || 5. γῆν L.: γὰρ ἦν A. δ' ἦν Bg. Hl. || 9. τὸν βοῦν . . . 10. διπλοῦς . . . A: em. Bo. || 10. ἐλλείπη N: ἐλλείψη A | [11. 12.] L || 11. φυγεῖν Fix ||

- 22 Βίον τις ἤδη τὴν μέσσην ἔχων ὦρον
 (νέος μὲν οὐκ ἦν, οὐδέπω δὲ πρεσβύτης)
 λευκὰς μελαίνας μιγάδας ἐκλόνει χაίτας,
 εἶτ' εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους.
 5 ἦρα γυναικῶν δύο, νέης τε καὶ γραίης.
 νέον μὲν αὐτὸν ἢ νεῆνις ἐζήτει
 βλέπειν ἔραστήν, συγγέροντα δ' ἢ γραίην.
 τῶν οὖν τριχῶν ἐκάστοθ' ἢ μὲν ἀκμαίη
 ἔτιλλεν ἄς ἠϋρισκε λευκανθιζούσας,
 10 ἔτιλλε δ' ἢ γραῦς εἰ μέλαιναν ἠϋρήκει,
 ἕως φαλακρὸν ἢ νέη τε χῆ γραίη
 ἔθηκαν ἄρδην, τῶν τριχῶν ἀποσπῶσαι.
 [ἀεὶ γὰρ ἐν γε τιλλόμενος ἐγυμνοῦτο.
 μῦθος δὲ φάσκει τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις·
 15 ἔλεεινὸς ὅστις εἰς γυναῖκας ἐμπίπτει·
 ἀεὶ γὰρ ἐν γε δακνόμενος * γυμνοῦται.]

- 23 Βοηλάτης ἀνθρώπος εἰς μακρὴν ὕλην
 ταῦρον κεράστην ἀπολέσας ἀνεζήτει.
 ἔθηκε δ' εὐχὴν ταῖς ὀρεινόμοις νύμφαις,
 Ἐρμῆ νομαίῳ, Πανί, * τοῖς πέριξ, ἄρνα
 5* λοιβὴν παρασχεῖν, εἰ λάβοι γε τὸν κλέπτην.
 ὄχθον δ' ὑπερβάς τὸν καλὸν βλέπει ταῦρον
 λέοντι θοίνην· δυστυχῆς δ' ἐπαρᾶται

22. 2. ὦρον Sd. || 3. μελαίνας Bg. Sd. cf. Anacr. fr. 77 p. 1030: με-
 λαίνας A; quod nescio an ferri potuerit. || 4. κώμους Minas: κώμας A
 || 5. νέας 6. νεῆνις 11. νέα A || 5. γραίης 7. 11. γραῖα A || 8. ἀκμαία
 A || 8. 9. habet Suidas in u. ἐκάστοτε. || 9. ἔτιλλεν pars edd. Suidae |
 εϋρισκε S || 12. ἄρδην E: ἐκάστη A. ἦρα Hl. ἐκατέρη N. malim ἄμφω
 | ἀποσπῶσαι E: ἀποσπῶσα A | post 12 add. C p. 98 καὶ ὄνειδος ἀπάν-
 των ἐποίησαν, tetrastichon πᾶσιν ὠράθη γέλως. || [13—16.] Db. Ber. ||
 13. ἐγυμνώθη Fix || 13. μῦθος δὲ φάσκει E: μῦθος φάσκει A m.
 pr., φάσκει δὲ (δ' ὁ Minas) μῦθος m. rec. || 16. ἀναλοῦται L ||
 23. 1. μακρὰν A || 4. τ. π.] περυσίαν Bg. || 5. θοίνην Bg. ποιήν Hl.
 λευκὴν N (E.) cf. S. in u. λοιβὴν. || 5. προσάξειν N ex C | λάβοι γε
 Db.: λάβοιτο A εἶγε τοῦτο ἐφεύροι C p. 333. || 6. 7. uix liceat uu.
 ταῦρον et θοίνην sedem commutare. ||

καὶ βοῦν προσάξειν, εἰ φύγοι γε τὸν κλέπτην.

[ἐντεῦθεν ἡμᾶς τοῦτ' εἴοικε γινώσκειν,
10 ἄβουλον εὐχὴν τοῖς θεοῖσι μὴ πέμπειν,
ἐκ τῆς πρὸς ὦραν ἐκφορουμένης λύπης,]

24 Γάμοι μὲν ἦσαν Ἥλιου θέρους ὦρη,
τὰ ζῶα δ' ἰλαροὺς ἤγε τῷ θεῷ κώμους.
καὶ βάτραχοι δὲ λιμνάδας χοροὺς ἤγον·
οὓς εἶπε παύσας φρῦνος „οὐχὶ παιάνων
5 τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδων δὲ καὶ λύπης·
ὅς γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν ἀναίνει,
τί μὴ οὐ πάθωμεν τῶν κακῶν, ἐὰν γήμας
ὁμοιον αὐτῷ παιδίον τι γεννήσῃ;“

[χαίρουσι πολλοὶ τῶν ὑπερβολῇ κούφων
10 ἐφ' οἷς ἄγαν μέλλουσιν οὐχὶ χαιρήσειν.]

25 Γνώμη λαγωὺς εἶχε μηκέτι ζῶειν,
πάντας δὲ λίμνης εἰς μέλαν πεσεῖν ὕδωρ,
ὄθουνεκ' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζῶων
ψυχᾶς τ' ἄτολμοι, μούνον εἰδότες φεύγειν.
5 ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἦσαν εὐρείης
καὶ βατράχων ὁμιλον εἶδον ἀκταίων
βαθῆν ἐς ἰλὸν ὀκλαδιστὶ πηδῶντων,
ἐπεστάθησαν, καὶ τις εἶπε θαρσῆσας·

8. βοῦν L M. Bt., C. p. 333 cl. 73: *βοῦς A || [9—11.] Db. Ber. ||
11. ἐκφορ.] inde prorumpens? ἐκφορουμένης Ar. ἐκφοβουμένους L ||
ἀρχὴ τοῦ γ || 24. 3. λιμνάδας L, Fix: λιμναίους A cf. 115, 1. || 4.
5. habet S. in u. παιάν. || 4. οὓς Bo.: οἷς A ὁ δ' S | κλαύσας S |
παιᾶνος S || 5. τοῦτ' ἔργον He. ὦρα 'στιν Schw. | φροντίδος S || 6—8.
habet S in ἀνήνας; cf. λιβάδα. || 6.) ὅς A: εἰ S, C p. 226. 227. 407. ||
7. τί μὴ οὐ Hartung: τί μὴ A τί οὐ C p. 227, 3 τί p. 407 | ἐὰν
A (εἰ C): ὅταν S || 8. αὐτῷ A | [9. 10.] Ber. || 10. οὔτι Schw. Bg. ||
25. 3. 4. habet S. in u. ἄτολμοι. || 3. ὄθ' οὔνεκ' A || 4. τ' om. S
| μούνον A: μάλλον pars cdd. Suidae. || 6. habet S. in u. ἀκταίη, 7.
in u. ὀκλαδίας: βαθεῖαν εἰς ἰ. ὀκλαστὶ π. ||

„ἄψ νῦν ἴωμεν· οὐκέτι χρεῶν θνήσκειν·
10 ὀρῶ γὰρ ἄλλους ἀσθενεστέρους ἡμῶν.“

26 Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώραν
ἔσπαρμένην νεωστὶ πυρίνω σίτω.
ὁ δ' ἄχρι πολλοῦ σφενδόνην κενὴν σείων
ἐδίωκεν αὐτὰς τῷ ψόφῳ καταπλήσων.
5 αἱ δ' ὡς ἐπέσχον σφενδονῶντα τὰς αὔρας,
κατεφρόνησαν λοιπὸν ὥστε μὴ φεύγειν,
ἕως ἐκεῖνος οὐκέθ' ὡς πρὶν εἰώθει,
λίθους δὲ βάλλων, ἠλόησε τὰς πλείους.
αἱ δ' ἐκλιποῦσαι τὴν ἄρουραν, ἀλλήλαις
10 „φεύγωμεν“ ἐκραύγαζον „εἰς τὰ Πυγμαίων.
ἄνθρωπος οὗτος οὐκέτ' ἐκφοβεῖν ἡμᾶς
ἔοικεν, ἦδη δ' ἄρχεται τι καὶ πράσσειν.“

Παραίνεσιν ὁ λόγος ἔχει, δεῖν ταῖς ἐκ λόγων παραινέσεσι τοὺς παι-
οντας εἶπειν, ἵνα μὴ ταῖς ἐξ ἔργων ὀψέ ποτε πειραθεῖεν ὀδύνας.

27 Γαλῆν δόλω τις συλλαβῶν τε καὶ δήσας
ἔπνιγε βάπτων ὕδατος ἐν συναγκείῃ.
τῆς δ' αὖ λεγούσης „ὡς κακὴν χάριν τίνεις
ὦν σ' ὠφέλουν θηρῶσα μῦς τε καὶ σαύρας,“
5 ,ἐπιμαρτυρῶ σοι φησὶν· ,ἀλλὰ καὶ πάσας

10. ἡμῶν E et nunc Bg.: ἡμῶν A || 26. 1. 2. habet S. in πυ-
ρίνω σίτω | τὴν om. Suidae edd. | χώραν S: χώραν A || 4. ψόφῳ Bg.
Sd.: φόβῳ A || 5. ἐπέγνων (ἐπέγνον) Sd. || 7. εἰώθει vel εἰώθη A
m. pr. cf. Philol. 17 p. 326 e. || 8. βαλῶν A: corr. Bo. || 10. ἄνθρωπος
A: corr. Ber. Sp. | τὰ Bo.: τὰς A || 11. ἡμᾶς E: ἡμᾶς A || 12. πρή-
σειν? | epim. τοὺς Georgides Gnom. 1 p. 31, 5: om. A | εἶπειν idem:
ἔπειν A | παραθεῖεν Georg. ed. || 27 = F 355 apud C p. 265. || 1. δήσας
F: πνίγων A || 2. ἔπνιγε F: ἔπνιγεν A | βάπτων Buttman: βαλῶν
F. om. A | ὕδατος ἐν συναγκείῃ Bernhardy: ὑδάτων συνεχείᾳ F ὑδά-
των συναγγία κοίλη A || 3. δ' αὖ A: δὲ F || 4. ὦν σ' Fix He. M:
ὦν A F ὄν Bg. ||

ἔπνιγες ὄρνεις, πάντα δ' οἶκον ἠρήμους,
βλάπτουσα μᾶλλον ἢπερ ὠφελούσ' ἡμας·

Πρὸς τοὺς μετριῶς μὲν ὠφελούντας, βλάπτοντας δὲ [τὰ] μεγάλα,
εὐκαιρος ἐστὶν ὁ λόγος.

28 Γέννημα φρύνου συνεπάτησε βουῖς πίνων.
ἔλθοῦσα δ' αὐτόσ' — οὐ παρῆν γὰρ — ἡ μήτηρ
παρὰ τῶν ἀδελφῶν ποῦ ποτ' ἦν ἐπεζήτει.
,,τέθνηκε, μήτηρ· ἄρτι γάρ, πρὸ τῆς ὥρης
5 ἦλθεν πᾶχιστον τετράπουν, ὅφ' οὐ κεῖται
χηλῆ παλαχθεῖς.“ ἡ δὲ φρῦνος ἠρώτα,
φυσῶσ' ἑαυτήν, εἰ τοσοῦτον ἦν ὄγκω
τὸ ζῶον. οἱ δὲ μητρί ,,παῦε, μὴ πρίου.
Θᾶσσον σεαυτήν“ εἶπον ,,ἐκ μέσου ῥήξεις,
10 ἢ τὴν ἐκείνου πιότητα μιμήση.“

Ἔστι ἐπικίνδυνον τοῖς ἐλάτισι παρατείνεσθαι τοῖς μεῖζοσι.

29 Γέρων ποθ' ἵππος εἰς ἀλητὸν ἐπράθη,
ζευχθεῖς δ' ὑπὸ μύλην πᾶσαν ἐσπέρην ἦλει.
καὶ δὴ στενάξας εἶπεν ,,ἐκ δρόμων οἴων
καμπτηῆρας οἴους ἀλφιτεῦσι γυρεύω.“

6. ὄρνεις F: post 6 F add. κρεῶν ἀνέωγας ἄγγος, ὥστε τεθνήξῃ:
τ' ἀνέωγες Buttman Bo. δ' ἀνέωγες Bg. || 7. βλαπτούση F | ἡμας
E: ἡμας A om. F | epim. ὁ λόγος πρὸς τοὺς ὀλίγα μὲν ὠφελούντας,
πλείονα δὲ βλάπτοντας F | [τὰ] E || 28 = F 378 apud C p. 273. || 1.
φρύνου γέννημα F || 2. αὐτόσ' E: αὐτόσε F αὐτὸν A cf. 10, 8. 105,
2. 50, 10. 95, 40. 22, 8. 30, 4. 20, 4. || 4. versus nondum sanatus; cf.
12, 4 | μήτηρ F: μήτηρ A | ἄρτι γάρ A: εἶπον ἄρτι F. ἄρτι προῶρης
ὥρης Db. εἶπον, ἄρτι τῆς ὥρης Knoche | τῆσδ' L | ὥρας A F || 5.
ἦλθεν J. G. Schneider, Bo.: ἦλθε A ἦλθε γὰρ F || 6. παλαχθεῖς Her-
cher (cf. Lobeck Path. prol. p. 88 m.): μαλαχθεῖς F μαλαχθέν A
παταχθεῖς J. G. Schneider, alii. || 7. τοσοῦτον J. G. Schneider, alii:
τοιούτον A F || 8. οἱ δὲ παύου μὴ ποιού μήτηρ F μὴ πρήθου Bg. ||
10. πιότητα Corais: ποιότητα A F. ποσσότητα Bo., alii; grauius vi-
detur subesse uitium. || 29. fabula in brevius contracta. lacunam sta-
tuerunt post u. 1 L, post u. 2 Fix. | πᾶσαν ἐσπέρην ἦλει E: πᾶσαν
ἐσπέρην A m. pr. τάλας add. m. rec. cf. 131, 5. ἐσπέρην i. e. νύκτα:
ἡμέρην Bg. || 4. ἀλφιτέοισι A: em. M ||

5 [μὴ λίαν ἐπαίρου πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς γαῦρον.
πολλοῖς τὸ γῆρας εἰς πόνους ἀνηλώθη.]

30 Γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείην.
τὸν δ' ἠγόραζον ἄνδρες, ὅς μὲν εἰς στήλην
(υἱὸς γὰρ αὐτῷ προσφάτως ἐτεθνήκει),
ὃ δὲ χειροτέχνημ' ὡς θεὸν καθιδρύσων.
5 ἦν δ' ὀψέ, χῶ λιθουργὸς οὐκ ἐπεπράκει,
συνθέμενος αὐτοῖς εἰς τὸν ὄρθρον αὐτὸν δείξειν,
ἔλθοῦσιν. ὃ δὲ λιθουργὸς εἶδεν ὑπνώσας
αὐτὸν τὸν Ἑρμῆν ἐν πύλαις ὄνειρείαις,
„σὺ δὴ“ λέγοντα „τάμὰ νῦν ταλαντεύη·
10 ἦ γάρ με νεκρὸν ἦ θεὸν σὺ ποιήσεις.“

31 Γαλαῖ ποτ' εἶχον καὶ μύες πρὸς ἀλλήλους
ἄσπονδον ἀεὶ πόλεμον αἱμάτων πλήρη·
γαλαῖ δ' ἐνίκων. οἱ μύες δὲ τῆς ἥττης
ἐδόκουν ὑπάρχειν αἰτίην σφίσιν ταύτην,
5 ὅτι στρατηγούς οὐκ ἔχοιεν ἐκδήλους,
ἀεὶ δ' ἀτάκτως ὑπομένουσι κινδύνους.
εἶλοντο τοίνυν τοὺς γένει τε καὶ ῥώμῃ
γνώμῃ τ' ἀρίστους, εἰς μάχην τε γενναίους,
οἱ σφᾶς ἐκόσμουσαν καὶ διεῖλον εἰς ἴλας
10 λόχους τε καὶ φάλαγγας, ὡς παρ' ἀνθρώποις.

[5. 6.] L || 5. λίαν] δῆτ' O. Schneider, Bt. λῆν Schw. alii. || 6. ἐν κόποις C p. 122 quod praestat. || 30. Ἑρμείαν S. in u. λύγδινα. || 4. χειροτέχνημ' L, O. Schneider: χειροτέχνης A: nobilis hunc quidam Aelian. 23, 3. || 5. χῶ Bo.: καὶ ὃ A | post 5 uersum excidisse suspicatur Bo. || 6. δείξειν E: δεῖξαι A || 7. εἶπεν Hl., ἐνθεν Ar., et 9 εἶδεν. || 8. πύλης ὄνειρείης Bo. || 9. σὺ δὴ M: εἶδεν A ἰδοῦ Sd. | ταλαντεύεις Bg. || 10. ἦ γάρ L M: ἐν γάρ A || 31. 2. ἀεὶ A: αἰεὶ Minas || 4. σφίσιν e σφησιν fecit m. pr. A || 5. ἔχουσαν N || 6. ἀτάκτους A: corr. Bo. || 7. εἶλον τε m. pr. A., εἶλοντο m. rec. || 9. 10. habet S. in φρήτρα. || 9. σφᾶς A | διεῖλεν pars edd. Suidae | ἐς S | εἶλας A m. pr., ἴλας m. rec.: φρήτρας S., qui tamen ἴλας alio loco explicat. || 10. δὲ Tyrwhitt | ὡς παρ' ἀνθρώποις E: ὡσπερ ἀνθρώποις (uel ἀνθρώπου) Suidae libri, ὡς ἐν ἀνθρώποις A ||

ἐπεὶ δ' ἐτάχθη πάντα καὶ συνηθροίσθη,
 καὶ τις γαλῆν μῦς προῦκαλεῖτο θαρσῆσας.
 οἷ τε στρατηγοὶ λεπτὰ πηλίνων τοίχων
 κάρφη μετώποις ἀρμόσαντες Ἀτρείδαις
 15 ἰσοῦντο, παντὸς ἐκφανέστατοι πλήθους,
 πάλιν δὲ φύζα τοὺς μύας κατειλήφει.
 ἄλλοι μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις.
 τοὺς δὲ στρατηγούς εἰστρέχοντας οὐκ εἶα
 τὰ περισσὰ κάρφη τῆς ὀπῆς ἔσω δύνειν,
 20 μόνοι θ' ἐᾶλον αὐτόθεν μυχῶν πρόσθεν.
 Νίκη δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἰστήκει,
 γαλῆς ἐκάστης μῦν στρατηγὸν ἐλκούσης.
 [λέγει δ' ὁ μῦθος „εἰς τὸ ζῆν ἀκινδύνως
 τῆς λαμπρότητος ἠυτέλεια βελτίων.“]

32 Γαλῆ ποτ' ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἔρασθεισῆ
 δίδωσι σεμνὴ Κύπρις, ἣ πόθων μήτηρ,
 μορφὴν ἀμειψαὶ καὶ λαβεῖν γυναικείην,
 καλῆς γυναικός, ἧς τίς οὐκ ἔχειν ἦρα;
 5 ἰδὼν δ' ἐκεῖνος (ἐν μέρει γὰρ ἠλώκει)
 γαμεῖν ἔμελλεν. ἠρμένου δὲ τοῦ δείπνου
 καρέδραμεν μῦς· τὸν δὲ τῆς βαθυστρώτου
 καταβᾶσα κοίτης ἐπεδίωκεν ἢ νύμφη.

15. u. καὶ τις . . . θαρσῆσας in A excipit undecimum: ordinem
 uu. mutavit. Bo. post 11 quaedam excidisse suspicantur Db. Bg. || 12.
 τότε Ar. | τοίχων Bo.: τειχῶν A || 13. 14. Ἀτρείδαις ἰσοῦντο
 Sd.: ἀχρεῖα ἠγοῦντο A. ἀκρατοῖς Db. ἀρχεῖα Hl. || 17. ἄλλοι Ber.
 ἄλλοι uel ἄλλ' οἱ S. in τρώγλη. ἄλλοι A. || [20] Fix. | ἐᾶλων He.
 Hp. M. Sp. O. Schneider (ἐᾶλον Schw. ἐᾶλον E): ἐᾶλωσαν A | αὐτό-
 θεν Bo. He. Hp. Sp. O. Schneider: αὐτόθι A || 21 Νίκη E et postea
 alii: νίκη A. νίκης Db. || [23. 24.] L || 23. εἰς] πρὸς C p. 159. 384. ||
 24. ἠυτέλεια Fix, alii (ἢ εὐτέλεια C): ἠυτέλεια A || 32. 1. γαλῆ . . .
 ἔρασθεισα Julian. ep. 58, 5 Hr. || 4. τίς Bo.: τις A | ἔχειν Sd. cf. 44,
 2: ἔχων A (ἰδὼν He. Schw. ἐκὼν L, alii.) || 5. ἰδὼν κακεῖνος S in
 u. ἐν τῷ μέρει. || 6. ἠρμένου A: ἠρμένου Bo. ἠργμένου Sd. || 7. τὸν
 S in, βαθύστρωτος κοίτη: ἢ A || 8. κοίτης S: κλίνης A ||

γάμου δὲ δαιτὴ λέλυτο, καὶ καλῶς παίξας

10 ἔρως ἀπῆλθε· τῆ φύσει γὰρ ἠτήθη.

Πρὸς τοὺς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὁρᾶν ὡς ἔχει μὴ βουλομένους, τῆ δὲ τούτων φαντασίᾳ πλανωμένους, ἔλεγχον ὁ μῦθος ἔχει.

33 Δυσμαὶ μὲν ἦσαν Πλειάδων, σπόρου δ' ὦρη,

καὶ τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεὸν ῥίψας

ἐφύλασσαν ἐστῶς· καὶ γὰρ ἄκριτον πλήθει

μέλαν κολοιῶν ἔθνος ἦλθε δυσφώνων,

5 ψᾶρές τ' ὄλεθρος σπερμάτων ἀρουραίων.

τῷ δ' ἠκολούθει σφενδόνην ἔχων κοίλην

παιδίσκος. οἱ δὲ ψᾶρες ἐκ συνηθείης

ἤκουον εἰ τὴν σφενδόνην ποτ' ἤτήκει,

καὶ πρὶν λαβεῖν ἔφευγον. εὔρε δὲ τέχνην

10 ὁ γεωργὸς ἄλλην τὸν τε παῖδα φωνήσας

ἐδίδασκεν· „ὦ παῖ· χρὴ γὰρ ὀρνέων ἡμᾶς

σοφὸν δολῶσαι φῦλον· ἠνίκ' ἂν τοίνυν

ἔλθωσ', ἐγὼ μὲν“ εἶπεν „ἄρτον αἰτήσω,

σὺ δ' οὐ τὸν ἄρτον, σφενδόνην δέ μοι δώσεις.“

15 οἱ ψᾶρες ἦλθον κἀνέμοντο τὴν χώραν.

ὁ δ' ἄρτον ἤτει, καθάπερ εἶχε συνθήκη·

οἱ δ' οὐκ ἔφευγον. τῷ δ' ὁ παῖς λίθων πλήρη

τὴν σφενδόνην ἔδωκεν· ὁ δὲ γέρων ῥίψας

9. λέλυτο Bo.: δέδυτο A || 9. κοῖ καλῶς Piccolos καὶ κακῶς Schw.: qui propter u. ἠτήθη etiam scribere debebant πταισίας. || 10. τῆ homo doctus apud Bo.: τῷ A || ἀρχὴ τοῦ δ || 33 = F 374 apud C. p. 271. || 1. πλειάδος δυσμαὶ ἦσαν σπόρου ἐν ὦρη F || 2. πυρὸν εἰς νεὸν (νεὸν uel. νεύαν A m. pr., νεῖον m. rec.) A, S in u. νεός: ἐν κλήρω πυρὸς F | ῥίψας A: σπείρας F S. | φύλασσαν S ἐφύλαττεν F || 5. 7. ψᾶρες A || 5. καὶ ψᾶρες ὀρύκται F ψᾶρές τ' ὀρύκται C. E. Schneider || 7. συνηθείης F | 8. ἰθύκει F || 9. βαλεῖν F | δὲ A: δὲ F || 10. τότε F || 11. ἡμᾶς E: ἡμᾶς A F || 12. σοφῶν δηλῶσαι φίλους F || 12. ἠνίκ' ἂν F: ἠνίκα A || 13. ἔλθωσιν A F: corr. Ber. εἶπεν om. F ἔλθωσι πάλιν, ἐγὼ μὲν ἄ. a. Bg. || 15. ψᾶρες A accentu a. m. rec. posito | καὶ ἐνέμοντο A καὶ νέμοντο F.: corr. Bo. | χώραν F || 16. αἰτεῖ F | συνθήκη Berger Fix: συνθήκη A F || 17. 20. ἔφυγον F || 18. δέδωκεν F ||

τοῦ μὲν τὸ βρέγμα, τοῦ δ' ἔτυψε τὴν κνήμην,
 20 ἑτέρου τὸν ὦμον, οἱ δ' ἔφρευγον ἐκ χώρης.
 γέραναι συνήντων καὶ τὸ συμβὰν ἠρώτων.
 καὶ τις κολοιῶν εἶπε „φεύγει' ἀνθρώπων
 γένος πονηρόν, ἄλλα μὲν πρὸς ἀλλήλους
 λαλεῖν μαθόντων, ἄλλα δ' ἔργα ποιούντων.“
 25 [δεινὸν τὸ φύλον τῶν δόλω τι πραττόντων.]

34 Δῆμητρι ταῦρον ὄχλος ἀγρότης θύων
 ἄλω πλατεῖαν οἰνάροις ὑπεστρώκει . . .
 κρεῶν τραπέζας εἶχε καὶ πίθους οἴνου.
 ἐκ τῶν δὲ παίδων ἐσθίων τις ἀπλήστως
 5 ὑπὸ τῶν βοείων ἐγκάτων ἐφυσήθη,
 κἀπῆλθ' ἐς οἶκους γαστροῦς ὄγκον ἀλγήσας.
 πεσῶν δ' ἐν ὑγραῖς μητρὸς ἀγκάλαις „οἶμοι,
 τί ταῦτ' ;“ ἐφώνει „δυστυχής ἀποθνήσκω·
 τὰ σπλάγχνα γάρ, τεκοῦσα, πάντα μου κύπτει.“
 10 ἢ δ' εἶπε „θάρσει κἀπόβαλλε, μὴ φείδου·
 οὐ γὰρ σά, τέκνον, ἀλλ' ἔμεῖς τὰ τοῦ ταύρου.“
 [ὅταν ὄρφανοῦ τις οὐσίαν ἀναλώσας
 ἔπειτα ταύτην ἐκτίνων ἀποιμώζη,
 πρὸς τοῦτον ἂν τις καταχρέοιτο τῷ μύθῳ.]

35 Δύω μὲν υἱοὺς ἢ πίθηκος ὠδίνει,
 τεκοῦσα δ' αὐτοῖς ἐστὶν οὐκ ἴση μήτηρ,
 ἀλλ' ὃν μὲν αὐτῶν ἀθλίης ὑπ' εὐνοίης
 θάλπουσα κόλποις ἀγρίως ἀποπνίγει,

de uu. 21—24. dubito. || 22. κολοιῶν F || 24. δ' ἔργα F: δὲ A || 25. om. F, ὅτι δεινὸν A: ὅτι om. Bo., alii. || 34. 1. ταύρων ὄχλον S in u. οἴναρα. || 2. οἰνάροις ὑπεστρώκει S: οἰνάσι κατεστρώκει A | 'post hunc excidit uersus, in cuius fine fuit πλήρεις'. L || 3. τ' εἶχε Bo. || 7. ἐν Schw.: ἐφ' A | εἰμὶ uel εἶμι A m. pr., οἶμοι m. rec. || 8. τί Minas: καὶ A || 9. κύπτει Sd: πίπτει A || [12—14.] He. || 6. 10 κ' ἀ. 12. ὅτ' ἂν hoc loco et alibi A || 13. ἀποιμώζη A: corr. Bo. || 35. 1. δύο A: corr. Bo. || 3. 4. sedem uu. ἀ. ὑπ' ε. et ἀ. ἀ. commutaba N || 4. ἀγρίως Bg. Sd.: ἀγρίοις A | κολποῖς A ||

5 τὸν δ' ὡς περισσὸν καὶ μάταιον ἐκβάλλει.
κακῆϊνος ἐλθὼν εἰς ἐρημίην ζῶει.

[τοιουτο πολλῶν ἐστὶν ἦθος ἀνθρώπων,
οἷς ἐχθρὸς αἰεὶ μᾶλλον ἢ φίλος γίνου.]

36 Δρυὴν αὐτόριζον ἄνεμος ἐξ ὄρους ἄρας
ἐνώσε ποταμῷ· τὴν δ' ἔσυρε κυμαίνων.
πελώριον φύτευμα τῶν πρὶν ἀνθρώπων,
πολύς δὲ κάλαμος ἐκατέρωθεν εἰστήκει

5 ἐλαφρὸς ὄχθης ποταμίας ὕδωρ πίνων.
θάμβος δὲ τὴν δρυὴν εἶλε, πῶς ὁ μὲν λίην
λεπτὸς τις ὢν καὶ βληχρὸς οὐκ ἐπεπτῶκει,
αὐτὴ δὲ τόσση φηγὸς ἐξεριζώθη.

σοφῶς δὲ κάλαμος εἶπε „μηδὲν ἐκπλήσσου.

10 σὺ μὲν μαχομένη ταῖς πνοαῖς ἐνικήθης,
ἡμεῖς δὲ καμπτόμεσθα μαλθακῇ γνώμῃ,
κἄν βαιὸν ἡμῶν ἄνεμος ἄκρα κινήσῃ.“

[κάλαμος μὲν οὕτως· ὁ δὲ γε μῦθος ἐμφαίνει
μὴ δεῖν μάχεσθαι τοῖς κρατουσιν, ἀλλ' εἶκειν.]

37 Δαμάλης ἐν ἀγροῖς ἄφρετος, ἀτριβῆς ζεύγλης,
κάμνοντι καὶ σύροντι τὴν ὕνιν ταύρω
„τάλας“ ἐφώνει „μόχθον οἶον ὀτλεύεις.“

ὁ βοῦς δ' ἐσίγα χύπέτεμνε τὴν χώραν.

5 ἐπεὶ δ' ἔμελλον ἀγρόται θεοῖς θύειν,

[7. 8.] E. || 8. γίγνου A || 36. 1. αὐτόριζον A: corr. Db. Ber. Sp. ||
2. ἐνώσε Sd.: ἔδωκε A ἐνήκε L ἔρριπεν C p. 85. || 3. ante 2. conlocabat
L || 5. ἐλαφρὸς L: ἐλαφρὸν A | ποταμίας A || 6. εἶλε E: εἶχε A ἔσχε Hl.
|| 7. τις ὢν Fix Schw. Sd. Sp.: τε ὦν A τ' ἐὼν Bo., alii | καὶ
βληχρὸς A m. pr. κάμβληχρὸς m. rec. κάβληχρὸς Bo. || 8. αὐτὴ A:
corr. Bo. | τόσση Minas: ὀσση A m. pr. ὀσση m. rec. || 9. σοφὸς m.
pr. A σοφῶς m. rec. || 10. σὺ μαχομένη μὲν Fix utique elegantius.
|| 11. καμπτόμεθα A: corr. Bo. || 12. βαιὸν A m. pr. βαιὸν m. rec. ||
[13. 14.] Db. || 37. 1. δαμάλης M: δάμαλις A C p. 107. 360. || 3.
habet S. in ὀτλος. || 4. καὶ ὑπέτεμνε τὴν χώραν A: em. Bo. ||

ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρον εἰς νομάς ἀπεξεύχθη,
ὁ δὲ μόσχος ἀδμῆς κείνος εἴλκετο σχοίνῳ
δεθείς κέρατα, βωμὸν αἵματος πλήσων.
κἀκεῖνος αὐτῷ τοιάδ' εἶπε φωνήσας·

10 „εἰς ταῦτα μέντοι μὴ πονῶν ἐτηρήθης.
ὁ νέος παρέρπεις τὸν γέροντα, καὶ θύη,
καὶ σοῦ τένοντα πέλεκυς, οὐ ζυγὸς τρίψει.“

Λιδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι ἡ καλὴ ἐπιστήμη ἐκ θανάτου ῥύεται.

38 Ἀρντόμοι τινὲς σχίσαντες ἀγρίην πεύκην
ἐνεῖραν αὐτῇ σφῆνας, ὡς διασταίη,
γένοιτο δ' αὐτοῖς ὁ πόνος ὕστερον ῥάων.
πεύκη στένουσα „πῶς ἂν“ εἶπε „μεμφοίμην
5 τὸν πέλεκυν, ὅς μου μὴ προσῆκε τῇ ῥίζῃ,
ὡς τοὺς κακίστους σφῆνας, ὧν ἐγὼ μήτηρ;
ἄλλος γὰρ ἄλλη μ' ἐμπεσὼν διαρρήσσει.“

[ὁ μῦθος ἡμῖν τοῦτο πᾶσι μηνύει,
ὡς οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ἂν ὑπ' ἀνθρώπων
10 πάθῃς τι τῶν ἐξωθεν ὡς ὑπ' οἰκείων.]

39 Δελφῖνες αἰεὶ διεφέροντο φαλαίνας.
τούτοις παρῆλθε καρκίνος μεσιτεύων,
ὡς εἶ τις ὧν ἄδοξος ἐν πολιτείᾳ
στάσιν τυράννων μαχομένων ὀμηρεῦοι

6. νομήν C. p. 107. || 7. ἀδμῆς (ἀδμῆς Ber.) κείνος Bo. : ἀδμήσκειν ὅς A || 10. πονῶν Bo. cl. C p. 108: πονεῖν A || 12. σοὶ? || **38.** 1. ἀγρίαν A || 2. ἐνεῖραν A : ἐναφήκαν S in hoc u. | αὐτῆσφῆνας A m. pr. αὐτῇ σφῆνας m. rec. τῇ δρυὶ σφῆνας S. || [8—10.] E || 8. δ' ἡμῖν A : δ' om. Db. Ber. Bt. || 9. 10. ἂν πρὸς ἀ. πάθοις Bo. || 10. πάθῃς Db. : πάθοις A || **39.** fabula decurtata | 1. φαλαίνας A : corr. Bo. || 2. μεσιτεύων? || 3. πολιτεία Fix: πολιτείας A || 4. ὀμηρεῦοι, in mg. m. pr. εἰρηνεῦοι A | εἰς δὲ τις τῶν δελφίνων ὑπολαβῶν (ὑποτυχῶν) ἔφη πρὸς αὐτόν· ἀλλ' ἡμῖν ἀνεκτιότερόν ἐστι μαχομένοις ὑπ' ἀλλήλων (αἰρετώτερόν ἐ. ὑπ' ἀ.) διαφθαρεῖν ἢ σοῦ διαλλακτοῦ τυχεῖν. C. p. 363. 110 (ἢ σὺς τυχεῖν μεσιτείας F. W. Hoch.) ||

40 Διέβαινε ποταμὸν ὄξυν ὄντα τῷ ρείθρῳ
κυρτῇ κάμηλος, εἶτ' ἔχεζε. τοῦ δ' ὄνθου
φθάνοντος αὐτὴν εἶπεν „ἦ κακῶς πράσσω·
ἔμπροσθεν ἤδη τὰξόπισθ' ἐμου βαίνει.“

5 [πόλις ἂν τις εἶποι τὸν λόγον τὸν Αἰσώπου,
ἧς ἔσχατοι κρατοῦσιν ἀντὶ τῶν πρώτων.]

41 Διαρραγῆναί φασιν ἐκ μέσου νώτου
δράκοντι μῆκος ἐξισουμένην σαύραν.
[βλάβεις σεαυτὸν, κοῦδ' ἄλλο ποιήσεις,
ἂν τὸν σὲ λίαν ὑπερέχοντα μιμήσῃ.]

42 Δεῖπνὸν τις εἶχε λαμπρὸν ἐν πόλει θύσας.
ὁ κύων δὲ τούτου κυνὶ φίλῳ συναντήσας
ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα.
κάκεινος ἦλθε· τὸν δὲ τοῦ σκέλους ἄρας

5 ὁ μάγειρος ἐκτὸς ἐξέριψε τοῦ τοίχου
ἐς τὴν ἄγυιαν. τῶν κυνῶν δ' ἐρωτώντων
ὅπως ἐδείπνησ', εἶπε „πῶς γὰρ ἂν κρεῖττον,
ὅς οὐδὲ ποῖαν *ἀναλύειν με γινώσκω;“

Ὅτι τοῖς μὴ λόγῳ τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦσιν ἔπεται πολλάκις
τὸ κακῶς ἐν αὐτοῖς πάσχειν.

43 Ἐλαφος κεράστης ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας
λίμνης ὕδωρ ἔπινεν ἠσυχαζούσης,
ἐκεῖ δ' ἑαυτοῦ τὴν σκιὴν θεωρήσας

40. 3. πράττω A || 4. τὰξόπισθε Db. Fix Sp. τὰ ἐξόπισθεν C p. 406:
τάχ' ὄπισθε A | [5—6.] E. expresserunt C p. 223. 406. || 41. fabulae
fragmentum. || 2. μήκος A: corr. Bo. || [3. 4.] E || 42. 3. habet S in
ἐρωτῶ σε; cf. ἠρώτα | αὐτὸν A || 5. ἐξέριψε A: corr. Db. Ber. ||
8. οὐδὲ τὴν ὁδὸν αὐτὴν, ὅθεν ἐξῆλθον, οἶδα (εἶδον) C p. 72. 331 sq.
ἀναλύειν με χρῆν ἦδειν Bg. neque ἀναλέλυκα neque ἀναγάγοιμι po-
test ferri. an ἐνθάδ' εἰμι? ἐνθεν ἦρα? || ἀρχὴ τοῦ ε. || 43. 3. δὲ
αὐτοῦ A: corr. Bo. | σκιάν A ||

χηλῆς μὲν ἔνεκα καὶ ποδῶν ἔλυπηθη,

* * * * *

5 ἐπὶ τοῖς κέρασι δ' ὡς καλοῖς ἄγαν ἠὔχει.
παρῆν δὲ νέμεσις, ἣ τὰ γαῦρα ποιμαίνει.
κυνηγέτας γὰρ ἄνδρας εἶδεν ἑξαίφνης
ὁμοῦ σαγήναις καὶ σκύλαξιν εὐρίνοις,
ἰδὼν δ' ἔφευγε, δίψαν οὐδέπω παύσας,

10 καὶ μακρὸν ἐπέρα πεδίον ἴχνεσιν κούφοις.
ἐπεὶ δὲ δὴ σύνδενδρον ἦλθεν εἰς ὕλην,
κέρата θάμνοις ἐμπλακεῖς ἐθηρεύθη.

„τί ταῦτ;“ ἔφη· „δύστηνος ὡς διεψεύσθη·
οἱ γὰρ πόδες μ' ἔσφζον, οἷς ἐπηδούμην,

15 τὰ κέρата δὲ προὔδωκεν, οἷς ἐγαυρούμην.“

[περὶ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ὅταν κρίνης,
μηδὲν βέβαιον ὑπολάβης προγινώσκων,
μηδ' αὐτ' ἀπογνῶς μηδ' ἀπελπίσῃς; οὕτω
σφάλλουσιν ἡμᾶς ἐνίοθ' αἰ πεποιθήσεις.]

44 Ἐνέμοντο ταῦροι τρεῖς ἀεὶ μετ' ἀλλήλων.

λέων δὲ τούτους συλλαβεῖν ἐφεδρεύων,
ὁμοῦ μὲν ὄντας οὐκ ἔδοξε νικήσειν,
λόγοις δ' ὑπούλοις διαβολαῖς τε συγκρούων

5 ἐχθρούς ἐποίει, χωρίσας δ' ἀπ' ἀλλήλων
ἕκαστον αὐτῶν ἔσχε ραδίην θοίνην.

[ὅταν μάλιστα ζῆν θέλης ἀκινδύνως,
ἐχθροῖς ἀπίσται, τοὺς φίλους δ' ἀεὶ τήρει.]

4. ἔνεκε A: corr. Minas | iam u. ἔνεκα documento est post 4
uersum excidisse quo haec expressa fuerit sententia: ὡς λεπτοῦς καὶ ἀσθε-
νεῖς ὄντας C || 5. τοῖς κέρασι δ' Bg. Bt. Db. Sd: τοῖς δε κέρασιν A |
6 π. δὲ ν. ἣ τὰ γῆς ἐποπτεύει· ἣ ἄλλως ἣ τὰδίκ' ἐποπτεύει S in u.
νέμεσις | ποιμαίνει Sd. Classen: πημαίνει A ἐποπτεύει S || 10. ἴχνεσι A:
corr. Bo. || 13. τί ταῦτ'; ἔφη E: καὶ ταῦτ' ἔφη A. cf. 34, 8 | ὡς A: corr.
Bo. || 15. ἐκαυχόμεν C p. 113 || [16—18] L || 18. μηδ' αὐτ' ἀ. μηδ' Bt.
He. L Sp: μὴ τ' αὐτ' ἀ. μὴ δ' A || 44. 3. ὄντας Hl. Sd: αὐτοῦς A. συ-
νόνητας C p. 193 || 6. ραδίαν A || [7. 8] E ||

- 45 Ἐνιφεν ὁ Ζεὺς· αἰπόλος δέ τις φεύγων
 εἰς ἄντρον εἰσήλαυνε τῶν ἀοικήτων
 τὰς αἶγας ἀδρῆ χιόνι λευκανθιζούσας.
 εὐρών δ' ἐκεῖ τάχιον εἰσδεδυκνίας
 5 αἶγας κερούχους ἀγρίας, πολὺ πλείους
 ὧν αὐτὸς ἦγε, μείζονάς τε καὶ κρείστους,
 ταῖς μὲν φέρων ἔβαλλε θαλλὸν ἐξ ὕλης,
 τὰς δ' ἄρ' ἰδίας ἀφῆκεν ἄκρα λιμώττειν.
 ὡς δ' ἦθρίασε, τὰς μὲν εὖρε τεθνώσας,
 10 αἶ δ' οὐκ ἔμειναν, ἄλλ' ὄρων ἀβοσκήτων
 ἀνέμβατον δρυμῶνα ποσσὶν ἠρεύνων.
 ὁ δ' αἰπόλος γελαστὸς ἦλθεν εἰς οἴκους,
 αἰγῶν ἔρημος· ἐλπίσας δὲ τὰ κρείσσω,
 οὐκ ὦνατ' οὐδ' ὧν αὐτὸς εἶχεν ἐκ πρώτης.

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκιδιάσκει μηδαμῶς τῶν οἰκείων ἀμελεῖν, μάλιστα
 κέρδους ἕνεκα ἀμφιβόλου ὑπάρχοντος.

- 46 Ἐλαφος καθ' ὕλην γυῖα κοῦφα ναρκήσας
 ἔκειτο πεδίον ἐν χλόῃ βαθυσχίνῳ,
 ἐξ ἧς ἐτοίμην χιλὸν εἶχε πεινήσας.
 ἦρχοντο δ' ἀγέλαι ποικίλων ἐκεῖ ζώων
 5 ἐπισκοπούντων· ἦν γὰρ ἀβλαβῆς γείτων.
 ἐλθὼν δ' ἕκαστος τῆς πόης τ' ἀποτρώγων
 ἦει πρὸς ὕλας· ὁ δὲ τάλας κατεσκλήκει,

45. 1. ἐνιφεν A: corr. Bo. || 3. ἀδρῆ Db: ἄκρη A ἀργῆ Bg. || 6. εἶχεν C p. 90 || 8. τὰς δ' ἄρ' ἰδίας Sd.: τὰς δ' ἰδίας A. τὰς ἰδίας δὲ C. τὰς δὲ τιθασοὺς Bg. τὰς δ' ἐνδίους Hecker Hertzberg. (δέ γ' Bk. Fix. He. Sp.) | ἀφῆκεν ἄκρα E: ἀφῆκε μακρὰ A. cf. Schneider ad Callim. II p. 371 e. || 9. ἠθρίαζε M. offendit tp. ipf. || 11. ποσσὶν A: corr. Bo. || 12. γελαστὸς Bt. Sd. Schw.: γελάσας A C (p. 447) κνεφαῖος Bg. || 13. 14 uix mihi persuadeo a Babrio profectos esse. || 13. τὰ κρείσσω Bg: τὰς κρείστους A | 46. 2. βαθυσχίνῳ O. Schneider: βαθυσχόινῳ A || 3. ἐτοίμον Bg. Bt. ἐτοῖμον Fix. || 6. πόας A || 7. ἦει πρὸς ὕλας· ὁ δὲ πένης (τάλας E et postea Bg.) κατεσκλήκει L: ἦει πρὸς ὕλας· ὁ δὲ πεινή (unde Minas fecit ὁ δὲ γε πρὸς πείνης) θνήσκει. ἔλαφος δὲ λιμῶ κοῦ νόσῳ κατεσκλήκει A. in locum uu. ὁ δὲ π. θ. Fix substituebat τοῦ νοσοῦντος ἀμνήμων || 8. δευτέραν A || epimythium non pertinet ad hanc fabulam. cf. 60. possit referri ad C 352.

μή πω κορώνην δευτέραν ἀναπλήσας,
ὅς εἰ φίλους οὐκ ἔσχε, κἄν γεγηράκει. —

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει, δεῖν τὰ ὀπωσοῦν ἐπιόντα δεινὰ λόγοις
ἐξευμαρίζειν ἠπίοις, καὶ τὸ τούτων ὀχληρὸν ἀποπαύειν.

47 Ἐν τοῖς παλαιοῖς ἦν ἀνὴρ ὑπεργήρως,
εἶχεν δὲ πολλοὺς παῖδας· οἷς ἐπισκῆπτων
(ἔμελλε γὰρ δὴ τὸν βίον τελευτήσειν)
ἐκέλευε λεπτῶν, εἴ τις ἔστι που, ῥάβδων
5 δεσμὴν ἐνεγκεῖν. ἤκέ τις φέρων ταύτην.
„πειρᾶσθε δὴ μοι, τέκνα, σὺν βίῃ πάσῃ
ῥάβδους καταῤῥαξαι δεδεμένας σὺν ἀλλήλαις.“
οἱ δ' οὐ γὰρ ἠδύναντο· „κατὰ μίην τοίνυν
πειρᾶσθ'.“ ἑκάστης δ' εὐχερῶς καταγείσης,
10 „ὦ παῖδες, οὕτως“ εἶπεν, „ἦν μὲν ἀλλήλοις
ὁμοφρονῆτε πάντες, οὐδ' ἂν εἰς ὑμᾶς
βλάψαι δύναίτο, κἄν μέγιστον ἰσχύῃ·
ἦν δ' ἄλλος ἄλλου χωρὶς ἦτε τὴν γνώμην,
πείσεσθ' ἕκαστος ταῦτά τῃ μιῇ ῥάβδῳ.“
15 [φιλαδελφία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις,
ἢ καὶ ταπεινοὺς ὄντας ἦρεν εἰς ὕψος.]

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκιδάσκει ὅσον τὸ τῆς ὁμονοίας καλόν, καὶ τί
πάλιν τὸ ἐπιζήμιον τοῖς μηδαμῶς ταύτην κεκτημένοις.

48 Ἐν ὁδῷ τις Ἑρμῆς τετράγωνος εἰστήκει,
λίθων δ' ὑπ' αὐτῷ σωρὸς ἦν. κύων τούτῳ
εἶπεν προσελθὼν „χαῖρε πρῶτον, Ἑρμεία·
ἔπειτ' ἀλεῖψαι βούλομαί σε, μῆδ' οὕτω
5 θεὸν παρελθεῖν, καὶ θεὸν παλαιστρίτην.“

47. 1. ὑπέργηρως A: corr. Db. Bg. Schw. || 2. εἶχε A: corr. Bo. ||
5. δεσμὴν A m. pr. δέσμην m. rec. | ἤκα ut uidetur A m. pr., ηκε m. rec.
|| 8. ὁ δ' — Bo.: οἱ δ' οὐκ ἄρ' Sp. | μίαν A || 9. πειρᾶσθαι A m. pr., corr.
m. rec. || 10. ἦν E: ἂν A || 11. ὑμᾶς A || 14. μιᾷ A | [15. 16] L || 15. μέ-
γιστον L: μέγ' A cf. 85, 19 || 16. ἦρεν A? || 48. 3. εἶπε A: corr. Ber. ||

ὁ δ' εἶπεν „ἂν μοι τοῦτο μὴ ᾽πιλιχμήσης
 τοῦλαιον ἔλθῶν, μηδέ μοι προσουρήσης,
 χάριν εἴσομαί σοι· καὶ πλέον με μὴ τίμα.“

Ἵτι τοῖς κακοῖς ἀρκεῖ τέως, οὐκ ἄλλως πως δυναμένοις τὰ βελτίω
 δρᾶσαι, κἂν τῶν συνήθων αὐτῶν αἰτιῶν ἀργῆσαι.

49 Ἐκάθεινδε νύκτωρ ἐργάτης ὑπ' ἀγνοίης
 φρέατος ἐγγύς. τῆς Τύχης δ' ἐπιστάσης
 ἔδοξ' ἀκούειν· „οὔτος, οὐκ ἐγερθήσῃ;
 μὴ σου πεσόντος αἰτίη παρ' ἀνθρώποις
 5 ἐγὼ λέγωμαι καὶ κακὴν λάβω φήμην.
 ἔμοι γὰρ ἐγκαλοῦσι πάντα συλλήβδην,
 ὅσ' ἂν παρ' αὐτοῦ δυστυχῆ τις ἢ πταιή.“

Ἵλεγχος τῶν εἰμαρμένην δοξαζόντων καὶ ἀνάγκη τὰ τῆς ἡμῶν
 ἐξουσίας ὑποβαλλόντων καὶ μὴ τῷ αὐτεξουσίῳ εἰς δέον κερρη-
 μένων.

50 Ἐφευγ' ἀλώπηξ, τῆς δ' ὄπισθε φευγούσης
 κνηγός ἐτρόχαζεν. ἦ δ' ἐκεκμήκει,
 δρυτόμον δ' ἰδοῦσα „πρὸς θεῶν σε σωτήρων,
 κρύψον με ταύταις αἷς ἔκοψας αἰγείροις,
 5 καὶ τῷ κνηγῷ“ φησί „μὴ με μηνύσης.“
 ὁ δ' οὐ προδώσειν ὤμνυ'· ἦ δ' ἀπεκρύφθη.
 ἦλθεν κνηγός, καὶ τὸν ἄνδρ' ἐπηρώτα
 μὴ τῆδ' ἀλώπηξ καταδέδυκεν ἢ φεύγει.
 „οὐκ εἶδον“ εἶπε, τῷ δὲ δακτύλῳ νεύων
 10 τὸν τόπον ἐδείκνυ' οὐ πανοῦργος ἐκρύφθη.
 ὁ δ' οὐκ ἐπισχών, τῷ λόγῳ δὲ πιστεύσας,

6. ἦν? | μοι Bt. Fix.: μὴ A | ἀπολιχμήσης Bg. | epim. οὐ καλῶς πῶς
 A: em. Bo. | δρᾶσαι A | choliamborum uestigia inesse suspicatur Bo.
 (. . δυναμένοις τὰ βελτίω δρᾶσαι κἂν τῶν συνήθων αἰτιῶν ἀπαργῆσαι?)
 || 49. 1. ἀγνοίας A || 4. αἰτία A || 7. πταιή Db. M: πίπτῃ A. cf. 111, 21.
 || 50. 3. σωτήρων Bt. Fix. L M: σωτῆρα A || 6. 11. ὅδ' - ἦδ' A || 6. ὤμνυ
 A: corr. Ber. Bg. Bt. Fix. || 8. μὴ A: ἦ O. Schneider; tum scribendum
 erat ἦ φεύγει. μῶν E cf. 2, 16 || 10. ἐδείκνυ A: corr. Bo. || 11. οὐχὶ προς-
 σχῶν Hartung, cf. Cp. 69. 70. 330.

παρηλθε. θερμοῦ δ' ἐκφυγοῦσα κινδύνου
 κερδῶ παχείης ἐξέκνυπτεν ἀγείρου,
 σεσηρὸς ἀκάλλουσα. τῇ δ' ὁ πρεσβύτης
 15 „ζωαγρίους μοι χάριτας“ εἶπεν „ὀφλήσεις.
 [„ἔρρυσάμην σε“ φησίν· „ἀλλά μου μνήσκου.“]
 „πῶς οὐκ ἄν“, εἶπεν, „ὦν γε μάρτυς εἰστήκειν;
 ἔρρωσο τοίνυν, καὶ τὸν Ὀρκον οὐ φεύξῃ
 φωνῇ με σώσας, δακτύλῳ δ' ἀποκτείνας.“
 20 [σοφὸν τὸ θεῖον ἀπλάνητον· οὐδ' ἄν τις
 λαθεῖν ἐπιιορκῶν προσδοκᾷ, Δίκην φεύγει.]

Εὐκαίρως ὁ μῦθος ῥηθήσεται πρὸς ἐκείνους τοὺς χρηστὰ μὲν ἐπαγ-
 γελλομένους, δόλια δὲ καὶ φαῦλα ἐργαζομένους.

51 Ἐν τῷ ποτ' οἴκῳ πρόβατον εἶχε τις χήρη,
 θέλουσα δ' αὐτοῦ τὸν πόκον λαβεῖν μείζω
 ἔκειρ' ὀτέχνως, τῆς τε σαρκὸς οὐ πόρρω
 τὸν μαλλὸν ἐψάλιζεν, ὥστε τιτρώσκειν.
 5 ἄλγοῦν δὲ πρόβατον εἶπε „μή με λυμαίνου·
 πόσην γὰρ ὀλκὴν τοῦ μὸν αἷμα προσθήσει;
 ἀλλ' εἰ κρεῶν, δέσποινα, τῶν ἐμῶν χρήξεις,
 ἔστιν μάγειρος, ὅς με συντόμως θύσει·
 εἰ δ' εἰρίων πόκου σὺ κοῦ κρεῶν χρήξεις,
 10 πάλιν ἔστι κουρεύς, ὅς κερεῖ με καὶ σώσει.“

Πρὸς τοὺς μετὰ ἀπειρίας τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦντας, ἐξ ἧς οὐ
 τοσοῦτον τὸ κέρδος ὄση βλάβη προσγίνεται.

13. παχείας A || 14. ἀκάλλουσα A: corr. Bo. || 15. tamquam alteram
 u. 15 recessionem uncis saepsi; idem fecit Bg. || 16. sedem uu. ἔρρυ-
 σάμην σε et ἔρρωσο τοίνυν permutat M. Schmidt Mus. Rh. 26, 200 | μι-
 μνήσκου Bg. Fix L M || 17. εἰστήκειν Ber. Db. alii: εἰστήκει A. εἰστήκη
 M. Schmidt nescio an recte. cf. Philol. 17, 326 extr. || 19. μ' ἔσωσας . .
 ἀπέκτεινας A: em. Ar. Sd. | [20. 21] L || 20. καὶ ἀπλάνητον A: corr. Bo.
 | 21. φεύγει Ar. L: φεύγειν A || 51. 1. τῷ A: τῷ He. L. ἐν τόπῳ τινὶ
 C p. 189 | χήρα A || 3. ἔκειρ' E: ἔκειρεν A, C | ἀτεχνῶς A || 8. ἔσται
 C || 9. σὺ Bg: τε A || 10. πάρεστι Fix; ἔστω ὅς καὶ πάλιν κερεῖ
 με C ||

- 52 *Εἰς ἄστν τετράκνκλον ἄρρενες ταῦροι
 ἄμαξαν ὤμοις εἶλκον· ἦ δ' ἐτετρίγει.
 καὶ τὸν βοώτην θυμὸς εἶλε, τῆ δ' οὕτως
 ἐγγὺς προσελθὼν εἶπεν ὡς ἀκουσθῆναι·*
 5 „ὦ παγκάκιστον κτημάτων, τί δὴ κρώξεις
 ἄλλων ἐπ' ὤμοις φερομένη σιωπώντων;“
 [κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μακρὸν οἰμῶζειν
 ἄλλων πονούντων, αὐτὸς ὡσπερὶ κάμνων.]

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει, μηδαμῶς ἐν τοῖς πράγμασιν ἄλλων πονου-
 μένων ἄλλους ἀδίκως οἰμῶζειν (δεῖν) καὶ πόρους ἀλλοτρίους ἐαυ-
 τοῖς ἐπιγράφειν.

- 53 *Εἰς λύκον ἀλώπηξ ἐμπεσοῦσα δειλαίη
 ζωγρεῖν ἐδεῖτο, μηδὲ γραῦν ἀποκτείνειν.
 ὃ δ' „ἂν λόγους μοι τρεῖς ἀληθινούς εἴπης,
 ἐγὼ σε νῆ τὸν Πᾶνα“ φησί „ζωγρήσω.“*
 5 ἦ δ' „εἴθε μὲν μοι πρῶτα μὴ συνηντήκεις·
 ἔπειτα δ' εἴθε τυφλὸς ὢν ὑπηντήκεις·
 τρίτον δ' ἐπ' αὐτοῖς εἴθε μὴ σύγ' εἰς ὄρας
 ἴκοιο, μὴ δὴ μοι πάλιν συναντήσης.“

Ὅτι πολλάκις αἱ περιστάσεις πεφύκασι καὶ παρὰ γνώμην τὰ σιγῆς
 ἄξια εἰς τοῦμφανὲς ἄγειν.

- 54 *Εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς Θύτην ὑπὲρ παίδων*

52. fabulam Babrianam non esse arbitror | ἄρρενες corruptum, nisi forte significantur robusti || 2. ἦδ' A || 3. εἶλε L: εἶχε A. εἶλ', ἔφη δ' οὕτως [4] E || 4. om. C p. 102. 103. 355. Miller. p. 35. 70, aliae || 5. πραγμάτων C p. 103: legitae χρημάτων? | τί δὴ A: σὺ τί C || 6. ἐπ' prorsus mirum est | [7. 8] L || 8. ποιούντων A: corr. Bo. | ὡσείπερ αὐτὸς κάμνων A: em. He. ὡσπερ α. εἰ κάμνοι Db. αὐτὸς ὡς ὑπερκάμνων Ar. | epim. ποιουμένων A: corr. Bo. | aut ἄλλους delendum aut δεῖν suppleendum. || 53. 3. 5. ὄδ' .. ἦδ' A m. pr. ὄδ' .. ἦδ' m. rec. || 3. ἦν? || 4. νῆ τὸν Πᾶνα φησί Ar. Ber. Fix. O. Schneider: φησί νῆ τὸν πάνα A (Πᾶνα Bo.) || 5. δ' add. Bo. || 6. om. C p. 152, exprimit p. 379 || 7. εἴθε L: εἶπε A || 8. μὴ δὴ E: μηδέ A. μήπως C | πάλιν ἐμοί? | συναντήσης (. . ησ) A, C: συναντήσαις Ber. Fix. ||

σκεψόμενος. ὁ Θύτης δ' ἄγνόν ἦπαρ ἀπλώσας
 „ὅταν μὲν“ εἶπε „ταῦτ' ἴδω, πατήρ γίνῃ,
 ὅταν δὲ τὴν σὴν ὄψιν, οὐδ' ἀνὴρ φαίνη.“

Πρὸς τοὺς τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν οὐ δεόντων ποιουμένους, ἢ καὶ
 ὅλως μὴ δυναμένων γενέσθαι.

55 Ἐνα βοῦν τις εἶχε, τὴν ὄνον δὲ συζεύξας
 ἠροτρία, πτωχῶς μὲν, ἀλλ' αναγκαίως.
 ἐπεὶ δὲ τοῦργον ἐτετέλεστο καὶ λύειν
 ἔμελλεν αὐτούς, εἶτ' ὄνος διηρώτα
 5 τὸν βοῦν· „τίς ἄξει τῷ γέροντι τὰ σκεύη;“
 ὁ δὲ βοῦς πρὸς αὐτὴν εἶπεν· „ὅσπερ εἰώθει.“

56 Εὐτεκνίης ἔπαθλα πᾶσι τοῖς ζώοις
 ὁ Ζεὺς ἔθηκε, πάντα δ' ἔβλεπεν κρίνων.
 ἦλθεν δὲ καὶ πίθηκος, ὡς καλοῦ μήτηρ,
 πίθωνα γυμνὸν σιμὸν ἠρμένη κόλποις.
 5 γέλωσ δ' ἐπ' αὐτῷ τοῖς θεοῖς ἐκινήθη.
 ἢ δ' εἶπεν οὕτω· „Ζεὺς μὲν οἶδε τὴν νίκην,
 ἐμοὶ δὲ πάντων οὗτός ἐστι καλλίων.“
 [ὁ λόγος δοκεῖ μοι πᾶσι τοῦτο σημαίνειν·
 αὐτὸς τὸν αὐτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει.]

57 Ἐρμῆς ἄμαξαν ψευσμάτων τε πληρώσας
 ἀπάτης τε πολλῆς καὶ πανουργίης πάσης
 ἦλαυνε διὰ γῆς, ἄλλο φῦλον ἔξ ἄλλου
 σχέδην ἀμείβων καὶ μέρος τι τῶν ὄνων

54. 2. ἄγνόν ἦπαρ ἀπλώσας L ἄρονός ἦπαρ ἀπλώσας Ar.: ἀγνοεῖν
 παραπλώσας A || 3. ὅτ' ἄν A | ταῦτ' Bg. Hertzberg: αὐτ' A. τοῦτ' Ber.
 || epim. ἢ Bo: εἰ A | ὅλως uel τελέως E: ἄλλως A || 55. 2. C p. 270 |
 3. τετέλεστο A: corr. Bo. || 4. εἶτ' L: ἦτ' A. ἢ ὄνος C || 6. δὲ A C: del.
 seruato 4 u. ἦτ' Fix. || 6. ὅσπερ A C: ὅς πριν Bg. || 56. καλοῦ Bo:
 καλῆ A. καλὸν Sd. || 4. πιθῶνα A: corr. Bo. || [8. 9] L || 9. αὐτὸς τὸν E:
 τὸν αὐτοῖ A | αὐτοῦ Schw. || 57. 2. πανουργίας A || 4. σχέδην Bg. He. M.
 Sp.: σχεδίην A | ὄνων E: ἄνων A ||

5 νέμων ἐκάστω μικρόν. ὡς δὲ τῷ χώρῳ
 τῶν τότε Ἀράβων ἐπῆλθε καὶ διεξήγει,
 λέγουσιν αὐτοῦ συντριβεῖσαν ἐξαίφνης
 ἐπισταθῆναι τὴν ἄμαξαν. οἱ δ' ὥσπερ
 πολύτιμον ἀρπάζοντες ἐμπόρου φόρτον,
 10 ἐκένωσαν αὐτὴν οὐδ' ἀφῆκαν εἰς ἄλλους
 ἔτι προελθεῖν, *καίπερ ὄντας, ἀνθρώπους.
 ἐντεῦθεν Ἀραβῆς εἰσιν, ὡς ἐπειράθην,
 ψεῦσταί τε καὶ γόητες, ὧν ἐπὶ γλώσσης
 οὐδὲν κἀθῆται ῥῆμα τῆς ἀληθείης.

58 Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας
 ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπῳ.
 ὁ δ' ἀκρατῆς ἀνθρώπος εἰδέναι σπεύδων
 τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας,
 5 διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους.
 [κάκεϊ πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.]
 μόνη δ' ἔμεινεν ἐλπίς, ἣν κατειλήφει
 τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ ἐλπίς ἀνθρώποις
 μόνη σύνεστι, τῶν πεφρυγῶτων ἡμᾶς
 10 ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγυωμένη δώσειν.

59 Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν, φασί, καὶ τρίτη τούτοις
 ἤριζ' Ἀθηνᾶ, τίς καλόν τι ποιήσει.
 ποιεῖ μὲν ὁ Ζεὺς ἐκπρεπέστατον ζῶων
 ἀνθρώπων, ἣ δὲ Παλλὰς οἶκον ἀνθρώποις,
 5 ὁ δ' αὖ Ποσειδῶν ταῦρον. ἠρέθη τούτοις

6. τῶν τότε Sd: τῷ τῶν A; nisi forte haec fuit uersus forma [τῷ τῶν] Ἀράβων γένους ἐπῆλθε καὶ διεξήγει. τῶν Ἀραβίων Db. M || 11. προ-
 σελθεῖν A: corr. Bo. | καὶ περιόντας Ar. γείτνιωντας Fix. καὶ περᾶν πρόσω
 ῥώπους Bg. || quae C p. 264 addita sunt οὐδὲ.. δυνάμενοι pertinent ad p. 355
 epim. 166 || 12. ἐπειρήθην? cf. 106, 4. 29, 1. 126, 1. 30, 5. 46, 9. 74, 15.
 103, 2. adn. ad 62, 1 || 14. ἀληθείας A || ἀρχὴ τοῦ ζ. || 58. inest etiam in cd.
 Harleiano 3521 (T)=C p. 235 || 1. συγκλείσας C || [6] E | 6. δὲ T || 7. κα-
 τείληγε T || 9. ἡμᾶς A || 59. 3. ζῶων Db. Bg. Fix: ζῶιον A || 5. ἠρέθη A:
 corr. Bo. ||

κριτῆς ὁ Μῶμος· ἔτι γὰρ ἐν θεοῖς ὄκει.
 κάκεινος, ὡς πέφυκε πάντας ἐχθραίνειν,
 πρῶτον μὲν εὐθύς ἔψεγεν τὸ τοῦ ταύρου,
 τὰ κέρατα μὴ τῶν ὀμμάτων κάτω κεῖσθαι,
 10 ὡς ἂν βλέπων ἔτυπτε· τοῦ δέ γ' ἀνθρώπου,
 μὴ σχεῖν θυρωτὰ μηδ' ἀνοικτὰ τὰ στήθη,
 ὡς ἂν βλέποι τις τὸν πέλας τί βουλευοί·
 τῆς οἰκίης δέ, μὴ τροχοὺς σιδηρεῖους
 ἐν τοῖς θεμελίοις γεγονέναι, τόπους ἄλλους
 15 συνεξαμείβειν δεσπότηαισιν ἐκδήμοις.
 [τί οὖν ὁ μῦθος φησιν ἐν διηγῆσει;
 πειρῶ τι ποιεῖν, μὴ φθόνον δ' ἔα κρίνειν.
 ἀρεστὸν ἀπλῶς οὐδέν ἐστι τῷ μῶμῳ.]

60 Ζωμοῦ χύτρη μῦς ἐμπεσὼν ἀπωμάστῳ
 καὶ τῷ λίπει πνιγόμενος ἐκπνέων τ' ἤδη
 „βέβρωκα“ φησί „καὶ πέπωκα καὶ πάσης
 τρυφῆς πέπλησμαι· καιρὸς ἐστὶ μοι θνήσκειν.“
 5 [τότ' ἂν λίχνος γένοιο μῦς ἐν ἀνθρώποις,
 ἂν τὸ καταβλάπτων ἠδὲ μὴ παραιτήσῃ.]

Ἔστι τὰ ἐπερχόμενα κατὰ ἀνάγκην κακὰ εἰώθασί τινες τοιοῦτοις λόγοις
 ἐξομαλίζειν.

61 Ἦιει κυνηγὸς ἐξ ὄρους κυνηγήσας,

7. ἐχθραίνειν Schw: ἐχθραίνων A || 9. τὰ κέρατα μὴ τῶν ὀ. uel τῶν ὀ. [τὰ] κέρατα E: τῶν ὀ. τὰ κέρατα μὴ A || 10. 12. ὡς ἂν cf. Krügeri Gr. Gr. § 54, 8, 4 e. 8; proposui ὡς δὴ. ὡς ἀμβλέπων O. Schneider. ὡς ἂν βλέπει ποῦ (ποῦ) τύπτει C p. 121 || 12. βλέποι τις Bg. Bt: βλέποιτο A. ὡς ἂν διαγινώσκηται τί βούλεται ἕκαστος C || 13. οἰκίας A || 14. θεμέλιοις uel θεμελίοις Fix. | δ' ἄλλους A: ἄλλους Bo. | ἵνα καὶ τοῖς δεσπότηαισιν συνεξεδήμει καὶ γείτονα πονηρὸν ἐξέφευγεν C p. 121. ἵνα ἂν πονηρῶ τις παροικισθῆ γείτονι ῥαδίως μεταβαίῃ p. 120: L igitur hunc suppleuit uersum ὡς τὸν πονηρὸν γείτον' ἦν ἂν ἐκφεύγειν, Hartung καὶ ἡ πονηρὸς, γείτον' εὐμαρῶς φεύγειν || καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βασανίᾳ τοῦ Ὀλύμπου αὐτὸν ἐξέβαλε C p. 120; om. C p. 121. cf. u. 6 | [16-18] E | 17. μὴ E: τὸν A | δ' ἔα E: μὴ A; nisi forte praestat οὐ φθ. δὲ δεῖ x. || 60. 1. ζωμῶ A: corr. Bo. | χύτρη A || 4. τρυφῆς A: em. Bo. || [5. 6] L || 6. ἂν Bo.: ἔαν A || ἀρχὴ τοῦ η ||

ἦει δὲ γριπεὺς κύρτον ἰχθύων πλήσας.
καὶ πως συνηβόλησαν οἱ δὺ' ἀλλήλοις,
χωὶ μὲν κυνήγος ἰχθύων ἀλιπλώων,
5 θήρην δ' ὁ γριπεὺς ἠρέτιζεν ἀγρείην,
τά τ' εἶχον ἀντέδωκαν. εἶτα τὴν θήρην
ἤμειβον ἀεὶ, δεῖπνα δ' εἶχον ἠδίω,
ἕως τις αὐτοῖς εἶπεν „ἀλλὰ καὶ τούτων
τὸ χρηστὸν ἐξολεῖτε τῇ συνηθείῃ,
10 πάλιν δ' ἕκαστος ἅ πρὶν εἶχε ζητήσῃ.“

Ἔστι πᾶς δυσάρεστος, τοῦ παρόντος ἠδέος μικρὸν τι ἀπολαύσας,
εὐθύς τὴν ἐπιθυμίαν ἐφ' ἕτερον τρέπει.

62 Ἡμίονος ἀργὸς χιλὸν ἐσθίων φάτνης
καὶ κριθιάσας ἐτρόχαζε κἀφώνει,
τένοντα σείων, „ἵππος ἐστὶ μοι μήτηρ,
ἐγὼ δ' ἐκείνης οὐδὲν ἐν δρόμοις ἠττων.“
5 ἄφνω δ' ἔπαυσε τὸν δρόμον κατηφής·
ὄνου γὰρ εὐθύς πατρὸς ὦν ἀνεμνήσθη.

Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς μὴ μέγα φρονεῖν ἐν ταῖς εὐημερίαις, μάλιστα
δὲ τοὺς ἐξ ἀγενῶν προγόνων κατὰ τύχην δοξασθέντας.

63 Ἦν τις κατ' οἴκους ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἦρωσ
ἔχων ἐν αὐτῇ τέμενος. ἐνθα δὴ θύων
στέφων τε βωμοὺς καὶ καταβρέχων οἴνω
προσηύχετ' ἀεὶ „χαῖρε, φίλταθ' ἠρώων,
5 καὶ τὸν σύνοικον ἀγαθὰ δαψιλῇ ποίει.“

61. 3. συνηβόλησαν A m. pr; supra scripsit m. rec. εμβαλλωσιν | ἀλι-
πλώτων Fix. ἀλιζώων Sp. || 5. ἠρέτιζεν A: em. Ber. Db. Tur. | θήραν A:
θήρων Bg. | ἀγρείην Db: αγρίην A. τὴν ἄγρην Hoch. || 6. ἄτ' ? || 7. ἠδίω
ex ἠδείω fecit m. pr. A || 8. ἕως offendit; malim καὶ δὴ. an καὶ πως? cf.
10, 9; 16, 5. 95, 56 || 9. ἐξολεῖται A: corr. Db. Ber. | συνηθεία A || 10.
ἕκαστον . . σιτήσῃ Sd. || epim. μικρὸν Ber. Btr: μικροῦ A || 62. 1. ἀργὸς
Fix: ἀργῆς A. ἐκ κριθῆς παχυνθείς C || 2. κριθιήσας? cf. 45, 9; 92, 8
ὠχρήσας 120, 7 ἰήση | καὶ ἰφώνει A: corr. Bo. || 6. οὐσ' C p. 83, 6 | epim.
ἐν: ἐπι? ||

κακείνος αὐτῷ νυκτὸς ἐν μέσαις ὥραις
 „ἀγαθὸν μὲν“ εἶπεν „οὐδ’ ἂν εἷς τις ἡρώων
 ὦ τᾶν παράσχοι· ταῦτα τοὺς θεοὺς αἴτει·
 κακῶν δὲ πάντων, ἅτε σύνεστιν ἀνθρώποις,
 10 δοτιῆρες ἡμεῖς. τοιγὰρ εἰ κακῶν χρήξεις,
 εὐχου· παρέξω πολλά, κἂν ἐν αἰτήσης.
 πρὸς ταῦτα λοιπὸν αὐτὸς οἶδας οἷς θύσεις.“

Ἵτι τοὺς πονηροὺς οὐ δεῖ αἰτεῖν ἀγαθὰ· οὐ γὰρ παρέξουσιν. εἰ
 δὲ κακὰ τις αἰτεῖται, ἐτοίμως μᾶλλον παρέχουσι.

64 Ἵριζον ἐλάτῃ καὶ βάτος πρὸς ἀλλήλας.
 ἐλάτης δ’ ἐαυτὴν πολλαχῶς ἐπαινούσης
 „καλὴ μὲν εἰμι καὶ τὸ μέτρον εὐμήκης,
 καὶ τῶν νεφῶν σύνοικος ὀρθίῃ φύω,
 5 στέγη τε μελάθρων εἰμι καὶ τρόπις πλοίων,
 δένδρων τοσοῦτων ἐκπρεπεστάτη πάντων,
 βάτος πρὸς αὐτὴν εἶπεν „ἦν λάβης μνήμην
 τῶν πελέκεων τε τῶν ἀεὶ σε κοπτόντων,
 καὶ τῶν σκεπάρνων τῶν ἀεὶ σε τεμνόντων,
 10 βάτος γενέσθαι καὶ σὺ μᾶλλον αἰρήση.“
 [ἅπας ὁ λαμπρὸς τῶν ἐλαττόνων μᾶλλον
 καὶ δόξαν ἔσχε χυπέμεινε κινδύνους.]

Ο μῦθος πρὸς τοὺς κοσμικαῖς ἀρχαῖς μεγαλοφρονοῦντας καὶ διὰ
 τοῦτο τῶν πέλας κατεπαιρομένους, οἱ μετὰ αὐταρκείας βιοῦντες
 κἀντεῦθεν τῶν μεγάλων ἐκφεύγουσι κινδύνων.

63. 7. οὐδ’ ἂν εἷς τις M O. Schneider: οὐδ’ ἂν τις A. οὐδὲν ἂν τις Bo.
 οὐδ’ ἂν, εἷ τις ἢ. θέλοι, π. Bg. || 8. ὦ τᾶν He. M Schw: οὐτ’ ἂν A || 9.
 ἅτε A i. e. ἅτινα? ἅγε Fix L. ἅτι ἔνεστιν Cobet ἅ ξύνεστιν Bg. | [12] Bg.
 | οἷς θύσεις Sd: ἂν θύσησ A. ἂν θύσης Hl. εἰ uel ᾧ θύσεις Db. | epim.
 κακὰ δὲ μᾶλλον αἰτούμενος ἐτοίμως παρέξει Georgidae Gnom. I p. 31 ||
 64. 5. στέγη μελάθρων τ’ E; possit etiam τε deleri || 8. τε add. Fix Sp.
 || 9. καὶ τῶν σκεπάρνων E cf. Poll. 10, 146: καὶ τῶν πελύκων A καὶ πρι-
 ονων C. p. 111. τῶν πριόνων τε Fix. 8 τῶν πριόνων τε τ. ἀ. σε τ. καὶ
 τῶν πελέκεων τ. ἀ. σε κ. Sd. | [11. 12] E || 12. καὶ ὑπέμεινε A: corr. Bo. |
 epim. κατεπαιρομένων ut uidetur A m. pr. ους m. rec. | οἷ m. rec., ὦν m.
 pr. A | αὐταρκείας A: corr. Minas | βιοῦντας ut uidetur m. pr. A, ες m.
 rec: βιοῦσι? | ἐκφεύγουσι A: corr. B ||

65 Ἡριξε τεφρὴ γέρανος εὐφνεῖ ταῶ*
 σείοντι χρυσᾶς πτέρυγας. „ἀλλ' ἐγὼ ταύταις“
 ἢ γέρανος εἶπεν, „ὦν σὺ τὴν χρόην σκώπτεις,
 ἄστρων σύνεγγυς ἵπταμαί τε καὶ κλάζω·
 5 σὺ δ' ὡς ἀλέκτωρ ταῖσδε ταῖς καταχρῦσοις
 χαμαὶ πτερούσση“ φησίν, „οὐδ' ἄνω φαίνη.“
 [Θαυμαστός εἶναι σὺν τρίβωνι βουλοίμην
 ἢ ζῆν ἀδόξως πλουσίᾳ σὺν ἐσθῆτι.]

66 Θεῶν Προμηθεὺς ἦν τις, ἀλλὰ τῶν πρώτων.
 τοῦτον πλάσανθ' ἅπασι δεσπότην ζώοις
 ἄνθρωπον ἐκ γῆς, ἐκδέτους δὴ πῆρας
 κρεμάσαι τένοντός φασι τῶν ἐν ἀνθρώποις
 5 κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν ὀθνείων,
 ἰδίων δὲ τὴν ὀπισθεν, ἣτις ἦν μείζων.
 διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
 βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἴκοι.

67 Θήρης ὄναγρος καὶ λέων ἐκοινώνουν.
 ἀλκῆ μὲν ὁ λέων, ὁ δ' ὄνος ἦν ποσὶν κρείσσων.
 ἐπεὶ δὲ λείην εἶχον ἄφθονον ζώων,
 ὁ λέων μερίζει, καὶ τίθησι τρεῖς μοίρας,
 5 καὶ „τὴν μὲν αὐτός“ φησί „λήψομαι πρώτος·

65. 1. ἦριξε γέρανος εὐφνεῖ ταῶ τεφρὴ L: at non licebit scribere
 τέφρη quod est in A. (φλαύρη Hoch). ἦριξεν εὐφνεῖ γεράνω ταῶς χρυσό-
 πτερος C p. 230. talis potius uideatur uersus forma fuisse ἦριξε γέρανος
 (ποτε) ταῶν τεφραῖη. τεφρώδης est 85, 14. sed totum exordium decur-
 tatum atque huc illos uersus (fr. 143 L) Λίβυσσα γέρανος καὶ ταῶς τις
 εὐπήληξ χλωρὴν αἰεὶ βόσκοντο λείμακος ποιήν, quos seruauit Suidas in uu.
 γέρανος et ταῶς εὐπήληξ esse referendos censeo. scripsi καὶ: ἢ δὲ S |
 addidi τις | βόσκοντο βόσκοιτο βόσκοντιος S | λείμακος Sd. Lewis: χεί-
 ματος S || 4. κλάζω M. Schmidt: κράζω A. dubitationem mouent uu. τε . .
 καὶ || [7. 8] E || ἀρχὴ τοῦ θ' || 66. 1. ἀλλὰ] ἄκρα Bg. οὐχὶ Hoch || 2. πλάσανθ'
 ἅπασι δ. ζώοις M: πλάσασθαι φασι δ. ζώων A || 3. ἐκδέτους M: ἐκ δὲ
 τοῦ A || 4. τένοντος L: φέροντα A || 6. ἰ. δ' ὁ. ἦ. ἦν πολὺ μ. A: em. Fix
 Lewis Sd. || [7. 8] E || 7. δοκοῦμεν L || 67. 2. ἦν Bg. Schw: ἐν A. ὦν N ||
 3. λίαν A m. pr. λείαν m. rec. || 5. πρώτος A ὡς πρώτος C p. 147: πρώ-
 την E, tetrasticha. ||

βασιλεὺς γὰρ εἰμι· λήψομαι δὲ κάκεινην
ὡς ἐξ ἴσου κοινωνός. ἢ τρίτη δ' αὕτη
κακόν τι δώσει μὴ θέλοντί σοι φεύγειν.“

[μέτρει σεαυτόν· πράγμα μηδὲν ἀνθρώπων
10 δυνατωτέρω σύναπτε μηδὲ κοινωνῶναι.]

68 Θεοῖς Ἀπόλλων ἔλεγε μακρὰ τοξεύων·
„οὐκ ἂν βάλοι τις πλεῖον, οὐδὲ τοξεύσει.“
ὁ Ζεὺς δὲ παίζων ἠρίδαινε τῷ Φοῖβῳ.
Ἐρμῆς δ' ἔσειεν Ἄρεος ἐν κνῆ κλήρους.
5 λαχὼν δ' ὁ Φοῖβος, χρυσέην τε κυκλώσας
τόξιοιο νευρήν, ὀξέως ἀφείς πρώτος
τὸ βέλος ἔπηξεν ἐντὸς Ἑσπέρου κήπων.
ὁ Ζεὺς δὲ διαβάς ταῦτό μέτρον εἰστήκει,
καί „ποῦ βάλω, παῖ,“ φησὶν „οὐκ ἔχω χώρην.“
10 τόξον δὲ νίκην ἔλαβε μηδὲ τοξεύσας.

“Οτι ἔστι τινὰ καὶ κόπου χωρὶς νίκην ἄρασθαι σοφῶς τοῖς πράγμασι κεχρημένον.

69 Θάμνου λαγῶν δασυπόδην ἀναστήσας
κύων ἔπεσπεν οὐκ ἄπειρος ἀγρεύειν,
δρόμῳ δ' ἐλείφθη. καὶ τις αἰπόλος σκώπτων
„ὁ πηλίκος σου“ φησὶν „εὐρέθη θάσσων.“
5 ὁ δ' εἶπεν „ἄλλως ἄλλον ἀρπάσαι σπεύδων
τρέχει τις, ἄλλως δ' αὐτὸν ἐκ κακοῦ σώζων.“

[9. 10] E || 68. = F 351 apud C p. 366 || 1. τοξεύων F: τοξεύειν A || 2. βάλλη F | τοξεύσαι Hl: at hac optatiui modi forma abstinuit B. || 4. κνῆ ut uidetur A m. pr. κνῆ m. rec. || 5. λ. δὲ Φοῖβος τὸ τόξον ἐκκυκλώσας F. χρυσέη . . νευρῆ τὸ τόξον ὁ τ' ἀφείς Sd. || 6. om. F || 7. κήπων A: κήπου F. cf. Dilthey de Callim. Cydippa p. 63 || 8. ταῦτό F τωὐτό Bg: τοῦτο A || 8. ἔστη F || 9. ποι? | ναί F | χώραν A || 10. μὴ F || 69. 1. δασυπόδην Ag.: δασύπουν A. (cf. ὠκυπόδης αἰγιπόδης ἀελλοπόδης ἀερσιπόδης ἀκαμαντοπόδης ἀργιπόδης εἰλιπόδης ὀρθοπόδης πουλυπόδης ὑψιπόδης). λασιόπουν Bk. δασύποδ' ἔξαναστήσας Db. Bg. δασύπον ἔξαναστήσας Fix. || 2. ἐπέσπεν E: ἐδίωκεν A. ἐδίζητ' L μὲν ἐδίωκ' Sd. ποι' ἐδίωκ' Hoch (ἐπεδίωκ' E) || 5. ἄ. ἄ. ἀγρεύσαι θέλων τρ. τ., ἄλλος δ' ἄλλον ἐκ κακοῦ σώζων schol. Thuc. 4, 92, 2 || 6. αὐτὸν Bk. Bt. Fix Hp.: ἄλλον A. schol. | σώζων?

70 Θεῶν γαμούντων, ὡς ἕκαστος ἐξεύχθη,
 ἐφ' ἅπασιν Πόλεμος ἐσχάτω παρῆν κλήρω.
 Ὑβριν δὲ γήμας, οὐ γὰρ εἷς κατειλήφει,
 ταύτης περισσῶς, ὡς λέγουσιν, ἠράσθη,
 5 ἐπειτα δ' ἔτ' αὐτῇ πανταχοῦ βαδιζούση.
 [μὴ γοῦν ἔθνη που, μὴ πόλεις τὰς ἀνθρώπων
 ὕβρις ἐπέλθοι, προσγελοῦσα τοῖς δήμοις,
 ἐπεὶ μετ' αὐτὴν πόλεμος εὐθέως ἦξει.]

71 Ἰδὼν γεωργὸς νῆα ναυτίλων πλήρη
 βάπτουσαν ἤδη κῦμα κυρτὸν ἐκ πρῶρης,
 „ὦ πέλαγος“ εἶπεν, „εἶθε μήποτ' ἐπλεύσθης,
 ἀνηλεὲς στοιχεῖον ἐχθρὸν ἀνθρώποις.“
 5 ἤκουσε δ' ἡ θάλασσα, καὶ γυναικείην
 λαβοῦσα φωνὴν εἶπε „μὴ με βλασφήμει·
 ἐγὼ γὰρ ὑμῖν οὐδὲν αἰτίη τούτων,
 ἄνεμοι δὲ πάντως, ὧν ἐγὼ μέση κεῖμαι.
 τούτων δὲ χωρὶς ἂν ἴδης με καὶ πλεύσης,
 10 ἔρεῖς με τῆς σῆς ἠπιωτέραν γαίης.“
 [ὅτι πολλὰ χρηστὰ πράγματα αἱ κακαὶ χρήσεις
 τρέπουσιν εἰς τὸ χεῖρον, ὡς δοκεῖν φαῦλα.]

Ὁ μῦθος οὗτος ἐλέγχει ἐκείνους οἵτινες διαβολαῖς πρὸς τοὺς δυνά-
 στας βλάπτειν πέφυκαν τοὺς πέλας, οἱ παραπλήσιοι εἰσιν ἀνέμοις
 χειμερίοις.

70. 2. παρῆν in uersus initio A: corr. He. L M | παρῆν ἐφ' ἅπασιν A: παρῆν ἐπιστίας Fix. | ἐσχάτω Db. Ber. Orelli ex C p. 236 πόλεμος παρῆν ἐσχάτω κλήρω: ἐκάστω A. ἔσχατος? || 3. οὐ γὰρ εἷς Sd: ἦν ἄρης A, l. a et c non certae sunt. ἦν ἄρ' ὕστατ' εἰλήφει N (εἰλήχει Piccolos). ὕβριν δὲ μόνην κατέλαβε C: ἄρης ex interpretatione u. πόλεμος uidetur ortum esse. ἦν μόνην κατειλήφει Hertzberg, ἦν μόνην κατειλήχει alii: quod absurdum est. neque κλήρω de iusta sortitione intellegendum est. || 5. δ' ἔτ' αὐτῇ L: δὲ ταύτῃ A. δὲ αὐτῇ C. δὲ καὐτῇ Sd. || [6—8] E || 6. μήτ' οὖν He. L | ποτ' ἔθνη N | πολιὰς A τ m. rec. obductum; eadem supra ser. εισ. πόληας N πόλεις τις Sd. πόλιν τιν' He. πολισματ' M. Schmidt || 7. ὕβρις γ' Bt. He. ὕβρις ἔτ' Sd. | μετέλθοι Bg. || ἀρχὴ τοῦ ι || 71. 2. πρῶρης Db. M: πρῶτης A || 5. cf. 88, 9 || 8. πάντως Db. Bg: πάντες A. πάντων Bt. Schw. || 9. ἦν? || [11. 12] Bo. L || 11. χρήσεις Hp. M: φύσεις A | epim. πέφυκαν m. pr. A πεφύκασιν m. rec. ||

- 72 Ἴρις ποτ' οὐρανοῖο πορφυρῆ κῆρυξ
 πτηνοῖσι κάλλους εἶπεν ἐν θεῶν οἴκοις
 ἀγῶνα κεῖσθαι· πᾶσι δ' εὐθύς ἠκούσθη,
 καὶ πάντα θεῶν ἔσχεν ἡμερος δώρων.
 5 ἔσταζε πέτρης αἰγὶ δυσβάτου κρήνη,
 καὶθέριον ὕδωρ καὶ διαφυγὸς εἰστήκει·
 πάντων τ' ἐπ' αὐτὸ φύλον ἦλθεν ὀρνίθων,
 πρόσωπα δ' αὐτῶν ἐξέλουε καὶ κνήμας,
 ἔσειε ταρσοὺς, ἐκτένιζε τὰς χαίτας.
 10 ἦλθεν δ' ἐκείνην καὶ κολοῖος εἰς κρήνην
 γέρον, κορώνης υἱός, ἄλλο δ' ἐξ ἄλλου
 πτερόν καθύγρων ἐντὸς ἀρμόσας ὤμων
 μόνος τὰ πάντων ποικίλως ἐκοσμήθη,
 καὶ πρὸς θεοὺς ἦιξεν αἰετοῦ κρείσσων.
 15 ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει, καὶ παρεῖχε τὴν νίκην,
 εἰ μὴ χελιδὼν αὐτόν, ὡς Ἀθηναίη,
 ἤλεγξεν ἐλκύσασα τὸ πτερόν πρώτη.
 ὁ δ' εἶπεν αὐτῇ „μὴ με συκοφαντήσης.“
 τὸν δ' ἄρα τρυγῶν ἐσπάρασσε καὶ κίχλη
 20 καὶ κίσσα *καὶ κορυδαλὸς οὖν τάφοις τρίζων,
 χά νηπίων δ' ἔφεδρος ὀρνέων ἰρηξ,
 τά τ' ἄλλ' ὁμοίως. καὶ κολοῖος ἐγνώσθη.
 [ὦ παῖ, σεαυτὸν κόσμον οἴκειον κόσμει·

72. 1. Ἴρις ποτ' A | οὐρανοῖο Db. L M: οὐρανίου A | π.] P 547 ||
 4. θεῶν Db. Sd.: θεῶν A. ἀέθλων Sp. | ἡμερος Db. Sd.: ἡμερον A cf. 25, 1.
 36, 6. 52, 3. | δώρων Db.: ζώων A. τοίων Sp. fort. ἀέθλων . . θεῶν || 5.
 κρήνη Bo.: κρήνης A || 6. καὶθέριον E: καὶ θερινὸν A. (καὶ νεαρὸν olim
 E, cf. Poll. 10, 46) || 7. τ' del. M || 8. ἐξέλουε καὶ? || 8. αὐτῶν A: corr. Bo.
 || 10. ἦλθε A: corr. Bo. || 12. καθύγρων M: καθ' ὑγρῶν A || 14. κρείσσων A,
 C p. 119: κρεῖσσον L || 15. κἄν Bg. Kiehl. || 16. Ἀθηναία A || 17. ἐκσπάρ-
 σασα C | τῶν πτερῶν Hecker. || 19. ἄρα Ber. Tur.: ἄρα A | ἐσπάραιτε A |
 κίχλη He. M Schw.: κίχλα A. cf. Meineki analecta ad Ath. p. 352 || 20. κο-
 ρυδαλὸς Minas: κορύδαλλος A m. pr. κορυδαλλὸς m. rec. | τρίζων Sd.:
 παλίων A. σπλίων Bg. Kiehl, cf. Arat. 1024 || 21. χά Bo: καὶ ὁ A | ἔφε-
 δρος Bo: ἔφηβος A. εὐθηρος Sp. δὲ φηλὸς Schw. ὄλεθρος Hoch || [23. 24]
 L || 23. σεαυτοῦ . . οἴκοθεν He. ||

* τοῖς ἑτέρων γὰρ ἐμπρέπων τούτων στερηθήσῃ.]

Ἵτι οἱ νόθον καὶ ἐπείσακτον ἑαυτοῖς περιθέντες κόσμον, ἄλλο-
τριῶ δὲ κάλλει σεμννόμενοι, εἴ ποτε τοῦ τοιούτου γυμνωθεῖεν,
γέλως λοιπὸν τοῖς πρὶν ἀγνοοῦσιν ὀρῶνται.

73 Ἴκτινος * ἄλλην ὀξέην εἶχε κλαγγήν·

ἵππου δ' ἀκούσας χρεμετίσαντος εὐφώνως,
μιμούμενος τὸν ἵππον οὔτε τὴν κρείσσω
φωνὴν θελήσας ἔσχεν οὔτε τὴν πρώτην.

Ἵτι οἱ τῶν ἀδυνάτων ἐρῶντες ἔσθ' ὅτε καὶ τῶν μετὰ χειρας
ἀστοχοῦσιν.

74 Ἴππος τε καὶ βοῦς καὶ κύων ὑπὸ ψύχους

κάμνοντες ἤλθον οἰκίην ἐς ἀνθρώπου.

κάκεινος αὐτοῖς τὰς θύρας ἀναπλώσας

παρῆγεν ἔνδον, καὶ παρ' ἐστίῃ θάλασας

5 πυρὸς γεμούση παρετίθει τι τῶν ὄντων,

κριθὰς μὲν ἵππῳ, λάθυρα δ' ἐργάτῃ ταύρῳ·

ὁ κύων γὰρ αὐτῷ συντραπέζος εἰστήκει.

ξενίης δ' ἀμοιβὴν ἀντέδωκαν ἀνθρώπῳ

μερίσαντες αὐτῷ τῶν ἐτῶν ἀφ' ὧν ἔζων,

10 ὁ μὲν ἵππος εὐθύς· διόπερ ἐν χρόνοις πρώτοις

ἵκαστος ἡμῶν γαῦρός ἐστι τὴν γνώμην·

ὁ δὲ βοῦς μετ' αὐτόν· διόπερ εἰς μέσους ἡκῶν

μοχθεῖ φίλεργός τ' ἐστὶν ὄλβον ἀθροίζων.

24. ' τοῖς ἑτέρων ist schwarz (i. e. a Mina) durchstrichen und über
ρων das Wort ξένοις so wie über τούτων und στερηθήσῃ ein β u. α ge-
setzt.' Dd: κόσμοις ξένοις γὰρ ἐμπρέπων στερηθήσῃ He. possis etiam
ἀλλοτριῶ γὰρ ἔ. στ. || epim. ἀγνοοῦσιν A ου ex ω fecit m. rec. || 73. fa-
bula misere decurtata || 1. ἀρχὴν Bt. Hp. L || 2. εἶχεν ὀξέην Fix. He.
ὀξέην ἔχει (i. e. ἔχεε) Db. | κλάγγα Schw. Bg. γῆρον Ar. || 3. κρείττω A:
corr. Bo. || 4. πρώτῃ N || 74. 6. ἄχυρα C p. 123 || 7. γὰρ] δ' ἄρ' E ||
8. ξενίας A || 9. ἐτῶν A C cf. fab. August. p. 55 ed. J. G. Schneider: ἐθῶν
Ar. Db. L M | ἐφ' ὧν Bo. ex C p. 450, F 278. ἐν οἷς Hecker || 10. εὐθύς
E ex C: εὐθὺ A || 11. τῇ γνώμῃ C || 13. τ' add. Bo. μοχθηρὸς καὶ φί-
λεργός ἐστι πλοῦτον ἀθροίζων C ||

ὁ κύων δ' ἔδωκε, φασί, τοὺς τελευταίους·
 15 διὸ δυσκολαίνει, Βράγχε, πᾶς ὁ γηράσας,
 καὶ τὸν διδόντα τὴν τροφήν μόνον σαίνει,
 αἰὶ δ' ὕλακτεῖ, καὶ ξένοισιν οὐ χαίρει.

*Διαβολὴν ὁ μῦθος ἔχει ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν μηδεμίαν τοῖς ξένοις
 πρόνοιαν ποιουμένων, εἰς μόνους δὲ τοὺς οἰκίους τὴν στοργὴν
 περισιτώντων, ἀπὸ τῆς τοῦ κυνὸς ὑποδείξεως.*

75 Ἰατρὸς ἦν ἄτεχνος. οὗτος ἀρρώστῳ
 πάντων λεγόντων „μὴ δέδιχθι, σωθήσῃ·
 πάθος μὲν ἔστι χρόνιον, ἀλλ' ἔση ῥάων,“ —
 [ὁ δ' ἄτεχνῆς ἰατρὸς εἶπεν εἰσβαίνων·]
 οὐκ *ἐξαπατῶ σε“ φησὶν „οὐδ' ἐνεδρεύω,
 5 „ἔτοιμα δεῖ σε πάντ' ἔχειν· ἀποθνήσκεις·
 τὴν αὔριον γὰρ *τὸ μακρὸν οὐχ ὑπερβήσῃ.“
 ταῦτ' εἶπε, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτ' εἰσήει.
 χρόνῳ δ' ἐκεῖνος ἐκ νόσων ἀνασφήλας
 10 προῆλθεν ὠχρός, τοῖς ποσὶν μόλις βαίνων.
 ὁ δ' ἰατρὸς αὐτῷ „χαῖρ“ ἔφη συναντήσας,
 καὶ πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω διηρώτα.
 κάκεινος εἶπεν „ἡρεμοῦσι τῆς Λήθης

14. τοὺς τελευταίους A, C: που τελευταῖος Ar. || 15. γηράσκων C ||
 75. 1 = C p. 121 | 1. intacta reliqui ἰατρὸς ἰατρούειν ἰήσῃ || 2. μὴ δέ-
 διχθι A (ll. ε et ει nigro atramento sunt obductae): μὴ δέδιχθι O. Schnei-
 der ad Nic. 443 p. 300, Bg. ascribens 'eandem formam Schmidt apud
 Hesychium pro δέδιχθι propter litterarum ordinem restituendam esse cen-
 set'. μὴ τι δέδιχθι Ar. Sd. (μὴ δέδιχθι τι Hl.) μὴ σὺ δέδιχθι Bo. || [4] Har-
 tung, E Bg. || 4. οὗτος μόνος ἔφη αὐτῷ πάντα τὰ αὐτοῦ ἔτοιμάσαι· τὴν
 αὔριον γὰρ οὐχ' ὑπερβήσῃ C | ὡδ' ἄτεχνῆς L ὁ δ' αὐτ' uel μόνος δ'
 ἄτεχνος οὗτος Schw. ὁ δ' ἄτεχνος ὡδ' Fix | ἰατρὸς] εὐθύς? | (5.) ἔτοιμα
 .. ἀποθν. (6.) οὐκ .. ἐνεδρ. A: hunc ante illum conlocauerunt Hartung
 Bg: quos propter u. φησὶν secutus sum | (6) om. C | οὐ γὰρ ἀπατῶ σε
 Fix. || 7. τὸ μακρὸν οὐχ A: οὐμενοῦν E. τῶκρον Ar. τό γ' ἄκρον
 Fix. γ' ἀκρότατον Bg: quibus coniecturis, ut alia omittam, obest uox
 negans οὐχ ὑπερβήσῃ. τῆς αὔριον γὰρ τὸ μέτρον M. γὰρ A C: del.
 Hoch | sublato art. τὸ non multum lucraremur || 10. ποσὶ A m. pr. v add.
 m. rec. ||

πίνοντες. ἢ Κόρη δὲ χῶ μέγας Πλούτων
 15 πρῶν ἰατροῖς δεινὰ πᾶσιν ἠπείλουν
 ἐπὶ τῷ *θεραπεύειν τοὺς νοσοῦντας ἀνθρώπους.
 ἀνέγραφον δὲ πάντας, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις
 καὶ σὲ γράφειν ἔμελλον· ἀλλ' ἐγὼ δείσας
 εὐθὺς προσῆλθον, ἠψάμην τε τῶν σκήπτρων,
 20 κἀπώμοσ' αὐτοῖς ὅτι σὺ ταῖς ἀληθείαις
 ἰατρὸς οὐκ εἶ καὶ μάτην διεβλήθης.“

Ὁ μῦθος οὗτος ῥηθήσεται πρὸς τοὺς κενὸν ὄνομα ἐπὶ πράγματι
 τινι κεκτημένους, τὴν δὲ τούτου πείραν παντελῶς οὐκ ἔχοντας.

76 Ἴππεὺς τὸν ἵππον, ἄχρι μὲν συνειστήκει
 ὁ πόλεμος, ἐκρίθιζε κᾶτρεφεν χόρτῳ,
 παραστάτην γενναῖον ἐν μάχαις κρίνων·
 ἐπεὶ δ' ἐπαύσατ', ἦν δὲ λοιπὸν εἰρήνη
 5 καὶ μισθὸν ἵππεὺς οὐκέτ' εἶχεν ἐκ δήμου,
 τότε ἐκεῖνος ἵππος πολλάκις μὲν ἐξ ὕλης
 κορμούς παχεῖς κατῆγεν εἰς πόλιν βαίνων,
 μισθῷ τε φόρτον ἔφερεν ἄλλοτ' ἄλλοῖον,
 τὸ πνεῦμα σῶζων ἐπ' ἀχύροισι δυστήνως,
 10 σάγην δὲ νώτοις ἔφερεν οὐκέθ' ἵππειήν.
 ὡς δ' αὖ πρὸ τειχῶν πόλεμος ἄλλος ἠκούσθη,
 σάλπιγξ τ' ἐφώνει πᾶσιν ἀσπίδα σμήχειν
 ἵππους τε κοσμεῖν καὶ σίδηρον ὀξύνειν,
 κἀκεῖνος αὖ τὸν ἵππον ἐγχαλινώσας
 15 ὁ δεσπότης παρῆγεν ὡς ἐφιππεύσων.

14. πίνοντες C Db. Ber.; potant Lethes pocula || 16. ὅτι τοὺς νοσοῦν-
 τας οὐκ ἐῷσ' ἀποθνήσκειν C: scripserit Babrius τοὺς γὰρ νοσοῦντας οὐκ
 ἐῷσ' ἀποθνήσκειν | θεραπεύειν] ὄυεσθαι uel φυλάττειν? | ἐπιμ. ἐχόντων
 A: corr. Bo. || 76. 2. κᾶτρεφε A: corr. Bo. || 6. τότε ὁ κλεινός L. τότε ὁ
 σεμνός? cf. 37, 7 || 8. δὲ Bt. | ἀλλοίων Fix Hertzberg, φόρτους.. ἀλλοίους
 E. φόρτους βαρεῖς C p. 236 || 9. δυστήνως Schw.: δυστήνοισι A || 10. δὲ He.
 L: τε A | ἵππειήν Ar. L M: ἵππεῦσιν A || 12. τ' ἐφώνει Ber. ex C: τ' ἐκέ-
 λευε A. τ' ἐκλαγξε Fix | πᾶσαν Hartung, E Bg. || 14. αὖ τὸν Fix He. L M
 Schw.: αὐτὸν A ||

ο δ' ὀκλάσας ἐπιπτεν οὐκέτ' ἰσχύων.
 „ἔντασσε πεζοῖς σαυτόν“ εἶπεν „ὀπλίταις·
 σὺ γάρ μ' ἄφ' ἵππων εἰς ὄνους μεταστήσας
 πῶς αὖθις ἵππον ἐξ ὄνου με ποιήσεις;“

Μηδαμῶς τοῦ παρόντος δεῖν ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι μόνον ὁ μῦθος διδάσκει, ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖσθαι· τὸ γὰρ μὴ οὕτως γενόμενον πολλοῖς πολλάκις οὐ τὴν τυχοῦσαν ἤγαγε βλάβην.

77 Κόραξ δεδηχῶς στόματι τυρὸν εἰστήκει·
 τυροῦ δ' ἀλώπηξ ἰχανῶσα κερδῶη
 μύθῳ τὸν ὄρνιν ἠπάτησε τοιούτῳ·
 „κόραξ, καλαί σοι πτέρυγες, ὄξεη γλήνη,
 5 θηρτὸς ἀνχὴν· στέρνον αἰετοῦ φαίνεις,
 ὄνυξι πάντων θηρίων κατισχύεις·
 ὁ τοῖος ὄρνις κωφός ἐσσι κοῦ κρώζεις.“
 κόραξ δ' ἐπαίνῳ καρδίην ἐχαννώθη,
 στόματος δὲ τυρὸν ἐκβαλὼν ἐκεκράγει.
 10 ὃν ἢ σοφὴ λαβοῦσα κερτόμῳ γλώσση
 „οὐκ ἦσθ' ἄφωνος“ εἶπεν „ἀλλὰ φωνήεις.
 ἔχεις, κόραξ, ἅπαντα, νοῦς δέ σοι λείπει.“

Ὁ μῦθος διδάσκει μηδαμῶς (δεῖν) ἄνθρωπον ἐπαίνοισι ξεαπατᾶσθαι·
 ζημίαι γὰρ ἐντεῦθεν καὶ ἀτιμίαι εἰώθασιν γίνεσθαι.

78 Κόραξ νοσήσας εἶπε μητρὶ κλαιούσῃ
 „μὴ κλαῖτε, μῆτερ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς εὐχου
 νόσου με δεινῆς καὶ πόνων ἀνασφῆλαι.“

16. μηδέν ἰσχύων C || epim. γενόμενον E: γινόμενον A || ἀρχὴ τοῦ κ A
 || 77. 2. τούτου δ' N; cf. 100, 1. 2; 112, 1. 2; 54, 1. 2; 58, 2. 3; 64, 1. 2;
 73, 2. 3; 82, 1. 2; 85, 1. 2; 86, 4 | ἰχανῶσα Bg. τυρῶ . . ἐγχανοῦσα Sd. ||
 5. θηρτὸς A, θειτὸς m. rec. || 7. εἰ σὺ Sd. cf. 119, 7 || 10. ὃν E: τὸν A.
 τὸν δ' Fix L | φωνέεις ut uidetur m. pr. A: ἢ ex ἐ fecit m. rec. || 12. τὰ
 πάντα fab. Augustana p. 64 ed. Schn. | σ' ἔλλείπει L: σε λείπει C | νοῦν
 μόνον κτῆσαι tetrastichon, fab. Aug. | in epim. δεῖν excidisse uidit Bo. ||

„καὶ τίς σε, τέκνον,“ φησί „τῶν θεῶν σώσει;
 5 τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη;“
 Ὅτι τοῖς ἀμεταμέλητα, φησὶν, εἰς θεὸν πλημμελοῦσιν ἀνωφελεῖς
 γίνονται αἱ ὑπὲρ αὐτῶν δεήσεις.

79 Κρέας κύων ἔκλεψεν ἐκ μαγειρείου,
 καὶ δὴ παρήει ποταμόν· ἐν δὲ τῷ ρείθρῳ
 πολὺ τοῦ κρέως ἰδοῦσα τὴν σκιὴν μείζω,
 τὸ κρέας ἀφῆκε, τῇ σκιῇ δ' ἐφωρμήθη.
 5 ἀλλ' οὐτ' ἐκείνην εὗρεν οὔθ' ὃ βεβλήκει,
 πεινώσα δ' ὀπίσω τὸν πόρον διεξήει.
 [βίος ἀβέβαιος παντὸς ἀνδρὸς ἀπλήστου
 ἐλπίσι ματαίαις πραγμάτων ἀναλοῦται.]

80 Κάμηλον ἠνάγκαζε δεσπότης πίνων
 ὀρχεῖσθ' ὑπ' αὐλοῖς κυμβάλοις τε χαλκείοις.
 ἦ δ' εἶπ' „ἔμοι γένοιτο κὰν ὁδῶ βαίνειν
 μὴ καταγέλαστον, μῆτι πυρρίχην παίζειν.“

Ἀντίρρησην ὁ λόγος ἔχει παρὰ τῶν σωφρόνως ζῆν αἰρουμένων
 πρὸς τοὺς ἐν βίῳ κενὰ ἐπινοουμένους.

81 Κερδοῦ πίθηκος εἶπεν „ἦν ὄρας στήλην,

78. 4. τέκνον ante σώσει habet A (τέκος Schw.): post σε conlocavit N, ut est in C p. 73. 334 || epim. γίνονται A | φησὶν rectius abesset ||
79. 2. παρήει A; quod a poëta scriptum esse u. 6 ὀπίσω documento est: ἔπερσε Sd. Bg. διέβαινε C p. 135. fab. August. p. 68 Schn. al. Dosith. 11 p. 32 B. Pollux personatus ed. Boucherie p. 233. παρ' αὐτὴν διήει τὴν ὄχθην τινὸς ποταμοῦ C p. 136 παρὰ ποταμόν Theon. progymn. ποταμοῦ πλησίον tetrastichon || [7. S] L || 8. ματαίων Georgides gnom. I. p. 17 | ex ἀναλοῦται m. rec. in A fecit ἀνήλωται || **80.** 2. αὐλῆς A supra ser. οἷς m. antiqua || 3. κ' ἄν A || 4. μὴ καταγέλαστον μῆτι (μῆτε pars cdd.) πυρρίχην παίζειν S in πυρρίχη: ἄνευ γέλωτος μῆτι κ' ἄν χορῶ παίζειν A (μῆτι γ' ἐν Fix Piccolos) || **81.** fabula decurtata | 1. κερδῶ πιθήκῳ φησὶν A S in πίθηκος, 3 κερδοῦ πίθηκος εἶπεν A: hemistichiorum sedem commutauerunt Ar. Bg. N Sd. ἔφη ὁ πίθηξ τῇ ἀλώπεκι . . ἦ δὲ ἀλ. λέγει τῷ πίθηκι C p. 241 cl. August. p. 9 Schn. ||

ἔμοι πατρώη τ' ἐστὶ κᾶτι παππώη.⁶⁶
 κερδῶ πιθήκῳ φησὶν „ὡς θέλεις ψεύδου,
 ἔλεγχον οὐκ ἔχουσα τῆς ἀληθείης.⁶⁷

5 [κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μὴ φεύγειν ψεῦδος,
 ἄν λανθάνειν ψευδόμενος εὐχερῶς μέλλῃ.]

Οὕτως οἱ λίαν ψευδολόγοι τότε μάλιστα καταλαζονεύονται, ὅτε
 τοὺς ἐλέγχους κατ' ὄψιν οὐκ ἔχουσι.

82 Κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης
 διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λέων ἐθνυμώθη,
 φρίξας δὲ χαίτην ἔθορε φωλάδος κοίτης.
 κερδῶ δ' ἐπεχλεύαζεν, ὡς ἐκινήθη

5 πρὸς μῦν ὁ πάντων θηρίων τυραννεύων.
 ὁ δ' „οὐχὶ τὸν μῦν“ εἶπεν, „ὦ παλαμναίη,
 δέδοικα, μὴ μου τὴν δορὴν κνίσῃ φεύγων·
 χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν.“

[ἀρχόμενον ἄρτι τὸ θρασὺ τῶν ὑβριζόντων,

10 κἂν μικρὸν ἦ, κώλυε, μηδὲ συγχώρει
 εὐκαταφρόνητον σαντὸν εἶναι τοῖς φαύλοις.]

Ὁ λόγος διδάσκει ὅτι οὐδὲ ὑπὸ τῶν μετρίων δεῖ ἡμᾶς καταφρο-
 νεῖσθαι, διὰ τὸ μὴ ἐντεῦθεν συνήθειαν κακὴν γεννηθῆναι.

2. ἔμοι S: ἐμὴ A | πατρώη . . παππώη S: πατρώια . . παππῶια A |
 τ'] τοῦτ' pars cdd. Suidae | κᾶτι Toup: καί τι aut κᾶτι libri S κα' μὴ A ||
 4. ἀληθείης A || [5. 6] Db. L || 5. φυγεῖν Fix Hertzberg | ἄν Sp. Bg: κᾶν
 A || 82. 1—3. habet S in φριξότριχα, 3 etiam in ἐκθορεν et φωλάδι || 2.
 διέδραμε A: ν add. S || 3. ἐκθορε S ter | κοίτης A et Suidae liber Bruxel-
 lensis in u. ἐκθορεν: κοίτης Suidae cdd. ceteri || 5. θηρίων τυραννεύων
 Fix He. Hp. L (95, 16. 20): βασιλεύων θηρίων A, θ. δυναστεύων Ar., E
 (102, 4), θεμιστεύων Bg. κατισχύων (77, 6) M. Schmidt || 6. ἡ παλαμναία
 S in παλαμναῖος || 7. κνίσῃ A: δάκη aut δάκοι S | δορᾶν S | φεύγων A
 S: τρώγων Sp. || 9. χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν S: κακὴν δὲ
 μελέτην ἐπ' ἐμὲ τῆς ὁδοῦ τρίβει A. ἀλλὰ τὴν κακὴν ὁδὸν [καὶ συνήθειαν]
 ἀνατρέπω C p. 141 οὐ μῦν πτοοῦμαι, τὴν ὁδὸν δ' ἀνατρέπω tetrasti-
 chon, quo usus est Tzetzes chil. XIII, 496. ἀλλὰ κατὰ τῆς γνώμης αὐτοῦ
 τὴν ὁρῆν ἔχω C p. 374, fab. Aug. p. 74 Schn. | [9—11] L || 10. ἦν?
 || 11. εἶναι σαντὸν A m. pr.; m. antiqua supra scr. β α. | γεννηθῆναι
 Minas ||

83 Κριθὰς τις ἵππου

. πᾶσαν ἡμέραν πίνων,
ἔτριβεν ἐκτένιζεν ἡμέρη πάση.

ὁ δ' εἶπεν „εἰ θέλεις με ταῖς ἀληθείαις

· 5 καλὸν γενέσθαι, τὸ τρέφον με μὴ πῶλει.“

[τῶν καιρίων δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν
καὶ συμφερόντων· κόσμος [γὰρ] οὐδὲν ὠνήσει
* * τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων.]

Ὁ παρὼν ῥηθήσεται λόγος πρὸς τοὺς ἀντὶ ἀναγκαίων πραγμά-
των τοῖς λόγοις μόνοις τοὺς πέλας ἐκπληροῦντας.

84 Κώνωψ ἐπιστάς καμπύλω κέρα ταύρου

μικρόν τ' ἐπισχὼν εἶπε ταῦτα βομβήσας·

„εἰ σου βαρύνω τὸν τένοντα καὶ κλίνω,

καθεδοῦμ' ἀπελθὼν ποταμίας ἐπ' αἰγείρου.“

5 ὁ δ' „οὐ μέλει μοι“ φησὶν „οὔτ' ἐὰν μείνης

οὔτ' ἂν ἀπέλθης· οὐδ' ὅτ' ἤλθες ἐγνώκειν.“

[γελοῖος ὅστις οὐδὲν ὦν κατ' ἀνθρώπων

τῶν κρειττόνων θρασύνεθ' ὡς τις ὦν λίην.]

Κατηγορίαν ὁ λόγος περιέχει ἀνδρὸς εὐτελοῦς καὶ λίαν ἀνδυνάτου,
ὑπολήψεις δὲ μεγάλας περὶ ἑαυτοῦ κεκτημένου.

83. fabula misere dilacerata || 1. 2. quaedam excidisse perspexerunt
D M. κριθὴν τὴν τοῦ ἵππου ὁ ἵπποκόμος κλέπτων καὶ πωλῶν, τὸν
ἵππον ἔτριβε καὶ ἐκτένιζε πάσας ἡμέρας C p. 123 || 3. ἀκτένιζεν L cf. 74,
13. 85, 4 || 4. ὁδ' A || 5. tamquam orationem pedestrem litteris quae dicun-
tur uncialibus scriptos esse tradit Dd. Philol. 17, 331. in uersus distribuit
Bo. καὶ σ.: καὶ γὰρ οὐδὲν ὦν. κόσμος γε τὸν ἄ. τ. ἄ.? || 6. [ὄτι] τῶν 7. [γὰρ]
Bo. || 8. σάφ' ἴσθι supplebat Bo. uersus seclusi | epim. ἐκπληροῦντας E:
ἐξαπαιῶντας A. δελεάζοντας Bo. ex C; ἀπαλλάττοντας? || 84. = Dosithe.
interpr. p. 36 || 1. ἐπιστάς A. fab. Aug. p. 70. C p. 139 ἐκαθέσθη καθῆστο
ceterae. επιστας sedit adueniens Dosithei cod. Voss. = V. ἐπιπτάς Tyr-
whitt. cf. 77, 1 | καμπύλω κέρα Sd.: κέρατι καμπύλω A κεπατι καμ-
πύλω cornu curuo V | ταυρος tauri V || 2. δε ἐπισχων. εἶπεν V || 3. εἰ
σοῦ Schw. | τεναντα ceruicem V || 3. καὶ κλινω etcanso Incuruo V: καὶ
σαίνω A κάσαίνω Ar. (i. e. λυπῶ) ἐπεμβαίνων He. || 4. καθευδομαι. η.
κατελθω. ποταμιοσις. νηαιγιοις. οδε. ουμελι. μοι. ἰβι sedebo (supra ser.
est dormio) aut discedo fluminalib. πορταυλις. ad nos pertinet V || 4. ποτα-
μίας A. ποταμίας ἐν αἰγείροις (V). || 5. οταν nec sibi V | μενης ex V affert
Tyrwhitt || 6. ἦν? | οὐδ' ὅτ' Tyrwhitt: οὔθ' ὅτ' A ουτε. οτε. ἤλθης.
εγνωκιν V | [7. 8] L. om. V || 8. θρασύνεται A: corr. Bo. | ὦν. A:
σφόδρα add. m. rec. λίην suppleuit Bo. ||

85 *Κυσίν ποτ' ἔχθρα καὶ λύκοις συνειστήκει.*
κύνων δ' Ἀχαιοὺς ἠρέθη κυνῶν δήμου
στρατηγὸς εἶναι. καὶ μάχης ἐπιστήμων
ἔμελλεν, ἐβράδυνεν. οἷ δ' ἐπηπείλουν,
 5 *εἰ μὴ προάξει τὴν μάχην τ' ἐνεργήσει.*
„ἀκούσατ'“ εἶπεν „οὐ χάριν διατρίβω,
τί δ' εὐλαβοῦμαι· χρὴ δ' ἀεὶ προβουλεύειν.
τῶν μὲν πολεμίων τὸ γένος ὧν ὀρῶ πάντων
ἐν ἔστιν· ἡμῶν δ' ἦλθον οἷ μὲν ἐκ Κρήτης,
 10 *οἷ δ' ἐκ Μολοσσῶν εἰσιν, οἷ δ' Ἀκαρνάνων,*
ἄλλοι δὲ Δόλοπες, οἷ δὲ Κύπρον ἢ Θράκην
ἀνχοῦσιν, ἄλλοι δ' ἄλλοθεν. τί μηκύνω;
τὸ χρῶμα δ' ἡμῖν οὐχ ἐν ἔστιν ὡς τούτοις,
ἀλλ' οἷ μὲν ἡμῶν μέλανες, οἷ δὲ τεφρώδεις,
 15 *ἔνιοι δὲ πυρροὶ καὶ διάργεμοι στήθη,*
ἄλλοι δὲ λευκοί. πῶς ἂν οὖν δυνηθείην
εἰς πόλεμον ἄρχειν“ εἶπε „τῶν ἀσυμφώνων
πρὸς τοὺς ὁμοία πάντ' ἔχοντας ἀλλήλοις;“
[συμφωνία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις·
 20 *τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ δοῦλον.]*

86 *Κοίλωμα ῥίζης φηγὸς εἶχεν ἀρχαίη·*
ἐν τῇ δ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλου πλήρη,
ἄρτων ἐώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης.

85. 1. ἔχθρα retinui || 3. εἶναι στρατηγός· ὁ δὲ μ. ξ. Sd. || 4. καβρά-
 δυνεν L || 5. προάξει A: corr. Ber. Bt. Fix | τ' ἐνεργήσει Hp.: ἐνεδρεύσει A.
 τε μὴ σπεύσει Sd. τε συστήσει Fix. τ. μ., ἐνεδρεύσειν L (συνεδρεύσειν M.
 Schmidt) | 5. non exprimit C p. 235, del. Db. uersum excidisse ratus Bg.
 haec proponit εἰ μὴ π., τῇ μάχην ἐνεδρεύσει . . . ἀχθεσθέντες· ὁ δὲ || 6. ὁ
 δ' ἀκούσατ' . . . Sd. ὁ δὲ εἶπεν C || 8. τῶν πολεμίων μὲν Fix, utique nume-
 rosius || 9. δὲ A: corr. Bo. || 10. εἰσὶν οἷδ' A: εἰσὶν οἷδ' Bo. εἰσὶν οἷ δ'
 Ber., ante εἰσὶν orationem incidentes: post εἰσὶν commate distinxerunt
 Fix Sd. Bg. || 14. ἀλλ' οἷ S in διάργεμοι: ἄλλοι A | ὑμῶν S || 15. πυρροὶ
 Gaisford, id quod est in C: λαμπροὶ A. ἔτεροι ξανθοὶ S. nescio tamen an
 λαμπροὶ ex interpretatione u. φαιοὶ ortum sit || [19. 20] Db. L || 19. ὅτι
 ante συμφωνία del. in A. m. rec. || 86. 2. αἰπόλων πλήρη S in ῥωγαλέον;
 cf. ἔωλα ||

ταύτην ἀλώπηξ εἰσδραμοῦσα τὴν πήρην
 5 ἐξέφαγε· γαστήρ δ', ὡσπερ εἰκός, ὠγκώθη,
 στενῆς δὲ τρώγλης οὐκέτ' εἶχεν ἐκδῦναι.
 ἑτέρα δ' ἀλώπηξ ὡς ἐπῆλθε κλαιούση,
 σκώπτουσα „μεῖνον,“ εἶπεν „[ἄχρι πεινήσης·
 οὐδ' ἐξελεύση πρότερον] ἄχρι τοιαύτην
 10 τὴν γαστέρα σχῆς, ἡλίκην ὅτ' εἰσῆεις.“

Ὁ μῦθος παραινεῖ μηδαμῶς σπεύδειν τινὰ πρὸς πλεονεξίαν τοῦ πέλας, διδάσκων ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος διαλύει.

87 Κύων λαγῶν ἐξ ὄρους ἀναστήσας
 ἐδίωκε, δάκνων αὐτὸν εἰ κατειλήφει,
 εἶτ' αὐ̄ στραφεῖς ἔσαινε κἀφίλει ψαύων.
 ὁ λαγῶς „ἀπλοῦν“ εἶπε „θηρίον γίνου.
 5 φίλος εἶ; τί δάκνεις; ἐχθρὸς εἶ; τί οὖν σαίνεις;“
 [ἀμφίβολος οὗτός ἐστι νοῦς ἐν ἀνθρώποις,
 οἷς οὗτ' ἀπιστεῖν ἔχομεν οὔτε πιστεύειν.]

88 Κορυδαλλὸς ἦν τις ἐν χλόῃ νεοσσεύων,
 ὁ τῷ χαραδριῷ πρὸς [τὸν] ὄρθρον ἀντάδων,
 καὶ παῖδας εἶχε ληίου κόμη θρέψας

6. τρώγλης A: γρώνης vel ῥωχμῆς M. Schmidt || 7. ἑτέρα A || 8. σκώπτουσα ἄμεινον A; super ἄ scriptum est m. antiqua νά: corr. Db. Ber | [ἄχρι . . . πρότερον] E et postea alii || 9. οὐκ Fix | ἢ ἄχρι Sd. | [9.] καὶ γαστέρα Fix || epim. διδάσκων E: γινώσκων A | χαλεπὰ] μεγάλα? || 87. fabula ex proluxiore excerpta || 2. ἐδίωκ'· ἔδακνε δ' Sd. | εἶ A: ὡς Sd. ὅτε E. cf. 33, 8 | κατειλήφοι Bg. Fix Hertzberg || 3. εἶτ' αὐ̄ στραφεῖς E: μεταστραφεῖς δ' A | ἔσαινεν A | κἀφίλει E ex C p. 229 ποτὲ δὲ σαίνων προσέχαιρε καὶ ἐφίλει: ὡς φίλω A. ὡς φίλου Sp. | ψήγων (ψάων)? || 4. ὁ m. rec. factum ex χά A | ante εἶπε m. rec. in A supposuit δ' || [6. 7] L || 6. οὕτως L || 88 = F 379 apud C p. 273 || 1. κορυδαλλὸς A m. pr. κορυδαλλὸς m. rec. ut 72, 20; 17 κορυδαλλὸς A m. pr. item ad cassitam fabulam referunt S in u. λόφος et Gellius N. A. II 29: χαραδριὸς F | νεοιτεύων F || [2] Fix || 2. ὁ L Schw.: ὅς A. om. F. καὶ Sp. ex 3 || 2. ὅς τὸ χαραδριῷ A (τῷ Minas χαραδριῷ Bo.): τῷ κορυδαλλῷ F. τῷ χαραδριῷ τε Bg. || 3. καὶ A F S in λόφος: ὅς Sp. ex 2 | εἶχε A S: om. F | κόμη A S: κόμαις F ||

λοφῶντας ἤδη καὶ πτεροῖσιν ἀκμαίους.
 5 ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης ἐποπτεύων
 ὡς ξανθὸν εἶδε τὸ θέρος; εἶπε „νῦν ὦρη
 πάντας καλεῖν μοι τοὺς φίλους, ἵν' ἀμήσω.“
 καὶ τις δὲ κορυδοῦ τῶν λοφηφόρων παίδων
 ἤκουεν αὐτοῦ, τῷ τε πατρὶ μηνύει,
 10 σκοπεῖν κελεύων ποῦ σφέας μεταστήσει.
 ὁ δ' εἶπεν „οὔπω καιρός ἐστι νῦν φεύγειν·
 ὅς γὰρ φίλοις πέποιθεν, οὐκ ἄγαν σπεύδει.“
 ὡς δ' αὐτίς ἦλθεν, ἡλίου δ' ὑπ' ἀκτίνων
 ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν θεωρήσας
 15 μισθὸν μὲν ἀμητῆρσιν αὔριον δώσειν,
 μισθὸν δ' ἔφασκε δραγματηφόροις δώσειν,
 κορυδαλλὸς εἶπε παισὶ νηπίοις „ὦρη
 νῦν ἐστὶν ὄντως, παῖδες, ἐκ τόπων φεύγειν,
 ὅτ' αὐτὸς ἀμᾶ κοῦ φίλοισι πιστεύει.“
 Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι τῶν οἰκείων, ὄση δύναμις,
 καὶ μὴ καταφρονεῖν, θαρροῦντας ταῖς τῶν φίλων συνδρομαῖς.

89 Λύκος ποτ' ἄρα πεπλανημένον ποιίμνης
 ἰδὼν βίη μὲν οὐκ ἐπῆλθεν ἀρπάξων,

4. πτεροῖσιν F || 6. ὡς om. F | ξανθὸν E: ξηρὸν A ἀνθηρὸν ὄν F; supra u. ξανθὸν emendandi scilicet causa scriptum fuisse arbitror ηρὸν. (ὄν in ἤδη mutabat Blomfield) || 7. με F || 8. δὲ add. E | κορυδοῦ A χαρδριοῦ F: scripsi interim κορυδοῦ cf. 24, 3. κορυδαλλοῦ He. L. O. Schneider. κορυδαλλοῦ Btr. Fix L. λοφηφόρων F || 8. πέδων A supra scr. ai m. uetusta || 9. ἤκουσιν F || 11. δὲ F | νῦν A: τοῦ F. cf. 6. 18. iunge νῦν οὔπω κ. ε. φ. hodie Gellius. παῖ Sd. || 12. γὰρ A: τοῖς F || 13. αὐτίς - 16. δώσειν uiculae tribuit L || 13. ὡς δ' F: ὡς A | αὐτίς F | ἦλθων F | ἡλίου θ' F || 14. ῥέποντα Or. || 15. ἀμνητῆρσιν A ἀμητῆρσιν F: em. Blomfield || 15. δώσειν A: πέμπειν F. πέμπειν Coraïs. τίσειν E || 16. om. A. δὲ πᾶσι F: δ' ἔφασκε E. δέ φησι L | δραγματοφόροις F: em. E. C. Schneider | δώσειν ἔλεγε F: δώσειν Bo. || 17. κορυδαλλὸς εἶπε E: εἶπε κορυδαλλὸς A εἶπε χαρδριὸς F | πᾶσι F. φησὶ Fix | ὦρη L: ὄντως A οὔτως F || 18. ἐστὶν ὄντως S in ἀμᾶν: ἐστὶν ὦρη A F | ἐκ τόπων S ἐκτόπους E: ἀλλαχοῦ A F || 19. ἀμᾶ S: αὐτῷ A F αὐτῷ Bo. spem de propriis uiribus ille petit Auian. 21, 14 | φίλοισι A S: φίλοις F || epim. θαρροῦντας om. A: μὴ μέγα φρονεῖν ἐπὶ ταῖς τ. φ. σ. ? || ἀρχὴ τοῦ λ A || 89. 2. βίη A ||

ἔγκλημα δ' ἔχθρας εὐπρόσωπον ἐζήτει.

„σὺ δὴ με πέρυσιν μικρὸς ὢν ἐβλασφήμεις.“

5 „ἔγώ σε πέρυσιν, ὅς γ' ἐπ' ἔτος ἐγεννήθην;“

„οὐκουν σὺ τὴν ἄρουραν ἣν ἔχω κείρεις;“

„οὐπω τι χλωρὸν ἔφαγον, οὐδ' ἐβροσκήθην.“

„οὐδ' ἄρα πηγὴν ἐκπέπωκας ἣν πίνω;“

„θῆλῃ μεθύσκει μέχρι νῦν με μητρῶη.“

10 τότε δὴ τὸν ἄρνα συλλαβὼν τε καὶ τρώγων

„ἀλλ' οὐκ ἄδειπνον“ εἶπε „τὸν λύκον θήσεις,

κἂν εὐχερῶς μου παῖσαν αἰτίην λύσης.“

Ἵτι τοὺς φύσει πονηροὺς καὶ ἀδίκους οὐδ' εὐλογος ἀπολογία
πείθει.

90 Λέων ἐλύσσα. τὸν δὲ νεβρος ἐξ ὕλης

ἰδὼν ἔφησεν „ἡμέων ταλαιπώρων·

τί γὰρ μεμηνῶς οὗτος οὐχὶ ποιήσει,

ὅς ἦν φορητὸς οὐδὲ σωφρονῶν ἡμῖν.“

Πρὸς ἄνδρα φύσει ὀργίλον καὶ αἰμοβόρον ἐξουσίαν ἀρχῆς κατὰ
τῶν ὑπηκόων λαμβάνοντα.

91 Λέοντα φεύγων ταῦρος εἰς ἐρημαίην

σπήλυγγα κατέδν ποιμένων ὀρειφοίτων,

ὅπου τράγος τις χωρὶς αἰπόλου μείνας

τὸν ταῦρον ἐμβὰς τοῖς κέρασιν ἐξώθει.

5 ὁ δ' εἶπεν „οὐ σέ, τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνω.

89. 4. σὺ δὴ με Bg: σὺ τί με A. οὐ σύ μέ τι Ag. M (οὐ σύ τί με).
σὺ τί πέρυσιν με E || 5. ἐγώ σε Hl. E: ἐγὼ οὐ A. ἐγωγε Ag. | πέρυσιν, ὅς
γ' ἐπ' ἔτος ξ. Ag. Hl. Fix: περυσινός ἐπ' ἔτος ξ. A. πέρυσιν; ἐπ' ἔτεός
γ' ξ. E. post περυσινός inseruerunt εἰμ' L Sp., ὅς γ' Ag. Bt. He. Schw. ||
6. οὐκουν Bo. Ag: οὐκοῦν A | ἐγὼ Schw. || 8. ἦς M. Schmidt || 9. μητρῶη
12. αἰτίαν A: corr. Bo. | λύης Fix || 90. 4. ἡμῖν A || 91. 4. ἐμβὰς Bg.
Bt. Schw. Sd: ἐμβάντα A. [τ. τ.] ἐμβάντα τοῦτον M Schmidt. 3. 4. coniun-
git C p. 181 τράγος δὲ τοῦτον τοῖς κέρασιν ἐξώθει || 5. ἐξωθῶ A, in marg.
ἐκκλίνω (m. pr.?). φοβοῦμαι C. δειμαίνων Ag. ἐκκλίνων Bg.

ἀνέξομαί σου μικρὰ τῆς ἐπηρείης·
ἐπεὶ παρελθέτω με, καὶ τότε γνώσῃ
πόσον τράγου μεταξὺ καὶ πόσον ταύρου.“

Πρὸς τοὺς τοῖς δυνατωτέροις ἐπεμβαίνοντας δι' ἐπικειμένην
αὐτοῖς συμφορὰν.

92 Λέοντά τις κυνηγὸς οὐχὶ τολμήεις
ἵχνευεν ὄρεων ἐν βαθυσκίσις ὕλαις·
δρυτόμῳ δὲ μακρῆς ἐγγὺς ἐντυχῶν πεύκης
„ὦ πρός σε νυμφῶν“ εἶπεν, „ἄρα γινώσκεις
5 ἵχνη λέοντος, ὅστις ὦδε φωλεύει;“
κἀκεῖνος εἶπεν „ἀλλὰ σὺν θεῷ βαίνεις·
αὐτὸν γὰρ ἤδη τὸν λέοντά σοι δείξω.“
ὁ δ' ὠχρήσας γομφίους τε συγκρούων
„μή μοι χαρίζου“ φησί „πλεῖον οὐ χρήζω,
10 τὸ δ' ἵχνος εἶπέ· τὸν λέοντα μὴ δείξης.“

Ὁ μῦθος ἐλέγχει ἐκείνους τοὺς λόγους (μὲν) ἀνδρείους
ἐπιδεικνυμένους, ἔργοις δὲ ἀνικάνους ἀποφαινομένους.

93 Λύκων παρῆσαν ἄγγελοί ποτ' εἰς ποιμνῆν
ὄρκους φέροντες καὶ βέβαιον εἰρήνην,
ἐφ' ᾧ λάβωσι τοὺς κύνας πρὸς αἰκίην,
δι' οὓς μάχονται καὶ κοτοῦσιν ἀλλήλοις.
5 μωρῇ δὲ ποιμνῆν καὶ τὰ πάντα βληχῶδης
πέμπειν ἔμελλεν. ἀλλὰ τις γέρων ἤδη
κρυὸς βαθείη φρικτὴ μαλλὸν ὀρθώσας
„καινῆς γε ταύτης“ εἶπε „τῆς μεσιτείας.
ἀφύλακτος ὑμῖν πῶς ἐγὼ συνοικήσω,

7. με A: γε Bg. τὸ θηρίον C || 92. 2. βαθυσκίσις, o supra scripsit m. pr. A || 4. ὦ Ber.: ὦ A || 8. ὠχρήσας S in γομφίους: ὠχριάσας A | συγκρούσας S || epim. [ἐκείνους] Bo. | μὲν add. Bo. idem alterum uersum eruit hunc ἐπιδεικνυμένους ἔργοισι δ' ἀνικάνους ὄντας || 93. 5. μωρὰ δὲ ποιμνῆν A, cf. C p. 156 e.: μωρὸς δὲ ποιμνῆν S in βληχῶδης | παντ' ἀβληχῶδης A, apostr. et spiritum adiecit m. rec: παντα βληχῶδης S; quem cf. in ἀβληχρόν || 7. μαλλὸν Minas: μαῖλλον A || 9. ἡμῖν A ὡ supra scripsit m. pr. || in epim. uu. politicorum uestigia pellucent |

10 δι' οὓς νέμεσθαι μηδὲ νῦν ἀκινδύνως
ἔξεστι, καίτοι τῶν κυνῶν με τηρούντων;“

Οὐδαμῶς ἀκαταλλάκτοις ἐχθροῖς πιστεύειν δεῖ, ὅταν σε τῆς οἰκείας βούλωνται ἀμελεῖν σωτηρίας, κἂν ὄρκοις τυχὸν τὴν εἰρήνην λαλῶσι.

94 Λύκω ποτ' ὄστοῦν φάρυγος ἐντὸς ἠρείσθη·
ἔρφδιῶ δὲ μισθὸν ἄξιον δώσειν
ἔφασκε, τὸν τράχηλον εἰ καθιμήσας
ἀνεκλύσειε καὶ πόνων ἄκος δοίη.

5 ὁ δ' ἐκλύσας τὸν μισθὸν εὐθέως ἦτει.
κάκεινος αὐτῷ, κάρχαρόν τι μειδήσας,
„σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ“ φησί „τῶν ἰατρείων
κεφαλήν λυκείου φάρυγος ἐξελεῖν σῶην.“

[κακοῖς βοηθῶν μισθὸν ἀγαθὸν οὐ λήψη,

10 ἀλλ' ἀρκέσει σοὶ μή τι καὶ κακὸν πάσχειν.]

ὅτι πονηρὸς ἀνὴρ εὖ πάσχων, εἰς ἀντιδόσεως λόγον ποι-
εῖται καὶ μόνον τὸ μὴ βλάψαι.

95 Λέων νοσήσας ἐν φάραγγι πετραίῃ
ἔκειτο νωθρὰ γυῖα γῆς ἐφαπλώσας,
φίλην δ' ἀλώπεκ' εἶχεν ἧ προσωμίλει.
ταύτη ποτ' εἶπεν „εἰ θέλεις με σὺ ζῶειν·
5 πεινῶ γὰρ ἐλάφου τῆς ὑπ' ἀγρίαις πεύκαις

94. 1. φάρυγγος A: corr. Bo. || 3. ἔφασκε Fix Sd.: ἔταξε A. παρέξειν εἶπε C p. 85. 342. ἔλεξε Schw. | καθιμήσας A: corr. Bo. || 4. θείη M || 5. εὐθέως habet quo offendat. non exprimunt paraphrastae || 6. καὶ κάρχαρόν τι μ. S in κάρχαρόδους || 7. τῶν ἰατρείων (τῆς ἰατρείας supra scripsit m. rec.) A τῶν ἰατρειῶν S: φησίν, ἀντ' ἰατρείων Fix || 8. φάρυγος Küster: φάρυγγος S. στόματος A στόματος καὶ ὀδόντων C p. 86. 343 | σῶαν S || [9. 10] L || 10. καὶ κακὸν E: κακὸν A m. rec. supra scr. est τῶν et ὦν factum ex ὄν | πάσχειν Bo. πάθοις A || epim. μόνον τὸ μὴ E: τὸ μὴ μόνον A. uersus fuerint εἰς ἀντίδοσιν ἀνὴρ πονηρὸς εὖ πάσχων λόγον ποιεῖται καὶ μόνου τοῦ μὴ βλάψαι. || 95. cf. C p. 231 (T). 408 (F 356) || 2. ἔφ' (opinor, ἐφ') ἀπλώσας Hartung || 3. 4. τῆ προσφιλεῖ δ' ἀλώπεκι ἧ πρ. εἶπεν F T || 3. ἧ A ἧ T || 4. ἧ Bo. ||

κείνον τὸν ὑλήεντα δρυμὸν οἰκούσης,
 καὶ νῦν διώκειν ἔλαφον οὐκέτ' ἰσχύω·
 σὺ δ' ἂν θελήσης, χεῖρας εἰς ἐμὰς ἤξει
 λόγοισι θηρευθεῖσα σοῖς μελιγλώσσοις.“
 10 ἀπῆλθε κερδῶ, τὴν δ' ὑπ' ἀγρίαις ὕλαις
 σκιρτῶσαν εὔρε μαλθακῆς ὑπὲρ ποίης.
 προσέκυσσε δ' αὐτὴν πρῶτον, εἶτα καὶ χαίρειν
 προσεῖπε, χρηστῶν τ' ἄγγελος λόγων ἦκειν.
 „ὁ λέων“ ἔφασκεν, „οἶδας, ἔστι μοι γείτων,
 15 ἔχει δὲ φαύλως, κἀγγύς ἐστι τοῦ θνήσκειν.
 τίς οὖν μετ' αὐτὸν θηρίων τυραννήσει,
 διεσκοπεῖτο. σῦς μὲν ἐστὶν ἀγνώμων,
 ἄρκτος δὲ νωθῆς, πάρδαλις δὲ θυμώδης,
 τίγρις δ' ἀλαζὼν καὶ τὸ πᾶν ἐρημαίη.
 20 ἔλαφον τυραννεῖν ἀξιωτάτην κρίνει·
 γαύρη μὲν εἶδος, πολλὰ δ' εἰς ἔτη ζῶει,
 κέρας δὲ φοβερὸν πᾶσιν ἕρπετοῖς φύει,
 δένδροις ὁμοιον, κούχ ὅποια τῶν ταύρων.
 τί σοι λέγω τὰ πολλὰ; πλὴν ἐκνρώθης,
 25 μέλλεις τ' ἀνάσσειν θηρίων ὀρειφοίτων.
 τότε αὖ γένοιτο τῆς ἀλώπεκος μνήμη,
 δέσποινα, τῆς σοι τοῦτο πρῶτον εἰπούσης.
 ταῦτ' ἦλθον. ἀλλὰ χαῖρε, φιλιάτη. σπεύδω
 πρὸς τὸν λέοντα, μὴ πάλαι με ζητήση —
 30 χρῆται γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις —
 δοκῶ δὲ καὶ σέ, τέκνον, εἴ τι τῆς γραΐης

8. ἦν? | εἰς χεῖρας A: corr. Bo. || 10. ὕλαις A, F: πεύκαις ut 5 Fix ||
 11. μαλακῆς A: corr. Bo. || 12. προσέκυσσε Bg: ἔκυσσε A. προσπαίσασα
 δ' αὐτῇ F (om. T). ἔκυσσε Bt. L ἔσαινε Bo. || 14. οἶσθας ἔφασκε A m. pr.,
 m. rec. supra scripsit α β et οἶσθας mutavit in οἶδασ. οἶδασ F T | μοι
 A F: σοι T || 15. κἀγγύς A: corr. Db. Ber. Tur. | θνήσκειν A || 16. μεθ'
 αὐτὸν F | βασιλεύσει F T; cf. 82, 5 || 18. ἄρκτος T | νωθρός T νωθρά F
 || 19. τὰ πάντ' ? cf. 93, 5 || 26. τότε αὖ Sd. E: τότε ἂν A. τότε οὖν Hp. L
 Sp. || 27. τοῦτο om. A m. pr. F T: add. in A m. rec. in uersu extremo. post
 σοι posuit Minas || 29. πάλαι L: πάλιν A F (om. T) | μ' ἔτ' ἐζήτει Sd.
 || 30. parenthesis significavi ||

κεφαλῆς ἀκούεις· ἔπρεπεν παρεδρεύειν
ἐλθοῦσαν αὐτῷ καὶ πονοῦντα θαρσύνειν.
τὰ μικρὰ πείθει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις·
35 ψυχὰι δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι τῶν τελευτώντων.“
ὡς εἶπε κερδῶ. τῆς δ' ὁ νοῦς ἐχαννώθη
λόγοισι ποιητοῖσιν, ἦλθε δ' εἰς κοίλην
σπήλυγγα θηρός, καὶ τὸ μέλλον οὐκ ᾔδει.
λέων δ' ἀπ' εὐνῆς ἀσκόπως ἐφορμήσας
40 ὄνουξιν οὐατ' ἐσπάραξεν ἀκράϊοις,
σπουδῆ διωχθεῖς· τὴν δὲ φύζα δειλαίην
θύρης κατιθύς ἤγεν εἰς μέσας ὕλας.
κερδῶ δὲ χειρὰς ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,
ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανεηλώθη.
45 κἀκεῖνος ἐστέναζε τὸ στόμα βρύχων
(ὁμοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη),
πάλιν δὲ κερδοῦν ἰκέτευε φωνήσας
ἄλλον τιν' εὐρεῖν δεύτερον δόλον θήρης.
ἦ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην·
50 „χαλεπὸν κελεύεις, αὐθις ἀλλ' ὑπουργήσω.“
καὶ δὴ κατ' ἴχνος ὡς σοφὴ κύων ἦει,
πλέκουσα τέχνας καὶ πανουργίας πάσας,
ἀεὶ δ' ἕκαστον ποιμένων ἐπηρώτα
μή πού τις ἔλαφος ἡματωμένη φεύγει.
55 τὴν δ' ὡς τις εἶδε, δεικνύων ἄν ὠδήγει,
ἕως ποθ' εὗρεν ἐν κατασκίῳ χώρῳ

32. ἔπρεπεν Bg., cum pron. σε (31) iungens: ἔπρεπέ σοι A. ego colo ante hanc uocem distinxī, ad u. σε referens σπεύδειν. — εἰ δὲ ἐμοῦ τῆς γραφῆς ἀκούσης, συμβουλευώ καὶ σε ἐλθεῖν F T || 34. 35. om. F T || 36. ὡς Ber. Bt. οὕτως F T: ὡς A | ἐτυφώθη T ἐτυφλώθη F || 39-84. exciderunt in F || 41. διωχθεῖς A ἐφορμήσας αὐτῇ ἐν σπουδῆ T. cf. Blomfieldi gloss. in Aesch. Pers. 86 (84) || 43. ἐκρότησεν T, Bg. κ. δ' ἐπεκρότησε χειρὰς E et postea alii || 45. ἐστέναζε T, Bg. Fix || 45. βρύχων Fix. βρυχώμενος T || 47. δὲ κερδοῦν ἰκέτευε M πανουργον δ' ἰκ. E: δὲ κερδῶ καθικέτευε A καὶ ἰκέτευε τὴν ἀλώπεκα T. δὲ κηλάδ' ἰκ. Hoch || 50. αὐθις in A supra uersum, nigro atramento obductum. ἀλλ' ὁμοῦς T probabiliter. an δέσποτ', ἀλλ'? || 54. που A || 55. ἀνωδήγει A: em. Db. ||

δρόμων ἀναψύχουσαν. ἦ δ' ἀναιδείης
 ὄφρὸν ἔχουσα καὶ μέτωπον εἰστήκει.
 ἐλάφον δὲ φριξ ἐπέσχε νῶτα καὶ κνήμας,
 60 χολῆ δ' ἐπέζει καρδίην, ἔφη δ' οὕτως·
 [„σὺ νῦν διώκεις πανταχοῦ μ' ὅποι φεύγω.]
 ἀλλ' ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις
 ἂν μοι προσέλθῃς καὶ * γρύξαι τι τολμῆσης.
 ἄλλους ἀλωπέκιζε τοὺς ἀπειρήτους,
 65 ἄλλους δὲ βασιλεῖς αἰρέτιζε καὶ ποίει.“
 τῆς δ' οὐκ ἐτρέφθη θυμός, ἀλλ' ὑποβλήδην
 „οὕτως ἀγεννῆς“ φησί „καὶ φόβου πλήρης
 πέφυκας; οὕτω τοὺς φίλους ὑποπτεύεις;
 ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλευσῶν
 70 μέλλων τ' ἐγείρειν τῆς πάροιθε νωθείης
 ἔψαυσεν ὠτός, ὡς πατήρ ἀποθνήσκων·
 ἔμελλε γάρ σοι πᾶσαν ἐντολὴν δώσειν,
 ἀρχὴν τοσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις·
 σὺ δ' οὐχ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου,
 75 βίη δ' ἀποσπασθεῖσα μᾶλλον ἐτρώθης.
 καὶ νῦν ἐκεῖνος πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται,
 λίην ἄπιστον πειράσας σε καὶ κούφην,
 βασιλῆ δέ φησι τὸν λύκον καταστήσειν.

57. ἦδ' A || 58. ὄφρὸν τ' Db. || 59. ἐπέσχεν ὠτα A: em. M.
 ἔτ' εἶχε N (φριξασα τὴν χαίτην T!) || 60. χολῆ Db: χολή A || 61. om.
 T, Db. | νῦν] δῆ? | μ' ὅποι He.: με καὶ A || 62. οὕτι Cobet || [63.] Db.
 He. mihi uersus forma haec uidetur fuisse ἂν καὶ προσελθῆν . . . τολ-
 μῆσης: ἀλλὰ οὐκέτι χειρώσῃ με. εἰ δὲ καὶ πλησιάσεις μοι, οὐ ζήσεις
 ἔτι T: uidetur inuenisse οὐκέτι ζήσεις || 63. τι γούξαι Bo. | τολμῆσεις
 A, in mg. m. pr. η || 64. ἄλλους T: ἄλλοις A || 64 τοὺς ἀπειρήτους
 Cobet Sd.: τοῖς ἀπειρήτοις A τοὺς ἀπίρους T || 65. αἰρέτιζε Cobet Sd.:
 ὑπερέθιζε A. ποίει β. καὶ ἐρέθιζε T. dubito etiam nunc de uu. καὶ ποίει
 || 66. ἐτρέφθη Bg. Fix ἐτράφθη Bk: ἐτέρφθη A || 69. βουλευσῶν N:
 βουλεύων A. ἔμελλε συμβουλεύειν T || 70. 75. 77. 80. om. T || 70. πάρ-
 οιθεν A: corr. Bo. || 74. οὐδὲ T | κνίσμα T || 76. πλεῖον T: πλέον A ||
 77. λίαν m. pr. A λίην m. rec. || 78. βασιλῆ δέ φησι Fix L: βασιλέα
 δὲ φησί A. καὶ βασιλέα τὸν λύκον θέλει ποιῆσαι T. βασιλῆ orac. apud
 Herod. 7, 220 (4). Eurip. fr. Phaeth. 781 v. 24 N. φωνῆ Lycophr. 1038.
 Lobeck. ad Ai. 104. Meineki Vind. Strab. p. 138 adnot. Kr. Gr. Gr. II,

οἴμοι πονηροῦ δεσπότη. τί ποιήσω;
 80 ἅπασιν ἡμῖν αἰτία κακῶν γίνη.
 ἀλλ' ἔλθέ, καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι γενναίη,
 μηδ' ἐπτόησο, πρόβατον οἶον ἐκ ποίμνης.
 ὄμνυμι γάρ σοι φύλλα πάντα καὶ κρήνας,
 οὕτω γένοιτο σοὶ μόνη με δουλεύειν,
 85 ὡς οὐδὲν ἐχθρὸν οἶδεν, ἀλλ' ὑπ' εὐνοίης
 τίθησι πάντων κυρίην σε τῶν ζῴων.⁶
 τοιαῦτα κοτίλλουσα τὴν ἀχαιίνην
 ἔπεισεν ἔλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς ἄσθην.
 ἐπεὶ δὲ λόχμης εἰς μυχὸν κατεκλείσθη,
 90 λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην,
 ἔγκατα λαφύσσω, μυελὸν ὀστέων πίνων
 καὶ σπλάγχνα δάπτων· ἡ δ' ἀγωγὸς εἰστήκει
 πεινωῖσα θήρης, καρδίην δὲ νεβρείην
 λάπτει πεσοῦσαν ἀρπάσασα λαθραίως,
 95 καὶ τοῦτο κέρδος εἶχεν ὧν ἐκεκμήκει.
 λέων δ' ἕκαστον ἐγκάτων ἀριθμήσας,
 μόνην ἀπάντων καρδίην ἐπεζήτει,
 καὶ πᾶσαν εὐνήν πάντα δ' οἶκον ἠρεῦνα.
 κερδῶ δ' ἀπαιολῶσα τῆς ἀληθείης

18, 4, 9. Obs. Babr. p. 12. (Elmsley ad Arist. Ach. 1151). φησὶ δὲ δυνάστην uel φησὶν δ' ἀνακτα E. etiam φησὶ δὲ βασιλέα nescio an ferri possit || 79. οἴμοι πονηρὸν δεσπότην T || 80. om. T || 81. γενναία A || 82. μηδ' A || 84. μόνη A F T: μόνη Furia in uersione Latina, Bo. || 85. οἶδεν L: ὁ λέων A. οὐδὲν ὁ λέων ἐχθρὸς Sd. | μηδὲν κακὸν παθεῖν παρὰ τοῦ λέοντος T || 86. om. F T | κυρίαν A || 87. κοτίλλουσα S in κοτίλλω et in ἀχαιίνη: κοτίλλουσα A. cf. Lob. path. prol. 215 | 90. πανθοίνην S in hoc u.: παντοίην A. δαῖτα καὶ θοίνην Bg. ὁ μὲν λέων δεῖπνον εἶχε F T || 91. ἔγκατα S F T: σάρκα A || 92. δάπτων S in hoc u. et in πανθοίνην: λάπτων A || 93. θήρης A: κερδῶ S in νεβρός et in νεβρεία καρδία || 94. λάπτει A S bis: δάπτει Fix || 97. ἀπάντων E: ἀπ' ἄλλων A || 98. τ' Db. || 99. ἀπαιολῶσα Ταῖς ἀληθείαις uel potius x. δ' ἀ. μηρόθεν (μακρόθεν) σιᾶσα Ἀὐτὴ γὰρ ἔλαφος καρδίην ἀληθείαις οὐκ εἶχε Bg. ἀλώπηξ δὲ μηρόθεν σιᾶσα (σιαθεῖσα) ἔφη· αὐτὴ ἀληθῶς καρδίαν οὐκ εἶχεν F T. mihi interpretor u. ἀπαιολῶσα uidetur non intellexisse ||

100 „οὐκ εἶχε πάντως“ φησί· „μὴ μάτην ζήτει.
 ποίην δ' ἔμελλε καρδίην ἔχειν, ἥτις
 ἐκ δευτέρου λέοντος ἦλθεν εἰς οἴκους;“

“Οτι τοὺς τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς μὴ σωφρονισθέντας εἰκότως
 ἄφικτα κακὰ διαδέχεται· ἐν ᾧ καὶ ἔλεγχος κατὰ φιλοδόξων.

96 Λύκος παρήει θριγκόν, ἐνθεν ἐκκύψας
 ἄρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφημῶς.
 κάκεινος εἶπε, τὰς σιαγόνας πρίων,
 „ὁ τόπος μ' ἐλοιδόρησε· μὴ σὺ καυχῆση.“

5 [ὁ μῦθος ὀρθῶς πᾶσι τοῦτο μηνύει,
 μηδεὶς διὰ καιρὸν ἰσχύων τι γαυρούσθω.]

Κατάλληλος ὁ μῦθος τοῖς διὰ περίστασιν καὶ τόπον κατὰ τύχην
 τῶν δυνατωτέρων κατεπαιρομένοις.

97 Λέων ποι' ἐπεβούλευεν ἀγρίῳ ταύρῳ,
 καὶ προσποιηθεὶς μητρὶ τῇ θύων θύειν,
 τὸν ταῦρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα.
 κάκεινος ἦξιεν εἶπεν οὐχ ὑποπτεύσας.

5 ἐλθὼν δὲ καὶ στάς ἐπὶ θύρας λεοντείους
 ὡς εἶδε θερμοῦ πολλὰ χαλκία πλήρη,
 σφαγίδας, μαχαίρας βουδόρους νεοσμῆκτους,
 πρὸς τῇ θύρῃ δὲ μηδέν, ἀλλὰ δεσμώτην
 ἀλεκτορίσκον, ᾧχετ' εἰς ὄρος φεύγων.

10 ἐμέμφεθ' ὁ λέων ὕστερον συναντήσας.

100. μὴ ἔτι (i. e. μηκέτι) ζήτει F T || epim. non habet T, aliud habet F || 96. 1. τριγκόν S in hoc u. | ἐκκύψας S: ἐγκύψας A | post 2 u. similem huic, qui est in tetrasticho, ὡς ἐχθρὸν ὡς κάκιστον ὡς μεστόν φόνου L excidisse suspicatur. si modo Babrii est — de qua re propter u. ἐχθρὸν dubito — scribendum φόνου πλήρη. habet C p. 81, om. cum aliae tum p. 82, 1 || 3. S in πρίων || [5. 6] Db. L || 6. μηδεὶς post τι conlocat Bo. || epim. τρόπον A: corr. Bo. || 97. 2. τῇ L: τῶν A || 3 cf. 42, 3 || 6. χαλκία A: corr. Db. Ber. || 8. θύρα A | ἀλλὰ Schw. Sd.: ἀλλ' ἢ A ||

ὁ δ' ἤλθον· εἶπε „καὶ τὸ σύμβολον δώσω·
οὐκ ἦν ὁμοιον θυμα τῷ μαγειρείῳ.“

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ὑπομιμνήσκει, τὸ ἐπιὸν πάντως δεινὸν προορῶντας,
μηδαμῶς ἀμελεῖν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας.

98 Λέων ἀλούς ἔρωτι παιδὸς ὠραίας
παρὰ πατρὸς ἐμνήστευε. τῷ δ' ὁ πρεσβύτης
οὐδέν τι δύσνον οὐδ' ὑπουλον ἐμφήνας]
„δίδωμι γῆμαι“ φησί, „καὶ διδοὺς χαίρω·
5 τίς οὐ δυνάστη καὶ λέοντι κηδεύσει;
φρένες δὲ δειλαὶ παρθένων τε καὶ παίδων·
σὺ δ' ἠλίκους μὲν ὄνυχας, ἠλίκους δ' ἡμῖν
φέρεις ὀδόντας, τίς κόρη σε τολμήσει
ἀφόβως περιλαβεῖν; τίς δ' ἰδοῦσα μὴ κλαύσῃ;
10 πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον εἰ γάμου χρήξεις,
μηδ' ἄγριος θῆρ ἀλλὰ νυμφίος γίνου.“
ὁ δὲ πτερωθεὶς τῇ δόσει τε πιστεύσας
ἔξεϊλε τοὺς ὀδόντας, εἶθ' ὑπὸ σμίλης
ἀπωνυχίσθη, τῷ τε πενθερῷ δείξας
15 τὴν παῖδ' ἀπήτει. τὸν δ' ἕκαστος ἠλοία,
ῥοπάλω τις ἢ λίθῳ τις ἐκ χειρὸς παίων.
ἔκειτο δ' ἄργος, ὥσπερ ὕς, ἀποθνήσκων
[γέροντος ἀνδρὸς ποικίλου δὲ τὴν γνώμην
σοφίῃ διδαχθεὶς ὡς ἀθέμιτον ἀνθρώπου
20 ἔρᾶν λεόντων ἢ λέοντας ἀνθρώπων].

[αὐτός τις αὐτὸν λανθάνει κακῶς δράσας,
ὧν οὐ πέφυκε μεταλαβεῖν ὅταν σπεύδῃ.]

12. ὁμοιον A: ἔτοιμον He. ὀρῶ γὰρ κατασκευὴν οὐχ ὡς εἰς πρό-
βατον ἀλλ' ὡς εἰς ταῦρον ἠτοιμασμένην C p. 149. 377 | τὸ θυμα A: em.
Bo. || 98. 1. ὠραίας A || 7. ἡμῖν A || 9. περιβαλεῖν Bo. | κλαύσῃ m.
pr. A, m. rec. in κλαύσει mutavit || post 10 uersum intercidesse suspican-
tur Hartung Bg. || 16. λίθοισιν Piccolos | τις A bis | χειρὸς A: corr.
Ber. || [18—20] E: om. C || 18. δὲ Bg: τε A || 19. ἀθέμιτον Sd. Hp.
E: ἄμικτον A | ἀνθρώποις et 20 λέοντα A: corr. Bo. || [21. 22] L
|| 21. αὐτὸν Bg. ||

99 (100) Λέοντι προσπιτὰς αἰετῶν τις ἐζήτει
κοινωνὸς εἶναι. χῶ λέων „τί κωλύει;“
πρὸς αὐτὸν εἶπεν· „ἀλλὰ γ’ ἐνέχυρον δώσεις
τῷ κύπτερόν σου μὴ μεθιέναι πίστιν·
5 πῶς γὰρ φίλω σοι μὴ μένοντι πιστεύσω;“
Ὁ μῦθος ἐκδιδάσκει μὴ τάχιστα πᾶσι πιστεύειν, καὶ μάλιστα
τοῖς μήπω φίλοις.

100 (99) Λύκῳ συνήντα πιμελής κύων λίην.
ὁ δ’ αὐτὸν ἐξήταξε, ποῦ τραφεὶς οὕτως
μέγας κύων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.
„ἄνθρωπος“ εἶπε „δαψιλῆς με σιτεύει.“
5 „ὁ δέ σοι τράχηλος, εἶπέ, πῶς ἐλευκώθη;“
„κλοιῶ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρείῳ,
ὄν ὁ τροφεὺς μοι περιτέθεικε χαλκεύσας.“
λύκος δ’ ἐπ’ αὐτῷ καγχάσας „ἐγὼ τοίνυν
χαίρειν κελεύω“ φησί „τῇ τρυφῇ ταύτῃ,
10 δι’ ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν ἀσχένα τρίψει.“
Οτι αἰσχρὸν καὶ ἐπονείδιστον ὄν τὸ μικρᾶς ἡδονῆς χάριν δουλο-
πρεπῶς ζῆν φευκτέον ὁ μῦθος παραινεῖ.

101 Λύκος τις ἀδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,
λέοντα δ’ αὐτὸν ἐπεκάλουν· ὁ δ’ ἀγνώμων
τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων
ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὠμίλει.

99 (100 Bo.) = F 358 apud C p. 266 || 1. αἰετὸς ἐζήτει F || 2. χῶ F || 3. ἀλλὰ γ’ E: ἀλλ’ A F. ἀλλ’ ἐν ἐ. δ. Bt. ἀλλ’ ἐ. ἡ δώ-
σεις He. ἐνέχυρά μοι δ. Berger Bg. ἐνέχυρον ἐνδώσεις Fix | 4. τὰ
κύπτερά σου A ταχύπτερόν σε F: em. Ar. Fix He. L M Sp. | με-
θιέναι E: μεθειναι τὴν A F. μεθῆς σὺ He. || epim. cf. Georgid.
gnom. I. p. 58. || 100. (99 Bo.) 1. πιμελής et λίαν A: corr. Bo. ||
2. ποῦτραφης A: corr. Minas || 3 dubito de u. κύων || 5. δέ σοὶ
A || 5. εἶπέ, πῶς Hl.: πῶς εἶπεν A. εἶπε πῶς Bo. || 6. σιδηροῖαι A
|| epim. ὄν τὸ E: τὸν A. τὸ Bg. | ζῆν E, Bg: ζώην A ζώειν Bo. |
[ὅτι α. κ. ἐ.] uel [φ. ὁ μ. π.] Bg. || 101 = F 360 apud C p. 267 ||
1. ἐγεννήθη F || 2. αὐτὸν ἐκάλει F || 3. ἤνεγκεν F ||

5 κερδῶ δ' ἐπισκώπτουσα „μῆκφρενωθείην“
 ἔφη „τοσοῦτον ὡς σὺ νῦν ἐτυφώθης·
 σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐν λύκοις λέων φαίνη,
 ἐν δ' αὖ λεόντων συγκρίσει λύκος γίνη.“

Πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν κολάκων οὐκ ὀρθῇ κρίσει ἐπαινουμένους
 κἀντεῦθεν μέγα φρονοῦντας, ἔπειτα δὲ ἐλεγχομένους, ἑαυτοὺς
 ἐπιγινώσκειν.

102 Λέων τις ἐβασίλευεν οὐχὶ θυμώδης
 οὐδ' ὤμῳ οὐδὲ πάντα τῇ βίῃ χαίρων,
 πρᾶος δὲ καὶ δίκαιος ὡς τις ἀνθρώπων.
 ἐπὶ τῆς ἐκείνου φασὶ δὴ δυναστείης
 5 τῶν ἀγρίων ἀγυρμὸς ἐγεγόνει ζῶων,
 δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἀλλήλων.
 τὰ ζῶα πάντα δ' ὡς ὑπέσχεεν εὐθύνας,
 λύκος μὲν ἀρνί, πάρδαλις δὲ γ' αἰγάγρω,
 ἐλάφῳ δὲ τίγρις, πάντα δ' εἶχεν εἰρήνην,
 10 ὁ πτώξ λαγῶς εἶπεν „ἀλλ' ἐγὼ ταύτην
 τὴν ἡμέρην ἰδεῖν ποτ' ἠύχόμην, ἥτις
 καὶ τοῖς βιαίοις φοβερὰ τὰσθενῆ θήσει.“

Ἐπαινον ὁ μῦθος ἔχει κριτῆ πρᾶφ καὶ λίαν δικαίφ.

5. μῆκφρενωθείην Corais: μὴ φρενωθείην F μὴ φρενωθείη A
 || 6. τυφωθεῖσα L || 7. ὡς om. F || 7. φαίνη A F: γίνη N || 8.
 φαίνη F, N | εις.. σύγκρισιν F || epim. ὑπὸ Bt.: ἀπὸ A | κἀντεῦθεν
 A: καὶ F | ἐπιγινώσκοντας Sp., Bg. ego post ἐλεγχομένους distinxī
 | ἔπειτα δὲ ἐλ. A: ἐλ. δὲ F || 102. 3. πρᾶος (Bo.) δὲ καὶ Db. Ber.
 Bt. ἀλλὰ πρᾶος καὶ C p. 237: πρὸς δ' ἄρα καὶ A | ὡσπερ ἀνθρω-
 πος C || 4. ἐπὶ δὲ τῆς C: ἐπὶ τῆς δ'? | δυναστείας A || 6. πρὸς
 ἀλλήλα C: πρὸς ἀλλήλων? || 7. δ' ὡς Bg. He. L: ὡς δ' A | ὑπέσχεεν
 E: ὑπέσχον A || 8. δὲ γ' L Sp.: δ' ἐπ' A δὲ C. δ' ὑπ' Bg. δὲ
 τ' E || 9. δὲ C: om. A | π. δ' ε. ε. A: κύων δὲ λαγῶ C | ἦγεν M
 || 10. ὁ πτώξ δὲ ἔφη· ἠύχόμην ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην C: ὁ πτώξ
 τότε εἶπεν· ἀλλ' ἐγὼγ' ἰδεῖν ταύτην Bg. | ἡμέραν A C | ἰδεῖν E ex
 C: ἀεὶ A || 12. τὰσθενῆ Bo: τὰ σθενῆ A τὰ εὐτελεῆ T ||

- 103 *Λέων ἐπ' ἄγρην οὐκέτι σθένων βαίνειν*
(πολλῶ γὰρ ἤδη τῷ χρόνῳ γεγηράκει)
κοίλης ἔσω σπήλυγγος ὡς νόσῳ κάμνων
ἔκειτο, δόλιον οὐκ ἀληθῆς ἀσθμαίνων,
 5 *φωνὴν βαρεῖαν προσποιητὰ λεπτύνων.*
Θηρῶν δ' ἐπ' αὐτὰς ἦλθεν ἄγγελος φήμη,
καὶ πάντες ἦλθον ὡς λέοντος ἀρρώστου,
ἐπισκοπήσων δ' εἰς ἕκαστος εἰσῆει.
τούτους ἐφεξῆς λαμβάνων ἀμοχθήτως
 10 *κατήσθειεν, γῆρας δὲ λιπαρὸν ἠύρῃκει.*
σοφῇ δ' ἀλώπηξ ὑπενόησε, καὶ πόρρω
σταθεῖσα „βασιλεῦ, πῶς ἔχεις;“ ἐπηρώτα.
κἀκεῖνος εἶπε „χαῖρε, φιλότατη ζώων.
τί δ' οὐ προσέρχῃ, μακρόθεν δέ με σκέπτῃ;
 15 *δεῦρο, γλυκεῖα, καὶ με ποικίλοις μύθοις*
παρηγόρησον ἐγγὺς ὄντα τῆς μοίρης.“
„σῶζοιο“ φησὶν· „εἰ δ' ἄπειμι, συγγνώσῃ·
πολλῶν γὰρ ἵχνη θηρίων με κωλύει,
ὧν ἐξιόντος οὐκ ἔχεις ὃ μοι δείξεις.“
 20 [*μακάριος ὅστις οὐ προλαμβάνει πταίσας,*
ἀλλ' αὐτὸς ἄλλων συμφοραῖς ἐπαιδεύθῃ.]

Οὕτω τινῶν οἱ κίνδυνοι διδαχὴ εἶναι ὀφείλει τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

- 104 *Λάθρη κύων ἔδακνε· τῷ δὲ χαλκεύσας*
ὁ δεσπότης κώδωνα καὶ προσαρτήσας
πρόδηλον εἶναι μακρόθεν πεποιήκει.

103. 3. κοίλης ἔσω A: κοιῶσω aut κοιᾶσω S in σπήλυγξ ||
 3. 4. οἷά τις νόσῳ καμῶν (uel κάμνων) ἐβέβλητ' (ἐκέκλιτ' M) οὐκ
 ἀληθῆς ἀσθμαίνων S in σπήλυγξ et in ἀσθμα: [καμῶν] βέβλητο, δό-
 λιον...? || 4. δολίως A: em. Hp. (Dd. Philol. 17, 334 Lewisii errore
 deceptus est) | ἀληθῆς S bis: ἀληθῶς A || 6. ἐπαυτὰς A: corr. Db.
 Ber. Bt. | ἀγγέλου et 10 κατήσθειε A: corr. Bo. || 17. σῶζοιο Db. Bg.
 Fix Sp.: ζῶοιο A. σώοιο L | εἰ Bo: ἦν A || 18. ἐξιόντος E: ἐξιόν-
 των A. nisi forte uersus excidit. ὀρῶ ἵχνη πολλῶν εἰσιόντων C ||
 || [20. 21] L || 104. 1. λάθρα A, C p. 136: corr. Ber. Bt. ||

ὁ κύων δὲ τὸν κώδωνα δι' ἀγορῆς σείων
 5 ἤλαζονεύετ'. ἀλλὰ δὴ κύων γραίη
 πρὸς αὐτὸν εἶπεν „ὦ τάλαν, τί σεμνύνη;
 οὐ κόσμον ἀρετῆς τοῦτον οὐδ' ἐπεικειῆς,
 σαυτοῦ δ' ἔλεγχον τῆς πονηρίας κρούεις.“

Ἐλεγχον ὁ μῦθος ἔχει τῶν οὐ καλῶς μέγα ἐφ' ἑαυτοῖς φρονοῦντων,
 ὅταν διὰ κακίαν τι πάθοιεν.

105 Λύκος ποτ' ἄρας πρόβατον ἐκ μέσης ποιμνης
 ἐκόμιζεν οἴκαδ'· ὃ λέων συναντήσας
 ἀπέσπασ' αὐτό. καὶ λύκος σταθεῖς πόρρω
 „ἀδίκως ἀφείλου τῶν ἐμῶν“ ἐκεκράγει.
 5 λέων δὲ τερφθεῖς εἶπε τὸν λύκον σκώπτων
 „σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλων ἐδωρήθη.“

Ὁ μῦθος [δικαίως] προσφόρως ῥηθήσεται πρὸς ἄνδρας ἀδίκους,
 ἀλλήλους αἰτιωμένους, ἐπὶ τῷ αὐτῷ πταίσματι κειμένους.

106 Λέων ποτ' ἀνδρῶν βίον ἄριστον ἐζήλου.
 καὶ δὴ κατ' εὐρὺν φωλεὸν διατρίβων,
 ὄσων ἀρίστην ὀροτρόφων φυὴν ἔγνω,
 φιλοφρονεῖσθαι γνησίως ἐπειράθη.
 5 πολὺς δ' ὑπὸ σπήλυγγι θαμινὰ παντοίων
 θηρῶν ὄμιλος ἡμέρως συνηυλίσθη·
 ὃ δ' εἰστία τε κἀφίλει νόμφ ξείνων,
 λίην τιθεῖς ἅπασι δαῖτα θυμήρη.
 φίλην δὲ κερδῶ καὶ σύνοικον εἰλήφει,

4. ἀγορᾶς A || 5. δὴ A: τις Hartung || 6. γραῦς δὲ εἶπεν αὐτῷ
 κύων, τί φαντάζη C || 7. ἐπεικειῆς Bo: ἐπεικειῆς A. cf. Nauck
 Philol. 1, 356. (ἠπεικειῆς Db. Fix L M) || 105. 2. οἴκαδε A: corr.
 Bo. | αὐτό E et postea Bg.: αὐτοῦ A. ἀφείλε (ἀφείλετο) τὸ πρόβατον C
 p. 153 cl. 379 || 4. ἀφείλω A ἀφείλου τὸ ζῖνον C || 5. τερφθεῖς] γε-
 λάσας C bis || epim. [δικαίως] E, alii || 106. 3. ὀροτρόφων φυὴν A:
 φύσιν ὀρειτρόφων ἔγνω Bg. ὀρεινόμων E. scripsi interim ὀροτρόφων
 || 4. ἐπειράθη Hertzberg, Lewis: ἐπειράτο A. cf. 57, 12 || 6. θηρῶν
 Bo.: θηρίων A | ἡμέρων Bg. || 7. καὶ ἐφίλει A supra scr. m. rec.
 ἄ | λίην He.: ἀλίην A. ἄδην Bo. || 9. φίλον E. cf. 95, 3 | κερδῶ A ||

10 μεθ' ἧς τὰ πολλὰ μειλίχως συνεζήκει.
 γέρον δέ τις πίθηκος ἦν ὁ δαιτρεύων
 κρεῶν τε συσσίτοισι διανέμων μοίρας,
 ὅς, εἴ τις ἦλθεν οὐχὶ τῆς συνηθείης,
 ταῦτόν παρετίθει δεσπότη τε κάκείνω,
 15 ὅπερ εἶλεν ὁ λέων νεοδρομῶ λαβὼν θήρη·
 κερδῶ δ' ἐώλων ἔφερε μοῖραν οὐκ ἴσην
 καὶ δὴ ποτ' αὐτὴν προσποιητὰ σιγῶσαν
 δείπνου τε χεῖρα καὶ βορῆς ἀποσχοῦσαν
 λέων τίν' εἶχεν αἰτίην διηρώτα·
 20 „κερδοῖ σοφῆ, λάλησον ὥσπερ εἰώθεις·
 φαιδρῶ προσώπῳ δαιτός, ὦ φίλη, ψαῦσον.“
 ἢ δ' εἶπεν „ὦ φέριστε θηρίων γέννης,
 πολλῇ μερίμνῃ καρδίην διαξάινω·
 οὐ γὰρ τὰ νῦν παρόντα μῦνον ἀλγύνει,
 25 τὰ δ' ἔπειτα“ φησί „προσκοπομένη κλαίω.
 καθ' ἡμέρην γὰρ εἴ τις ἄλλος, εἴτ' ἄλλος
 ξένος πελάζοι, τοῦτο δ' εἰς ἔθος βαίνοι,
 τάχ' οὐδ' ἐώλων γεύσομαι κρεῶν τλήμων.“
 ὁ λέων δὲ τερφθεὶς ὡς λέων τε μειδήσας
 30 εἶπεν „πιθήκῳ ταῦτα μὴδ' ἐμοὶ μέμφου.“

Ἵτι μᾶλλον ἀλγύνειν καὶ λυπεῖν οἶδεν ἀνθρώπους οὐ τὰ πα-
 ρόντα μόνον, καθ' ὅσον ἤδη ἢ τῶν μελλόντων προσδοκία.

107 Λέων ἀγρεύσας μῦν ἔμελλε δειπνήσειν·

ὁ δ' οἰκότριψ κλώψ ἐγγὺς ὢν μόρου τλήμων

10. συνεζήκει Fix C. F. Hermann Sd.: συνεζήτει A. συνωμίλει Bg. || 12. τε Db. Ber. Fix Sp.: δὲ A || 15. εἶλεν Ber: εἶχεν A || 15. ενδρομῶ N, Bg. || 16. κερδοῖ Bg. | ἔφερε μοῖραν οὐκ ἴσην E: ἔφερεν οὐκ ἴσην μοῖραν A. μ. ἔ. οὐκ ἴ. He. || in A u. δείπνου.. ἀποσχοῦσαν (ἀποσχοῦσα He.) exstat post u. λέων.. διηρώτα. ordinem uu. immutauerunt Bg. Bt. || 17. 19. αὐτῆς.. σιγῶσης.. ἀποσχοῦσης Hertzberg || 19. χεῖραν A || 20. ex εἰώθης in A m. uetusta factum εἰώθεις | ὡς πρὶν εἰώθεις φαιδρῶ πρ.: δαιτός.. Bg. || 26. ἡμέραν A || 27. βαίνοι Db. L M: βαῖνον A | τλήμων A: μουνη A. ἤδη Bg. cf. 107, 2 || 29. ἔλεως τε Sp. || 30. μὴ δ' A || epim. μᾶλλον i. e. μάλιστα || 107. 2. οἰκοτριψ A: corr. Ber. Fix ||

τοιοῦταδε μύθοις ἰκέτευσεν τὸν Θῆρα·
 „ἐλάφους πρέπει σοι καὶ κερασφόρους ταύρους
 5 Θηρῶντα νηδὺν σαρκὶ τῆδε πιαίνειν·
 μνὸς δὲ δεῖπνον οὐδ’ ἄκρων ἐπιψαῦσαι
 χειλῶν ἀποχρῶν. ἀλλὰ λίσσομαι, φεῖδον.
 ἴσως χάριν σοι τήνδε μικρὸς ὦν τίσω.“
 γελάσας δ’ ὁ Θῆρ παρῆκε τὸν ἰκέτην ζῶειν·
 10 καὶ φιλαργέταισιν ἐμπροσθὸν νεηνίσκοις
 ἐδικτυώθη, καὶ κάλως ἐδεσμεύθη.
 [κάντεῦθεν ἀπεγνώκει ὁ Θῆρ τὴν σωτηρίαν.]
 ὁ μῦς δὲ λάθρη χηραμοῦ προπηδήσας,
 στερρόν τ’ ὁδοῦσι βραχυτάτοις βρόχον κείρας,
 15 ἔλυσεν τὸν λέοντα, τοῦ τὸ φῶς βλέψαι
 ἐπάξιον δοῦς μισθὸν ἀντιζωγράφας.
 [σαφῆς ὁ μῦθος εὖ νοοῦσιν ἀνθρώποις,
 σώζειν πένητας, μηδέ των ἀπελπίζειν,
 εἰ καὶ λέοντα μῦς ἔσωσ’ ἀγρευθέντα.]

Μῦθος μὲν, ὃ πατὶ βασιλέως Ἀλεξάνδρου,
 Σύρων παλαιὸν ἔστιν εὔρεμα ἀνθρώπων,

3. τὸν θ. μ. ἰ. τοιοῦτοις Hertzberg cf. 77. 3 || 5. Θηρῶντα Fix
 Hr. L: Θηρῶν δὲ A. cf. 95, 32. 33. Θηρῶντι Db. Bg. Bt. || 5. τῶν-
 δε E, Bg. τήνδε Hertzberg || 6. ἄκρων A: corr. Bo. || 7. ἀποχρῶν
 E: ἀμέσσαν A. ἀμεινον L. ἄφες μ’ οὖν cl. 6, 9 Sd. θέμις σῶν
 Schw. ἄλις σῶν E. ἐγὼ δὲ οὐδὲ τὸ χειλὸς σου ἀλώψω (ἀλείψω) αἵματι
 paraphrasis inedita || 8. τήνδε E (i. e. hoc beneficium tibi reddam):
 τῆσδε A (sc. χάριτος?). τῶνδε Fix M || 9. ζῶειν Fix Hertzberg Sd.:
 ζῶντα A || 10. καὶ φιλαργέταισιν E: καὶ φιλαργεταῖς A. φιλαργέ-
 ταισι δ’ Fix. φιλαργεταῖσιν uel φιλαργεταῖς ποτ’ Sd. καὶ φη-
 λαργεταῖς L κάπειτ’ ἀγρευταῖς Schw. Hartung || 11. κάλως scripsi
 interim: σφαλεῖς A. σφαλοῖς M anal. ad Ath. p. 18 κάσφαλωσ Ar.
 M || [12] L Fix | κάντεῦθεν ὁ λέων τὴν φυγὴν ἀπεγνώκει Sd. κάν-
 ταῦθα τὴν σοιτηρίαν ἀπεγνώκει C. F. Hermann. καὶ δεθεῖς ἀπέ-
 γνω τε (scr. τῆς) ἑαυτοῦ σωτηρίας paraphr. || 15 τοῦ τὸ Ar. Hr. L Sp:
 τοῦτο A || 16. ἀντὶ ζωγράφας Bg. Weise || [17—19] Fix || 17. εὐνοοῦ-
 σιν A: corr. Bg. Sp. || 18. μηδέ των Bg. Hl.: μηδέ τῶν A. μηδέ
 τῶνδ’ E μηδ’ ὄτων Ar. μηδέων δ’ Bt. μηδέ πως Fix μηδέ δεῖν
 Sd. ὅτι οἱ εὐνοοῦντες ἀνθρώποι καὶ πένητες ὡς δύνα(ν)ται ἐν καιρῷ καὶ
 δυνάστας ὠφελεῖν paraphr. || prooemium alterum; praefatio libri secundi’
 L. ἀρχ(ῆ) τοῦ μ ΤΜΗΜΑΤΟΣ A m. pr. || 2. παλαιὸν Fix L: παλαιῶν A ||

οἱ πρὶν ποτ' ἦσαν ἐπὶ Νίνου τε καὶ Βήλου·
 πρῶτος δέ, φασίν, εἶπε παισὶν Ἑλλήνων
 5 Αἴσωπος ὁ σοφός, εἶπε καὶ Λιβυστίνοις
 λόγους Κιβύσσης. ἀλλ' ἐγὼ νέη μούση
 δίδωμι φαλάρω χροσέω χαλινώσας
 τὸν μυθίαμβον ὥσπερ ἵππον ὀπλίτην.
 ὑπ' ἐμοῦ δὲ πρώτου τῆς θύρας ἀνοιχθείσης
 10 εἰσηλθόν ἄλλοι, καὶ σοφωτέρας μούσης
 γρίφοις ὁμοίας ἐκφέρουσι ποιήσεις,
 μαθόντες οὐδὲν πλεῖον ἢ γεγωνίσκειν.
 ἐγὼ δὲ λευκῇ μυθιάζομαι ῥήσει,
 καὶ τῶν ἰάμβων τοὺς ὀδόντας οὐ θήγω,
 15 ἀλλ' εὖ πυρώσας, εὖ δὲ κέντρα προηύνας,
 ἐκ δευτέρου σοι τήνδε βίβλον ἀείδω.

108 Μυῶν ὁ μὲν τις βίον ἔχων ἀρουρατον,
 ὁ δ' ἐν ταμείοις πλουσίοισι φωλεύων,
 ἔθεντο κοινὸν τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους.
 ὁ δ' οἰκόσιτος πρότερος ἦλθε δειπνήσων
 5 ἐπὶ τῆς ἀρούρης ἄρτι χλωρὸν ἀνθούσης·
 τρώγων δ' ἀραιὰς καὶ διαβρόχους σίτου
 ῥίζας μελαίνῃ συμπεφυρμένας βώλω
 „μύρμηκος“ εἶπε „ῥῆς βίον ταλαιπώρου,
 ἐν πυθμέσιν γῆς κρῖμα λεπτὰ βιβρώσκων.

3. πρὶν πότ' A: corr. Bo. || 4. φασίν Fix Schw.: πᾶσιν A || 5. Λιβυστίνοις Schw.: λίβυς τινὸς A. λιβυστίνος Db. Ar. || 6. λόγους M Ar. Bg. Schw.: λόγου A || Κιβύσσης Ar. Bg. Κυβίσσης Schw. (Κυβισσός He.): λιβύσσης A || 7. δίδωμι καθαρῶ A: δ. φαλάρω Db. ἄδω κεκρυφάλω L || 9. θύρας A || 10. σοφωτέρας A: ψοφωτέρας Schw. κοῦ σοφωτέρας, γρίφοις δ' O. Schneider. κακ τορωτέρας Bg. || 12. ἢ γεγωνίσκειν N: ἢ με γινώσκειν A. ἢ μὲ νοσφίξειν Bg. || 13. λευκῇ Bo.: λουκῇ A || 14. οὐ Db.: σου A || 14. θήγων Schw. || 15. προηύνας A: πτερώσας Db. || 108. cf. fabulae dactylicae initium apud S in u. ἔταιρεία || 1. ἀρουρίτην? || 6. σίτουσ A: corr. Minas || 7. βώλω A ο in ω mutauit m. rec. σὺν τοῖς βώλοις C p. 197 || 8. ταλαιπώρου A, C p. 456 || 9 om. C | πυθμέσι A m. rec., ν add. m. rec. || 9. 32 κρῖμα A ||

10 ἔμοι δ' ὑπάρχει πολλά καὶ περισσεύει·
 τὸ κέρας κατοικῶ πρὸς σὲ τῆς Ἀμαλθείης.
 εἴ μοι συνέλθοις, ὡς θέλεις ἀσωτεύσῃ,
 παρεῖς ὀρύσσειν ἀσφάλαξι τὴν χώραν.¹¹
 ἀπῆγγε τὸν μῦν τὸν γεηπόνον πείσας
 15 εἰς οἶκον ἔλθειν ὑπὸ τε τοῖχον ἀνθρώπου.
 ἔδειξε δ' αὐτῷ, ποῦ μὲν ἀλφίτων θήκη,
 ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθοι σύκων
 στάμνοι τε μέλιτος σώρακοί τε φοινίκων.
 ὁ δ' ὡς ἐτέρφθη πᾶσι καὶ παρωρμήθη
 20 καὶ τυρὸν ἤγεν ἐκ κανισκίου σύρων,
 ἀνέωξε τὴν θύρην τις· ὁ δ' ἀποπηδήσας
 στεεινῆς ἔφευγε δειλὸς ἐς μυχὸν τρώγλης,
 ἄσημα τρίζων τὸν τε πρόξενον θλίβων.
 μικρὸν δ' ἐπισχῶν εἴτ' ἔσωθεν ἐκκύψας
 25 ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίας·
 ἕτερος δ' ἐπῆλθεν ἄλλο τι προαιρήσων·
 οἱ δ' ἔνδον ἐκρύβοντο. μῦς δ' ἀρουρίτης
 „τοιαῦτα δειπνῶν“ εἶπε „χαῖρε καὶ πλούτει,
 καὶ τοῖς περισσοῖς αὐτὸς ἐντρύφα δείπνοις,
 30 ἔχων τὰ πολλὰ ταῦτα μεστὰ κινδύνων.
 ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,
 ὕψ' ἦν τὰ κρῖνα μὴ φοβούμενος τρώγω.“¹²

Ταῦτα ρητέον τῷ ἐν προσχήματι φιλίας κακαῖς συμβουλλαῖς ἀπάγειν
 ἡμᾶς βουλομένῳ ζωῆς ἀταράχου καὶ κινδύνοις καθυποβάλλαι χάριν
 ὄρεουσῶν ἡδονῶν.

109 „Μὴ λοξὰ βαίνειν“ ἔλεγε καρκίνῳ μήτηρ

11. Ἀμαλθείης A m. pr. εἰ ex ε fecit m. rec. Ἀμαλθείας C || 13.
 ἀσφάλαξι A l. γ m. pr. interiecta est. ἀσπάλαξι He. Sp. || 16. θήκη
 E: πλήρη A. πλήθη Bt. Fix Sd. ἀλφιτῶν πλήρης M Hermae t. I p.
 323. || 17. πίθος S in σωράκουσ || 18. σωρακοί A || 21. ἀνέωξε A
 ἤνοιξε C || 24. δ' S in Καμειραία ἰσχάς: τ' A | εἴτ' S || 25. Κα-
 μειραίας S || 27. ἀρουρείτης A: corr. Ber. O. Schneider. ἀρουραῖος C
 || 28. καίπερ τοσαῦτα πεινῶν C || 28. εἶπε Minas: εἶπεν A || 30. μετὰ
 C || 31. 32. S in κρῖνον ||

„ύγρη τε πέτρη πλάγια κῶλα μὴ σύρειν.“
 ὁ δ' εἶπε „μῆτερ ἢ διδάσκαλος, πρώτη
 ὄρθην ἄπελθε, καὶ βλέπων σε ποιήσω.“

Ἀντίρρησιν ὁ μῦθος ἔχει πρὸς τοὺς ἐναντίας τοῖς ἔργοις διδασκαλίας ποιουμένους.

110 Μέλλων ὀδεύειν τῆς κυνός τις ἐστῶσης
 εἶπεν „τί χάσκεις; πάνθ' ἔτοιμά σοι ποίει·
 μετ' ἐμοῦ γὰρ ἦξεις.“ ἢ δὲ κέρκον οὐραίνην
 ἄρασά φησι „πάντ' ἔχω· σὺ βαρδύνεις.“

Πρὸς ἄνδρα ἀπαρασκευάστον, [πρὸς] τὸν ἐν ἐτοιμασίᾳ ὄντα [καὶ]
 περὶ συνοδοιπορίας κατεπείγοντα, ὁ λόγος εὐκαιρος.

111 Μικρέμπορός τις ὄνον ἔχων ἐβουλήθη,
 τοὺς ἄλας ἀκούων παρὰ θάλασσαν εὐώνους,
 τούτων πρίασθαι, φορτίσας τε γενναίως
 τὸν ὄνον κατήγε. τῆς δ' ὁδοῦ προκοπτούσης
 5 ὤλισθεν ἄκων εἰς τι ῥεῖθρον ἐξαίφνης
 καὶ συντακέντων τῶν ἀλῶν ἐλαφρύνθη,
 ῥάων δ' ἀνέστη καὶ παρῆν ἀμοχθήτως
 εἰς τὴν μεσόγειον. τοὺς ἄλας δὲ πωλήσας
 πάλιν γομῶσων τὸν ὄνον ἦγε, καὶ πλείω
 10 ἔτ' ἐπετίθει τὸν φόρτον. ὡς δὲ μοχθήσας
 διέβαινε τὸν ῥοῦν, οὐπερ ἦν πεσῶν πρώην,

109. 4. πρόει γε tetrastichon πρόελθε Hecker ἐπελθε Fix ἄγ' ἐλθέ Schw. || epim. ἐναντία A m. pr.: s add. m. rec || 110. 2 σου Bg. || 3. οὐραίνην Bt. Fix M Dd. (H. St. Th. 5, 2397): οὐραίνης A || 4. βαρδύνεις Ar. Sd. Hertzberg: δὲ βραδύνεις A. δηθύνεις N δ' αὖ μέλλεις Bg. δὲ τρίβεις Fix τί βαρδύνεις; M. Schmidt. δ' ἀβρύνη L || in epim. [πρὸς] et [καὶ] Bo. ὅς τὸν . . καὶ π. σ. κατεπείγει? || 111. a Babrio abiudicavit Fix || 1. μικρὸς ἔμπορος A: em. Bo. ex C p 388 || 3. τούτων E: τούτους A. ὄντας L | πρίασθαι A | φορτήσας A: corr. Bo. || 4. προκυπτούσης O. Jahn || 6. ἠλαφρύνθη L. ἐκουφίσθη? || 8. μεσόγειον Db. Ber.: μεσόγειον A. non de ripa cogitandum est; cf. u. 2 || 10. ἔτ' add. He. L || 12. γόμον E (γόμους Bg.): ὄλους A. δ' ἄλας Schw. τοὺς δ' ἄλας πάλιν τήξας Sd. optime. πάλιν δόλους τεύξας M. (κατέπεσεν, εἶτα π. ἄλας τ. E olim) ||

ἐκὼν κατέπεσε, καὶ πάλιν γόμον τήξας
 κούφως ἀνέστη γαῦρος ὡς τι κερδήνας.
 ὁ δ' ἔμπορος μὲν ἐπενοεῖτο καὶ πλείστους
 15 σπόγγους κατῆγεν ὕστερον πολυτρήτους
 ἐκ τῆς θαλάσσης, τοὺς δ' ἄλλας μεμισήκει.
 ὁ δ' ὄνος πανούργως, ὡς προσῆλθε τῷ ῥεῖθρῳ,
 τρίτον κατέπεσεν· ἀθρόως δὲ τῶν σπόγγων
 διαβραχέντων πᾶς ὁ φόρτος ὠγκώθη,
 20 βάρος δὲ διπλοῦν ἦλθε βασιτάσας νώτοις.
 [πολλάκις ἐν οἷς τις ηὐτύχησε καὶ πταίει.]

112 Μῦς ταῦρον ἔδακεν. ὁ δ' ἐδίωκεν ἀλγήσας
 τὸν μῦν· φθάσαντος δ' εἰς μυχὸν φυγεῖν τρώγλης,
 ὤρυσσεν ἐστὼς τοῖς κέρασι τοὺς τοίχους,
 ἕως κοπωθεὶς ὀκλάσας ἐκοιμήθη
 5 παρὰ τὴν ὀπήν ὁ ταῦρος. ἔνθεν ἐκκύψας
 ὁ μῦς ἐφέρει, καὶ πάλιν δακῶν φεύγει.
 ὁ δ' ἐξαναστὰς οὐκ ἔχων ὁ ποιήσει,
 διηπορεῖτο· τῷ δ' ὁ μῦς ἐπιτρώξας
 „οὐχ ὁ μέγας αἰεὶ δυνατός· ἔσθ' ὅπου μᾶλλον
 10 τὸ μικρὸν εἶναι καὶ ταπεινὸν ἰσχύει.“

113 Μάνδρης ἔσω τις πρόβατα συλλέγων δειλῆς
 κνηκὸν μετ' αὐτῶν λύκον ἔμελλε συγκλείειν.

13. κούφως ἀνέστη γαῦρος E et postea Bg.: ἀνέστη γαῦρος (m. rec. supra scr. β α) κοῦφος A | κερδήνας Hecker, alii: κερδήσας A || 14. τέχνην μὲν ἐπειοεῖθ καὶ πλείστους A m. pr. (del. μὲν scr. ἐπινοεῖ m. rec.): sustuli τέχνην et restitui ἐπενοεῖτο. ἐπενόησεν αὐτοῦ τὰς ἐπινοίας C p. 388. τέχνην τιν' (He.) ἐπινοῶν (ὑπονοῶν O. Jahn) πλείους L. τέχνην γὰρ ὑπενόει, πλείστους Bg. || 16. τοὺςθ' ἄλλας A: τοὺς δ' E et postea Bg. || 17. προσῆλθε A: corr. L M Sp. Fix C. F. Hermann || 18. τρίτον Sd.: ἐκὼν A. ἔθει? || 19. ὠγκώθη A: corr. Bo. || [21] L | πταίει C p. 167 cl. 42 p. 301 || 112. 3. ἤρασσεν E || 5. ἔνθεν Db. Ber.: ἔνθεν δὲ A. || 7. οὐκ ἔχων] ὀργίλως, ὁ π. δ. E || 9. αἰεὶ m. pr. A, αἰεὶ m. rec. || 113. 1. δειλῆς A: corr. Ber. Bt. || 2. κνηκὸν Bo.: κνάκον A ||

ὁ κύων δ' ἰδὼν πρὸς αὐτὸν εἶπε „πῶς σπεύδεις
τὰ πρόβατα σῶσαι, τοῦτον εἰσάγων ἡμῖν;“

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἀσφαλῆς ἢ μετὰ τῶν κακῶν συνοικία.

114 Μεθύων ἐλαίῳ λύχνος ἐσπέρης ἤχει
πρὸς τοὺς παρόντας ὡς ἑωσφόρου κρείσσων
ἅπασι φέγγος ἐκπρεπέστατον λάμπει.
ἀνέμου δὲ συρίσαντος εὐθύς ἐσβέσθη
5 πνοῇ ῥαπισθεῖς. ἐκ δὲ δευτέρης ἅπτων
εἶπέν τις αὐτῷ „φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα·
τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος οἴποτ' ἐκλείπει.“

Ὁ μῦθος ἡμᾶς διδάσκει μηδαμῶς φυσιοῦσθαι ἐπὶ τοῖς τοῦ βίου
λαμπροῖς, ἐπισταμένους μηδὲν εἶναι μόνιμον.

115 Νωθῆς χελώνη λιμνάσιν ποι' αἰθυρίαις
λάροις τε καὶ κήυξιν εἶπεν ἀγρώσταις·
„κάμ' ἐπερωτῆν εἶθε τις πεποιήκει.“
τῇ δ' ἐντυχὼν ἔλεξεν αἰετὸς ταῦτα·
5 „πόσον, χέλυμνα, μισθὸν αἰετῷ δώσεις,
ὅστις σ' ἐλαφρὴν καὶ μετάρσιον θήσω;“
„τὰ τῆς ἐρυθρῆς πάντα δῶρά σοι δώσω.“
„τοιγὰρ διδάξω“ φησὶν. ὑπτίην δ' ἄρας
ἔκρουσε νέφεσιν, ἐνθεν εἰς ὄρος ῥίψας
10 ἤραξεν αὐτῆς οὐλον ὄστρακον νώτων.
ἣ δ' εἶπεν ἐκψύχουσα „σὺν δίκῃ θνήσκω·

3. σπεύδων || 4. εἰσάγεις Bg. ex C. p. 179 πῶς, τὰ πρόβατα
σῶσαι θέλων, τόνδε τὸν λύκον συνεισάγεις τῇ ποιμνῇ; | ἡμῖν A ||
114. 3. ἅπασι φ. ἐ. λάμπει E (ἐκαυχᾶτο, ὡς ὑπὲρ ἡλίον πλέον
λάμπει C p. 157): λάμπειν ἅ. ἐ. φ. A || 4. ἀνέμου δὲ πνοῇ συ-
ρεῦσαντος C || 5. πνοῇ Fix | ῥαπισθεῖς in marg. A. || 6. φαῖνε λύχνε
καὶ σίγα C: βαιὸν ἢν λύχνου πνεῦμα A (saltem πν. β. ἢν λ.) || 7.
τῶν C: τῶν δ' A | οὔποτε ἐκλείπει C: οὐκ ἀποθνήσκει A || aliud
epimythium C || ἀρχὴ τοῦ ν A || 115. 1. λιμνάσιν A in marg. λιμνα-
αἰς m. pr. || 4. ἐντυχὼν E et postea M (Hermac I p. 323): ἐκ τύχης
A. ὑποτυχῶν? || ταῦτα uidetur corruptum esse: κλύων Schw. κούφος E
|| 5. χέλυμνα Schw. Philol. I p. 379 e. χέλυννα M || 11. θνήσκω A ||

τίς γὰρ νεφῶν μοι καὶ τίς ἦν πτερῶν χρεῖη,
τῆ καὶ χαμᾶζε δυσκόλως προβαινούση;

- 116** Νυκτὸς μέσουσης ἤδε παῖς τις εὐφώνως.
γυνή δ' ἀκούει τοῦδε, κάξαναστᾶσα
θυρίδων προκύπτει, καὶ βλέπουσα τὸν παῖδα
λαμπρῆς σελήνης ἐν φάει καλὸν λίην,
5 τὸν ἄνδρ' ἐαντῆς καταλιποῦσα κοιμᾶσθαι
κάτω μελάθρων ἦλθε, καὶ θύρης ἔξω
ἐλθοῦσ' ἐποίει τὴν προθυμίην πλήρη.
ἀνὴρ δὲ ταύτης ἐξανίσταται' ἐξαίφνης
ζητῶν ὀποῦστί, κοῦκ ἰδὼν δόμων εἴσω
10 ἀμηχανῶν τε καὐτὸς ἦλθεν εἰς οἶμον.
καὶ τῆ συνεύω φησί „μηδὲν ἐκπλήσσου,
τὸν παῖδα δ' ἡμῖν πεῖσον εἰς δόμους σπεύδειν“.
ὄν καὶ λαβὼν παρῆγεν. εἶτα κάκεῖνος,
ἄμφω θελόντων δρᾶν τι, τῆδ' ἐραθύμει.
15 [τουτὶ μὲν οὕτως· ἔμφασις δὲ τοῦ μύθου,
κακὸν ἐπιχαίρειν ὅταν ἔχη τις ἐκτίσαι.]

- 117** Νεώς ποτ' αὐτοῖς ἀνδράσιν βυθισθείσης,
ἰδὼν τις ἔλεγεν ἄδικα τοὺς θεοὺς κρίνειν·
ἐνὸς γὰρ ἀσεβοῦς ἐμβεβηκότος πλοίω,
πολλοὺς σὺν αὐτῷ μηδὲν αἰτίους θνήσκειν.

12. τίς γὰρ Bt. L. M: τί γὰρ L | χρεῖα A || **116.** spuriam existi-
mauerunt Fix Hertzberg Schw. Schenkl alii, cf. Mus. Rhen. 26, 203 ||
4. λαμπρᾶς et λίαν A || 7. τὴν προθυμίην πλήρη Bo.: τῆ προθυμῆ
πλήρη A || 8. ὠνήρ A: corr. Ber. || 10. ἀμηχανῶν Ar. M: μηδὲν
χανῶν A. m. rec. supra scr. μελήσας | εἰσοῖμα A m. pr. εἰς οἶμον
m. rec. || 11. cf. 36, 9 || 12. ἡμῖν L: ἡμῶν A | σπεύδειν E et postea
alii: εὔδειν A. ἦκειν Schw. ἐν δόμοις εὔδειν Hartung || 13. κάκεῖνος?
|| 14. τῆδ' A: i. e. hac ratione, paedicans? χῆδ' L. uersus grauiorem
labem uidetur concepissee || [15. 16.] E || 15. οὕτοι μὲν? || 16. ἐπιχαί-
ρειν uix sanum est. ἐστι δαίρειν L. ἐστι χαίρειν Hartung | ἐκτίσαι
A: corr. Bo. || **117** = F 363 apud C p. 410 cl. p. 237 (T) || 1. ν.
ποτε σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι F || 2. ἀδίκως ἔ. τ. θ. κρίνειν T ἀδίκους ἔ.
τ. θ. κρίνων F || 3. πλείω F || 4. μηθενὸς F ||

5 καὶ ταῦθ' ὁμοῦ λέγοντος, οἷα συμβαίνει,
 πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἔσμος ἦλθε μυρμηκῶν,
 σπεύδοντες ἄχνας πυρίνας ἀποτρῶγειν·
 ὑφ' ἑνὸς δὲ δηχθεὶς συνεπάτησε τοὺς πλείους.
 Ἐρμῆς δ' ἐπιστάς τῳ τε ραβδίῳ παίων
 10 „εἴτ' οὐκ ἀνέξῃ“ φησί „τοὺς θεοὺς ὑμῶν
 εἶναι δικαστὰς οἷος εἶ σὺ μυρμηκῶν;“

Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς μηδὲν ψέγειν τὰς τοῦ θεοῦ περὶ τοὺς
 ἀνθρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, κἂν ἄδικοι τοῖς ἀπαι-
 δεύτοις δοκῶσιν εἶναι.

118 Ξουθῆ χελιδῶν, ἡ πάροιχος ἀνθρώπων,
 ἦρος καλιῆν ἠϋθέτιζεν ἐν τοίχῳ,
 ὅπου γερόντων οἶκος ἦν δικαστήρων·
 κάκεϊ νεοσσῶν ἐπιτὰ γίνεται μήτηρ,
 5 οὐπω πτερίσχοις πορφυροῖς ἐπανθούτων.
 ὄφρις δὲ τούτους ἐρπύσας ἀπὸ τρώγλης
 ἀπαντας ἐξῆς ἔφαγεν. ἡ δὲ δειλαίη
 παίδων ἀώρων συμφορὰς ἀπεθρήνει,
 „οἴμοι“ λέγουσα, „τῆς ἐμῆς ἐγὼ μοίρης·
 10 ὅπου νόμοι γὰρ καὶ θέμιστες ἀνθρώπων,
 ἔνθεν χελιδῶν ἠδικημένη φεύγω.“

Κατὰ δικαστιῶν ὁ λόγος βοηθεῖν δυναμένων τοῖς μηδὲν κακῶς
 πράξασι καὶ τοῖς ὑπὸ μειζόνων ἀδικουμένοις μηδεμίαν
 ἀντίληψιν παρεχομένων.

5. ταῦτα F | λέγοντος F: λέγοντες A || 7. σπεύδων τὰς F || 8.
 συνεπάτησε τοὺς πάντας T συνεπάτει τοὺς πάντας F || 9. δ' F δὲ T:
 τ' A || 10. εἴτ' οὐκ ἀνέξῃ F εἴτα οὐκ ἀνέχῃ T || 10. 11. ὑμῶν
 εἶναι F: εἶναι ὑμῶν A. τοὺς δικαστὰς εἶναι T || epim. ὁ λ. δηλοῖ μη-
 δένα τολμᾶν ψέγειν F || δοκεῖεν (δοκῶσιν E) εἶναι A: δοκοῖεν. F || ἀρχὴ
 τοῦ ξ A || 118. 1. ξένη C p. 187 || 5. non expressit C; Sd. u. 6. ante 5.
 conlocato scribi iubet πορφυροῖσιν ἀνθούνας. πορφυροῖσιν ἀνθού-
 των etiam Bg. probabiliter || 8. ἀπεθρήνει Fix M: ἐπεθρήνει A || 10.
 θέμις τε A: em. Bo. || φεύγω L. ἠδικημαι C: φεύγει A. u. 115, 6.
 || epim. κακῶς E: κακὸν A || τοῖς E, Bg.: τούτους A. τούτοις Bo. ||
 ἀδικουμένους A: corr. Bo. ||

119 Ξύλινόν τις Ἐρμῆν εἶχεν· ἦν δὲ τεχνίτης,
σπένδων δὲ τούτῳ καὶ καθ' ἡμέραν θύων
ἔπρασσε φαύλως· τῷ θεῷ δ' ἐθυμώθη,
χαμαὶ δ' ἀπεκρότησε τοῦ σκέλους ἄρας.

5 χρυσὸς δὲ κεφαλῆς ἐρρῆ καταγείσης,
ὃν συλλέγων ἄνθρωπος εἶπεν „Ἐρμεία,
σκαῖός τις ἐσσι καὶ φίλοισιν ἀγνώμων,
ὃς προσκυνοῦντας οὐδὲν ὠφέλεις ἡμᾶς,
ἀγαθοῖς δὲ πολλοῖς ὑβρίσαντας ἡμείψω.

10 τὴν εἰς σὲ καινὴν εὐσέβειαν οὐκ ἤδειν.“

[καὶ τοὺς θεοὺς Αἴσωπος ἐμπλέκει μύθοις,
βουλόμενος ἡμᾶς νοουθετεῖν πρὸς ἀλλήλους.
πλέον οὐδὲν ἔξεις σκαῖόν ἄνδρα τιμήσας,
ἀτιμάσας δ' ἂν αὐτὸν ὠφελήθειης.]

120 Ὁ τελμάτων ἐνοικος, ὁ σκιῆ χαίρων,
ὁ ζῶν ὀρυκτοῖς βάτραχος παρ' εὐρίποις,
εἰς γῆν παρελθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζῴοις
„ἰατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων,
5 οἶων τάχ' οὐδεὶς οἶδεν, οὐδ' ὁ Παιήων,

119. 1. *χερνήτης* Bg. || 2. *ἡμέραν* A || 5 *κατηγύτης* Hecker || 6. *ἄνθρωπος* A: corr. Ber. Sp. || 7. *στρεβλός* C p. 71 bis. 330 | *ἔσσι* Ar. Fix M cl. 77, 7: *εἶ* A. *εἶ σὺ* Bg. Fix Hp. probante Sd. | *καὶ τοῖς* Bt. Db. L || 8. *ἡμᾶς* A | *ὠφέλεις* A: corr. Bo. || 9. *καλοῖς* δὲ C || 10. om. C *καινὴν* Bo.: *κενὴν* A || [11—14] E || 14. *paraphrastae hunc uidentur exprimere uersum: αὐτὸν δὲ τύπτων μᾶλλον (uel πλεῖον) ὠφελήθησῃ || ἀρχὴ τοῦ ο* A || 120. 2. *εὐρίποις* ex *εὐρύποις* in A m. pr. factum || 4. *reliqui ἰατρός ἰατροῦεν ἰήσῃ | εἰμι* C p. 77. 401. 402: *εἶναι* A. *quod posset succurrere morbis* Auian. 6, 5 | *χλωρὸν* Th. Roper Philol. 7, 746, Sd.: *χολὸν* A. *pallida caeruleus cui notat ora color?* Auian. 6, 12. (*te ipsam ab ictericia, quam croceus in te color denotat, sanare non potes?* paraphrasta Fröhneri p. 69). *νόσου δὲ φέρεις ἐπὶ τῆς ὀψεως σύμβολα Nicolai Soph. f. 7 (Walz. Rh. Gr. 1, 268, 3 = C p. 196). πῶς ἄλλους ἰώμενος σεαυτὸν χολὸν ὄντα οὐκ ἰάσω; C p. 77. (καὶ) πῶς σὺ ἄλλους σώσεις, σεαυτὸν χολὸν ὄντα μὴ θεραπεύων; p. 401. 402. (scr. χολὸν σεαυτὸν). σεαυτὸν δὲ χολὸν ὄντα μὴ θεραπεύεις; et καὶ πῶς σεαυτὸν οὐκ ἰᾷ τὸν χολόπουον* ed. Paris 1696 A. ὁ σεαυτὸν . . σφῶζων Db. He. ||

ὄς Ὀλυμπον οἰκεῖ καὶ θεοὺς ἰατρύει.“
 „καὶ πῶς“ ἀλώπηξ εἶπεν „ἄλλον ἰήσῃ,
 ὄς σαυτὸν οὕτω χλωρὸν ὄντα μὴ σώζεις;“

Πρὸς ἄνδρα ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον, ἄλλους παιδεύειν ἐπαγγελ-
 λόμενον.

121 Ὅρνις ποτ' ἠσθένησε. τῇ δὲ προσκύψας
 αἴλουρος εἶπε „πῶς ἔχεις; τίνων χρῆζεις;
 ἐγὼ παρέξω πάντα σοι· μόνον σώζου.“
 ἦ δ' „ἂν ἀπέλθῃς“ εἶπεν, „οὐκ ἀποθνήσκω.“

Πρὸς τοὺς πονηρᾶ διαθέσει χρησιότητα ἐπιδεικνυμένους ὁ λόγος
 εὐκαιρος.

122 Ὅνος πατήσας σκόλοπα χολὸς εἰστήκει·
 λύκον δ' ἰδὼν παρόντα καὶ σαφῆ δείσας
 ὄλεθρον οὕτως εἶπεν· „ὦ λύκε, θνήσκω,
 μέλλω τ' ἀποπνεῖν· σοὶ δὲ συμβαλὼν χαίρω.
 5 σὺ μᾶλλον ἢ γὺψ ἢ κόραξ με δειπνήσεις.
 χάριν δέ μοι δὸς ἀβλαβῆ τε καὶ κούφην,
 ἐκ τοῦ ποδός μου τὴν ἄκανθαν εἰρύσσας,
 ὡς μου κατέλθῃ πνεῦμ' ἀναλγές εἰς ἄδου.“
 κἀκείνος εἰπὼν „χάριτος οὐ φθονῶ ταύτης“
 10 ὁδοῦσιν ἄκροισ σκόλοπα θερμὸν ἐξήρει.
 ὃ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πάσης
 τὸν κνηκίην χάσκοντα λακτίσας φεύγει,

121. fabula in breuius contracta || 1. ποτ' A | προσκύψας Bo. Sd.: προκύψας A, C p. 92 m. 347. παρκύψας L M || 3. πάντα σοι Db. Ber. Bt. Fix: σοι πάντα A. πάντα, σὺ δὲ He. || 4. ἦν? | ἀποθνήσκω A || χρονιώτερον γὰρ δορκάδος βίον ζήσω suppleuit L — pro u. γὰρ malim δὲ —, ὑπερτέραν γὰρ δορκάδος ζωὴν ζήσω M. Schmidt. ζωὴν ὑπέλθω δορκάδων ὑπερτέραν et ζωὴν γὰρ ζήσω δορκάδος ὑπερτέραν C p. 92. 347 || 122.1 = C p. 170 || 4. τ' Bk.: δ' A. μέλλων δ' ἀποπνεῖν σοὶ γε σ. χ. Piccolos || 5. δειπνήσει A: em. Bo. δεῖ με σοῦ γενέσθαι δεῖπνον et καλὸν μοί ἐστι τὸ σοῦ δεῖπνος γενέσθαι C p. 170. 390 || 7. ἄκανθα A: corr. Bo. | εἰρύσσας A: corr. Fix He. L M Schw. || 10. θερμὸς L || 11. κἀνίης S in u. κνηκίας: καὶ ἀναιδείης A. καὶ δύης He. || 12. κνηκίαν S κνακίαν A | λακτίσας S: λακτιήσας A ||

ῥῖνας μέτωπα γομφίους τ' ἀλοιήσας.

„οἶμοι“ λύκος, „τάδ’“ εἶπε „σὺν δίκη πάσχω·

15 τί γὰρ ἄρτι χωλοὺς ἠρξάμην ἰατρεύειν,

μαθὼν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν ἢ μαγειρεύειν;“

“Οἱ οἱ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιτηδεύμασιν ἐπιχειροῦντες, εἰκότως
δυστυχοῦντες βλάβην ἑαυτοῖς ἐπιφέρουσιν.

123 Ὅρνιθος ἀγαθῆς χρύσε' ᾧὰ τικτούσης,

.

124 Ὅρνιθοθήρα φίλος ἐπῆλθεν ἐξαίφνης,

μέλλοντι θύμβρην καὶ σέλινα δειπνήσειν.

ὁ δὲ κλωβὸς εἶχεν οὐδέν· οὐ γὰρ ἠγρεύκει.

ᾧρησε δὴ πέρδικα ποικίλον θύσων,

5 ὃν ἡμερώσας εἶχεν εἰς τὸ θηρεύειν.

ὁ δ' αὐτὸν οὕτως ἰκέτευε μὴ κτεῖναι·

„τὸ λοιπόν“ εἶπε „δικτύω τί ποιήσεις,

ὅταν κυνηγῆς; τίς δέ σοι συναθροίσει

εὐωπὸν ἀγέλην ὀρνέων φιλαλλήλων;

10 τίνος μελωδοῦ πρὸς τὸν ἦχον ὑπνώσεις;“

ἀφῆκε τὸν πέρδικα, καὶ γενειήτην

ἄλεκτορίσκον συλλαβεῖν ἐβουλήθη.

13. τ' deleri iubent Schw. Bg. | συνθλάσας et θλάσας C: uidentur legisse τε συνθλάσας | ἐπιτηδεύμασι E et postea Bg.: ἐπιτηδεύειν A Georgides I p. 67. an ταῖς . . . προσηκούσαις ἐπιτηδεύσεσιν? || 123. 1. χρυσέ' ᾧὰ He. L Schw.: ᾧὰ χρυσᾶ A. ᾧὰ χρυσᾶ Röper. ex alia recensione ὀρνιθά τις εἶχεν ᾧὰ χρυσᾶ τίκτουσαν C p. 77. ἦτις ἔτικτιεν ἀεὶ χρυσᾶ ᾧὰ p. 335 | in hoc uersu desinit A. fol. 42v. fol. 43r Minas hos uersus addidit mala fraude confictos θησαυρὸν ᾧεθ' ὁ δεσπότης ἐνευρήσειν | ἐν τῆσδε πολλὸν ἐγκάτοις ἀγεροθέντα· | κάκτεινε ταύτην, ἀθρόον θέλων λήπειν. | εὐρῶν δ' ὅμοια τάνδον ὀρνέοις ἄλλοις | ᾧμωξε πολλὸν ἐλπίδων ἀτευκίησας· | πλείονος ἔρωσ γὰρ ἐσιέρησε τῶν ὄντων. cf. obseruat. Babr. 1864 p. 25 (2. ὁ δ. θ. ᾧεθ' εὐρήσειν He. L Schw. 3 ἐντισθε . . ἐγκάτων Hartung ἀθρόων (ἀθρόον Sd.) μένων λήπειν L Sd. 6. ᾧμωξε Bg.) || 124 est F 369, apud C p. 269. restituerunt C. E. Schneider et Coraïs || 1. ὀρνιθοθήρη? | αἴφνης 4. δὲ 6. δὲ 9. εὐωπῶν F: corr. C. E. Schneider || 2. θύμβραν F || 7. εἶπε add. Schneider, 10. τὸν Coraïs. σὺ πρὸς ἦχον Buttman || 11. γενειήτην Coraïs: γεννητήν F || 12. ἐβουλήθη F: corr. J. G. Schneider ||

ὁ δ' ἐκ πεταύρου κλαγγὸν εἶπε φωνήσας
 „πόθεν μαθήσῃ πόσσον εἰς ἔω λείπει,
 15 τὸν ὠρόμαντιν ἀπολέσας με; πῶς γνώσῃ
 πότε ἔννουχεύει χρυσότοξος Ὀρίων;
 ἔργων δὲ τίς σε πρωινῶν ἀναμνήσει,
 ὅτε δροσώδης ταρσός ἐστιν ὀρνίθων;“
 κἀκεῖνος εἶπεν „οἶσθα χρησίμους ὥρας·
 20 ὅμως δὲ δεῖ σχεῖν τὸν φίλον τί δειπνήσει.“

Ὅτι τῷ ἀνδρὶ δουλεύειν ἐπιθυμίαις εἰθισμένῳ οὐδεὶς λόγος ἰσχυρὸς
 πρὸς τὸ μὴ πράττειν ἀεὶ τὰ καθ' ἡδονήν.

125 Ὅνος τις ἀναβάς εἰς τὸ δῶμα καὶ παίζων
 τὸν κέραμον ἔθλα, καὶ τις αὐτὸν ἀνθρώπων
 ἐπιδραμῶν κατῆγε τῷ ξύλῳ παίων.
 ὁ δ' ὄνος πρὸς αὐτόν, ὅς τὸ νῶτον ἠλοία,
 5 „καὶ μὴν πίθηκος ἐχθρὸς“ εἶπε „καὶ πρῶην
 ἔτερπεν ὑμᾶς αὐτὸ τοῦτο ποιήσας.“

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρας τοὺς ἐναντίως ἔχοντας τὰς δόξας καὶ κινδύνους
 ἑαυτοῖς ἐπιφέροντας.

126 (137) Χειμῶνος ὠρη σῖτον ἐκ μυχοῦ σύρων

13. δὲ F, S in u. πέταυρα | πεταύρου S: τοῦ τέγους F | κλαγγὸν
 S: κλαγγὴν F. κλαγγτὸν Jacobs Passow τρανὸν Tour | φωνήσας A:
 βοήσας S. (βωσιρήσας Hemsterhuys) || 14. μαθήσῃ πόσσον S: μαθή-
 σεις πόσσον F || 15. ὠρόμαντιν J. G. Schneider: ὠρομαθὴν F ὠρο-
 νόμον S | ἀπολέσας F: θύσας S | με S: om. F || 19. οἶσθα C. E.
 Schneider, alii: οἶδας F. οἶδα Coraïs. οἶδας ἠρίμους N || 20. τὸν φί-
 λον om. T: add. Furia in uersione Latina, C. E. Schneider, Coraïs |
 ὅμως F: ἐμὸν N || 20. τι F: τί J. G. Schneider. τι δειπνήσαι L rectius ||
 || epim. cf. Georgides p. 31 || **125** est F 368, apud C p. 268 || εἰς] ἐπὶ? || 4.
 τὸν νῶτον F: corr. C. E. Schneider | ἠλοία Hertzberg N: ἠλεγγε F. τὰ
 νῶτ' ἐληλέγγει Schw. || 5. ὁ πίθηκος χθρὸς F: em. Buttman || epim.
 ἐναντίως] exciditne τῇ ἀληθείᾳ an latet in ἐναντίως uocabulum uelut
 διεστραμμένους, κενὰς? || **126.** (137) ex Dosithei cod. Vossiano edidit
 primus Valckenaer (misc. observ. X, 1 p. 122), Böcking p. 37; cod.
 Paris 6503 (P) descripsit A. Boucherie, Ἐρμηνεύματα . . de Julius Pol-
 lux, Paris 1872 p. 246 || 1. χειμονος P || ὠρη V χρονω P | σύρων
 P σιρον V trahens P V ||

ἔψυχε μύρμηξ, ὃν θέρους σεσωρεύκει.
 τέτιξ δὲ τοῦτον ἰκέτευε λιμώτων,
 δοῦναί τι καὐτῷ τῆς τροφῆς, ὅπως ζήσῃ·
 5 „τί οὖν ἐποίεις“ φησί „τῷ θέρει τούτῳ;“
 „οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλὰ διετέλουν ἄδων.“
 γελάσας δ' ὁ μύρμηξ τόν τε πυρὸν ἐγκλείων
 „χειμῶνος ὄρχοῦ“ φησὶν „εἰ θέρους ἦσας.“
 [κρεῖττον τὸ φροντίζειν χρεῶν ἀναγκαίων
 10 ἢ τὸ προσέχειν νοῦν τέρψεσιν τε καὶ κώμοις.]

127 (126) Γάλλοις ἀγύρταις εἰς τὸ κοινὸν ἐπράθη
 ὄνος τις οὐκ εὐμοιρος ἀλλὰ δυσδαίμων,
 ὅστις φέρει πτωχοῖσι καὶ παντουργοῖσιν
 πείνης ἄκος δίψης τε, καὶ τὰ τῆς τέχνης.
 5 οὗτοι δὲ κύκλω πᾶσαν ἐξ ἔθους κώμην
 περιόντες ἐλέγοντ' ὄψα· τίς γὰρ ἀγροίκων
 οὐκ οἶδεν Ἄττιν λευκόν, ὡς ἐπηρώθη;

2. ηψυχεμυρμιξ P | θερουσ aestate P: θεροις per aestum V |
 οθερουσησωρεικει P || 3. δηαυτην P | ικετηεν P ικειτευσεν V rogabat
 P V | λιμωτιχων P || 4. και . αυτω V | δουνεαυτηποτε P | τεσ P |
 οποσ ζηση unde et uiuat V οποσ ζωση ut uiuat P || 5. φησιν P, V?
 | τουτω τω θερη P || 6. ουμοιεσχολαζον P | διητηλουν αδων V αδων
 διετηλων P || 7. τελασας. δε. ο. ridens ergo autem V γελασλ μυρμηξ
 και σιτον P | ενκλιων V εκκληιων P includens V P | τον δε Tyrwhitt
 | θηρουλδης si aestate cantas (i. e. θερους ἄδεις) P. ηῦλεις C p. 335
 nescio an rectius || 9. 10. om. V P: habet Georgides gnom. l. p. 48; cf. C p.
 334 οὐδὲν κρεῖττον τοῦ φροντίζειν τῶν ἀναγκαίων τροφῶν καὶ μὴ ἀπα-
 σχολεῖσθαι εἰς τέρψιν καὶ κωμασίαν. | χρεῶν ἀναγκαίων Bg.: ἀναγκαίων
 χρεῶν Georgides || 10. νοῦν et τε add. Bo. (τὸ προσίσχειν Bo., νοῦν προ-
 σίσχειν Lewis) || **127.** (126). 1. 2. et 5—9 seruauit Tzetzes chil. XIII,
 263sq. significata lacuna, 3. 4. Natalis Comes in mythologia 9, 5 (p.
 958 ed. 1619, p. 957 ed. 1651). cf. Babrii personati syll. alt. f. 13 || 2.
 ante 1 collocauit L, scilicet ut fabula ad l. o referretur || 3. φέρει E: φέρη
 F. φέροι Coraïs J. G. Schneider. ὅπως φέροι? | παντουργοῖσιν N: παν-
 ούργοισιν Nat. || 4. ἄκος Bentley: σάκος Natalis | τὰ τῆς L: κακῆς Natalis,
 qui uertit 'artis et mala uasa'. || 6. περιόντες Dobree ad Porsonis
 Aristophanica p. (135): περιμόντες Tzetzes || ἐλέγοντο Bentley: ἔλεγον
 Tzetzes. ἦτουν Bg. | ὄψα addidit L, ἦα Bg. || 7. εἶδεν Bo. || μνηγαύρται ὄνον
 ἔχοντες τούτῳ εἰώθεσαν τὰ σκευῆ ἐπιτιθέντες ὁδοιπορεῖν. καὶ δήποτε
 ἀποθανόντος αὐτοῦ ὑπὸ κόπου, ἐκδειραντες αὐτόν, ἐκ τοῦ δέσματος

τίς οὐκ ἀπαρχὰς ὀσπρίων τε καὶ σίτων
ἀγνώφ' φέρον δίδωσι τυμπάνῳ Ῥείης; . . .

128 (127) Ὀδοιπορῶν (τις)

τὴν πόλιν ἀφείσα τὴν ἐρημίην ναίεις;
ἢ δ' εὐθύς εἶπε πρὸς τὰδ' ἢ βαθυγνώμων
. . . παρ' ὀλίγοισιν ἦν ψεῦδος.

Ὁ λόγος οὗτος ἀνθρώπους κωμωδεῖ ὧν ἡ ἀλήθεια μακρὰν πέφυγε
διὰ τὸ ψεῦδος τούτους φιλεῖν καὶ μᾶλλον συνοικεῖν.

129 (128) Ὄνω τις ἐπιθεῖς ξόανον ἤγε κωμήτης.

πολλοὶ δὲ τοῦτο προσεκύνουν συναντώντων

τύμπανα κατεσκεύασαν καὶ τούτοις ἐχρῶντο. ἐτέρων δὲ αὐτοῖς μη-
γαυριῶν ἀπαντησάντων καὶ πυνθανομένων αὐτῶν, ποῦ ἂν εἴη ὁ
ὄνος, ἔφασαν τεθνηκέμαι μὲν αὐτόν, πληγὰς δὲ τοσαύτας λαμβάνειν,
ὅσας οὐδὲ ζῶν ὑπέμεινεν. C p. 158. alter uersus fuerit τεθνηκέμαι
μὲν, λαμβάνειν δὲ τοσαύτας | πληγὰς . . . , alter in ἀπαντώντων exie-
rit || 128—132. L ad litteram o rettulit || 128 = F 364 apud C p.
411. ὀδοιπορῶν ἀνθρωπος εἰς ἐρημίαν (ἐρημαίαν N), | ἐστῶσαν εὔρε
τὴν ἀλήθειαν μόνην (ἀληθίην L μούνην A. Matthiae ε. οἶην ε. τὴν
ἀληθείην Lewis) | καὶ φησιν αὐτῇ· δι' ἣν αἰτίαν, γύναι, (διὰ τίν'
αἰτίην, γραῖα L) | τὴν πόλιν ἀφείσα τὴν ἐρημίαν ναίεις; ἢ δ'
εὐθύς (εὐθὺ Knoche εὐθύς εἶπε E) πρὸς τὰδ' εἶπεν ἢ βαθυγνώμων
| ὅτι ποτὲ (πρὸ τοῦ μὲν L) παρ' ὀλίγοισιν ἦν ψεῦδος (φεύδη?) |
νῦν (δ' add. Corais J. G. Schneider) εἰς πάντα βροτοὺς ἐλήλυθε ψεῦδος
(ἄπαντα βροτὸν L βροτοὺς ἄπαντας ἤλυθεν ψ. Schw.) | εἰ δ' (δὲ
F) ἔστιν εἰπεῖν καὶ βεβούλησαι κλύειν, (κλύειν ἐμοῦ βούλη Schw.) |
ὁ νῦν πονηρὸς βίος (βίωτός C. E. Schneider βίος πονηρός J. G. Schnei-
der) ἔστιν ἀνθρώπων. C p. 237 (T): ὁ. τις ἐν ἐρήμῳ εὔρε γυναῖκα
μόνην κατηφῆ ἐστῶσαν· καὶ φησὶν αὐτῇ τίς εἶ; ἢ δὲ ἔφη ἀλήθεια· καὶ
διὰ ποίαν αἰτίαν τ. π. ἀ. τ. ἐ. οἰκεῖς; ἢ δὲ εἶπεν ὅτι τοῖς πάλαι και-
ροῖς παρ' ὀλίγοις ἦν τὸ ψεῦδος· νῦν δὲ εἰς πάντα ἀνθρώπους
ἔστιν (εἶσιν?), ἕαν τι ἀκούειν καὶ λέγειν θέλης. — ὀδοιπορῶν τις ἐν τό-
ποις ἐρημαίοις μόνην κατηφῆ γραῦν τιν' εὔρεν ἐστῶσαν· καὶ φησὶν
αὐτῇ. (τίς ποτ' εἶ σὺ δὴ γραῖη) . . ἐν τοῖς παλαιοῖς παρ' ὀλίγοισιν
ἦν ψεῦδος, νῦν δ' εἰς ἄπαντας ἐξελέλυθ' ἀνθρώπους E. (cf. syll.
alt. 52) || 129. (128.) 1. habet S in κωμήτης et praeter hanc uocem
ipsam C 257 p. 168 | ἤγε C: εἶχε S || 2. πολλοὶ δὲ πρ. τῶν σ. (et
πάντων δὲ τῶν σ. προσκυνούντων) C: inde uersum effeci. π. δ' ὀδί-
ται πρ. συναντώντες Schw. ||

stum
/ τορ
| τις
σιν P.
ον V al
· συμ
ἔ Τυ
· C p.
48; ε.
αὐ μη
ἀναγ
· ροῦν
i chil.
gia 9.
t. f. 13
ἔοι E.
σιν N.
ακῆς N.
ad P
tley: ἔ
αγῶπα
καὶ
οὐ δέ

ὁ δ' ὄνος ἐτυφώθη
 . . . (αὐτὸν) ἀγροίκους

5 σκιρτῶν τ' ἔμελλε τὸν θεὸν καταρρίπτειν.
 εἶπεν δὲ τοῦτον δεσπότης ξύλω παίων
 ὄνος εἶ θεὸν φέρων σὺ . .

130 (129) Ὁ Ζεὺς τὸν Ἑρμῆν ἐγγράφειν ποτ' ἀνθρώπων
 ἐν ὀστράκοισι τὰς ἀμαρτίας πάσας
 ἐκέλευε κεῖς κιβωτὸν αὐτὰ σωρεύειν
 ἔρευνήσας

5 ὅπως ἐκάστου τὰς δίκας ἀναπράσσει.
 τῶν ὀστράκων δὲ κεχυμένων ἐπ' ἀλλήλοις
 τὸ μὲν βράδιον τὸ δὲ τάχιον ἐμπίπτει
 εἰς τοῦ Διὸς τὰς χεῖρας, εἶ ποτ' εὐθύνοι.
 τῶν οὖν πονηρῶν οὐ προσῆκε θαναμάζειν
 10 ἂν θάσσον ἀδικῶν ὀψέ τις κακῶς πράσσει.

131 (130) Οἰῶν τις εἶπε πρὸς νομῆα τοιαῦτα·
 „κείρεις μὲν ἡμᾶς, καὶ πόκους ἔχεις κέρσας,
 τὸ γάλα δ' ἀμέλγοντ' ἔστι σοι * φίλον πῆξαι,

3. 4. ὁ δὲ ὄνος τυφωθεὶς, νομίζων αὐτὸν προσκυνεῖν τοὺς ἀγροί-
 κους σκ. ἤμελλε τὸν θεὸν ὀψῆαι C. καταρρίπτειν E: καταρρίπτειν Lewis
 Schw. τ' add. E || 6. ἀλλὰ τοῦτον ξύλω παίων ὁ δεσπότης εἶπεν
 C: uersum effinxit E || 7. ὁ. εἶ θε. φ., ἀλλ' οὐ θεοῖς ὑπάρχεις ὁμό-
 τιμος C: ὁ. εἶ θε. φ. σὺ κοῦ θεοῖς ἴσος L || 130 (129) ex F 365 apud C p. 412
 et C p. 238 (T); cf. syll. alt. 51. | ὁ Ζεὺς τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας ἐν
 ὀστράκοις τὸν Ἑρμῆν ὤρισε γράφειν καὶ εἰς κιβωτὸν ἀποτιθέσθαι πλη-
 σίον αὐτοῦ T. ὀστράκῳ γράφοντα τὸν Ἑρμῆν ἀμαρτίας ἐκέλευσεν ὁ Ζεὺς
 εἰς κιβωτὸν ταύτας σωρεύειν F. | 1. 2. E: 1. ὁ Ζ. γράφοντ' ἐν ὀστρά-
 κοισιν Ἑρμείην L || 2. τὰς τῶν ἀπάντων ἀμπλακῆματ' ἀνθρώπων M.
 Schmidt || 3. ἐκέλευε κεῖς E: ἐκέλευσεν εἰς C. E. Schneider, qui cetera
 constituit || 4. 5. ἔν' ἔρανίσας (ἔρευνήσας Coraïs) ἐ. τ. δ. ἄ. F. ὅπως
 ἐ. τ. δ. ἄ. T || 6. τ. ὁ. δὲ κ. ἄ. (ἐπ' ex T add. C. E. Schneider) F
 συγκεχυμένων δὲ τ. ὁ. ἐπ' ἄ. T || 7. F T || 8. F: ε. τὰς τοῦ Δ. χ.,
 εἶποτε καλῶς κρίνοιτο T || 9. 10. F: om. T || 10. ἦν C. E. Schneider
 | ὀψέ τις idem: τις ὀψέ F | πράσσει idem et Coraïs: πράσσει F ||
 131 (130) = F 366 apud C p. 405; cf. syll. alt. 53 || 1. οἷς τις εἶπε
 πρὸς νομέα τοιάδε F: οἷς, νομῆα, τοιαῦτα Buttman οἰῶν τις L οἷς
 νομέα μίθῳ ποτὲ προσεῖπε τοιούτῳ E || 3. τὸ add. Buttman |
 ἀμέλγοντ' Coraïs: ἀμέλων F. | φλέον L ||

ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει.

5 πλέον οὐδὲν ἡμῖν, ἀλλὰ χή τροφή γαίης
ἄπασ'· ἐν ὄρεσι δ' εὐθαλές τί γεννᾶται;
βοτάνη γ' ἀραιή καὶ δρόσου γεμισθεῖσα
φέρβεις δ' ἄρ' ἡμῖν τὴν κύν' ἐν μέσοις ταύτην,
τρέφων ὅποια σαυτὸν εὐθαλεῖ σίτω.“

10 ἤκουσε τούτων ἢ κύων ἔφη θ' οὕτως·

„εἰ μὴ παρήμην κὰν μέσοις ἐπωλεύμην,
οὐκ ἂν ποθ' ὑμεῖς ἔσχετ' ἀφθονον ποίην·
ἐγὼ [δὲ] περιτρέχουσα πάντα κωλύω
δρησιτῆρα ληστὴν καὶ λύκον διωκτῆρα.“

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τῆ τῶν πλησίον διαφθορομένους εὐημερία
ἔστιν, ὅτε καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων τὰ μέγιστα ὠφελοῦνται.

132 (131) ὄνον ἔτρεφέν τις καὶ κυνίδιον ὠραῖον.

τὸ κυνίδιον δ' ἔχαιρε παῖζον εὐρύθμως,
τὸν δεσπότην τε ποικίλως περισκαῖρον·
κάκεῖνος αὖ κατεῖχεν αὐτὸ τοῖς κόλποις.

4. περισσεύσει F: corr. C. E. Schneider, Coraïs || 5. πλέον C. E. Schneider: πλέον δ' F | χή L: καὶ F. sententia haec uidetur esse: amplius nihil nobis obtingit — εἰρωνικῶς hoc dicitur —: nam ne pabulum quidem a te praebetur sed a terra petendum est | γαίης C. E. Schneider: γῆς F || 6. ἄπασ' idem: πᾶσα F | ὄρεσι δ' L: ὄρεσιν F | τι γεννᾶ σοι F: τί L γεννᾶται Coraïs || 7. ὠραῖα βοτάνη F: βοτάνη γ' ὄρεῖ L. ἀραιή Hp. pro γ' nescio an scribendum sit θ' || 8. L: δ' ἂν ἡμῖν ἐν μέσοις κύνα ταύτην F: ἐν μέσοις neutrum genus ut 11 || 9. δαριλεῖ Berger || 10. E cl. 95, 60: ταῖθ' ὡς ἤκουσεν ἢ κύων ἔφη τοῖα F. ἤκουσε τούτων L. τούτων ἀκούσασ' Schw. || 11. ἐπωλεύμην et 12 πόην F: em. C. E. Schneider || 13. idem (δὲ seclusi): περιτρέχουσα δ' ἐγὼ πάντοθεν κωλύω F. περιτρέχουσα πάντοθεν δὲ κωλύω A. Matthiae. | λύκους διωκτῆρας? || 132 (131) = F 367 apud C p. 371. || 1. ὄ. ἔτρεφέν τις E: ὄ. τις ἔτρεφε F. ὄ. εἶχέ τις L πάνν ὠραῖον F: πάνν del. Buttman, C. E. Schneider. κυνίδιον Μελιταῖον L probabiliter; cf. C p. 137. fab. August. 92 ed. J. G. Schneider. Miller p. 55. Galen. apud C p. 137. Paroemiogr. Gr. I p. 439, 25. Lobeck. Path. prol. p. 397. || aute 2 in F scripti sunt 8. 9: corr. L || 2. τὸ add. L | δ' ἔχαιρεν Knoche: δὲ χαιρέν ὄν F. neque hic uersus neque primus persanatus est | εὐρύθμως παῖζον F: corr. N Sd. || 4. κάκεῖνος L: ἐκεῖνος δ' F | αὖ κατεῖχεν αὐτὸ τοῖς κόλποις C. E. Schneider: αὐτὸ κατέχων ἐν τοῖς κόλποις F. ἀντέχαιρεν αὐτ' ἔχων κόλποις L ||

- 5 ὁ δὲ γ' ὄνος ἤλει τὰς μὲν ἐσπέρας πάσας
 πυρὸν φίλης Δήμητρος, ἡμέρας δ' ὕλην
 κατῆγ' ἀφ' ὕψους, ἐξ ἀγροῦ θ' ὄσων χρεία.
 καὶ στὰς ἐν ἀύλῃ παρὰ φάτναισι δεσμώτης
 ἔτρωγε κριθάς, χόρτον ὡσπερ εἰώθει.
- 10 δαχθεῖς δὲ θυμῷ καὶ περισσὸν οἰμώξας,
 σκύμνον θεωρῶν ἀβρότητι σὺν πάσῃ,
 φάτνης ὀνειῆς δεσμὰ καὶ κάλους ῥήξας
 ἐς μέσσον αὐλῆς ἦλθ' ἄμετρα λακτίζων.
 σαίνων δ' ὁποῖα, καὶ θέλων περισκαίρειν,
- 15 τὴν μὲν τράπεζαν ἔθλασ' ἐς μέσον βάλλων
 ἅπαντα δ' εὐθύς ἠλόησε τὰ σκεύη.
 δειπνοῦντα δ' αὐτὸν ἦλθε δεσπότην κύσσων,
 νώτοις ἐπεμβάς· ἐσχάτου δὲ κινδύνου
 θεράποντες ἐν μέσοισι τοῦτον ὡς εἶδον,
- 20 ἐσάωσαν
 κρανέης δὲ κορύναις ἄλλος ἄλλοθεν κρούων
 ἔκτεινον· ὥστε καὐτὸς ὕστατ' ἐκπνείων
 „ἔτλην“ ἔλεξεν „οἷα χρεῖ με, δυσδαίμων·
 τί γὰρ παρ' οὐρήσσειν οὐκ ἐπωλεύμην,

5. E: ὁ δὲ γε ὄνος τὴν μὲν νύκτα ἀλήθων F || 6. ἡμέρας? || 7. κατῆγ' C. E. et J. G. Schneideri: ἤγεν F. ἠγέν τ' Sd. | δ' ὄσων C. E. Schneider: δ' ὄσον F. θ' ὄσων J. G. Schneider | χρεία F || 8. 9. cf. 2 || 8. στὰς E: ἦν F. νῦν L. κατ' ὦν Sd. ὁ δ' οὖν Buttman | φάτναισι Schneideri: φάτνας F. quamquam Babrius priorem h. u. syllabam uidetur producturus fuisse || 9. κριθῆς L || 10. δαχθεῖς F: corr. C. E. Schneider, Coraïs || 11. ἀ. σὺν πάσῃ N: ἐν ἀ. πάσῃ F. ἐν ἀ. σκ. εἰσορῶν πάσῃ Bg. (ἐν ἀ. συμπάσῃ C. E. Schneider τῇ πάσῃ Knoche παντοίῃ Lewis) || 12. δεσμὰ C. E. Schneider: δεσμούς F | κάλως J. G. Schneider || 13. μέσσον idem: μέσον F || 13. ἦλθ' Schneideri: ἦλθε F. ἦλθεν Knoche, L || 15. ἔθλασ' ἐς μέσον βάλλων E: ἐς μ. βαλὼν θλάσεν F. βαλὼν ἔθλα L || 16. ἠλόησε F: corr. Knoche || 17. αὐτὸν E: εὐθύς F (ἐγγύς L) | κύσσων L: κρούσων F || 19. ἐν μέσοισιν ὡς F: τοῦτον add. L || 20. ab hoc uerbo uersum incipere uidit L || 21. κρανέης L: κρανείας F. κορύναις κρανείαις δ' C. E. Schneider | cf. S in u. ἀλοιῶν et 98, 16. || 22. ὥστε E cl. 26, 6. 51, 4: ὡς δὲ F. ὡς δὲ L ὡς δεῖ. Sd. | καὶ αὐτὸς F: corr. C. E. Schneider | ἐκπνείων L: ἐκπνεεν F || 23. παρ' οὐρεσιν οὐκ ἐπωλεύμην: corr. Schneideri. cf. 131, 11 ||

25 βαιῶ δ' ὁ μέλεος κυνιδίῳ παρισούμην;“

“Οτι οὐ πάντες πρὸς πάντα ἴσοι πεφύκασι, κἄν φθόνῳ ἀλαζο-
νεύωνται.

133 (134) Ποιμὴν νεογνὸν εὗρέ τις λύκου σκύμνον . .

θύων ἐθoinᾶτ' αὐτὸς ἅμα κυσὶν λάθρη,

ἕως ὁ ποιμὴν . .

ἔκτεινεν αὐτὸν εἰς τι δένδρον ἀρτήσας.

5 [γνώμη πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τίκτει.]

134 Ποιμὴν σκύλακά τις ἔτρεφ' ἐκ κενεβρείων.

καὶ δήποτ' ἐγγὺς ἀμνάδος νοσησάσης

ἰδὼν κατηφῆ καὶ δοκοῦντα δακρύειν

καλῶς σὺ συμπαθεῖς, ἔφη καταψήχων,

5 ὃ θέλεις δὲ μὴ γένοιτο μηδὲ συμβαίη?.

ὅτι τοιοῦτος πᾶς ἔστιν [ὄς] κληρονόμος [ἔστιν].

135 Ποταμὸς δι' αὐτοῦ φερομένην ἰδὼν βύρσαν

τί καλοῖτ' ἐπηρώτησεν· ἦ δ' ἔφη· δέροισ'.

ἐπικαχλάσας δ' ἔφησεν ἄλλο τι ζήτει·

ἦδη γὰρ ἀπαλὴν ταχύ σ' ἔγωγε ποιήσω.

133 (134) ad litteram σ rettulit L, ad π E. C p. 42. H 374 ||
1. N: π. ν. λ. σκ. εὐρών C π. τις ε. νεόγονον λ. σ. Schw. || ἐκείνος
(ὅ δ' ?) ἠκολούθει μέχοις ἄν τοῦτον καταλαβών, οἷα δὴ λύκος, συμ-
μετάσχη τῆς θήρας C || 2—4 E: (πρόβατον) αὐτὸς λάθρα θύων ἅμα
τοῖς κυσὶν ἐθoinεῖτο, ἕως ὁ ποιμὴν στοχασάμενος καὶ συνεῖς τὸ δρω-
μενον, εἰς δένδρον αὐτὸν ἀναρτήσας ἀπέκτεινεν. C (καὶ συνεῖς τὰ
πραχθέντα?) || 5. habet Georgides gnom. I p. 21 adn. 4. ὁ μῦθος
δηλοῖ ὅτι φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει. C || 134 ex C p. 179
effinxit Hp. || 1. π. σ. εἴωθε τρέφειν ἐκ τῶν θνησκόντων προβάτων C ||
2. νοσοῦσης C || 3. ἰστάμενον εἶδε τὸν κύνα κατηφῆ κ. δ. δ. καὶ ὀμαλί-
ζων αὐτὸν εἶπεν· καλῶς ποιεῖς συμπαθῶν· πλὴν ἀλλὰ υἷ γέννηται μηδὲ
συμβῆ ὄπερ θέλεις. C (καταψήχω· τρίβω καὶ ὀμαλίζω S) || 4. καλῶς
ἔφη σὺ σ. κ.? || [ὄς] et [ἔστιν] E || 135 ex C p. 223 uersus ex-
sculpsit Hp. Hermae t. VII, 179. fabula dum contrahitur deterior facta ||
1. βύρσαν φ. λ. C || 2. ἠρώτησε τίς καλεῖται. ἦ δὲ εἶπε ξηρά? C (δέρο-
ρισ' τὰ ξηρὰ δέρματα καὶ ἀμάλακτα Bk. An. I 240, 22) || 3. 4. ἔ. δὲ
τῷ θεύματι εἶπεν· ἅ. τι ζ. καλεῖσθαι· ἀπ. γὰρ ἐγὼ ἦδη τ. ποιήσω
σε C' || cf. Avian. 41 ||

- 136** (132) Σοφῆς ἀράχνης ἰστὸν εὗρε κωλώτης,
καὶ λεπτὸν ἐνέδν φᾶρος ἐκτεμῶν τοίχου
- 137** (133) Στικτή ποτ' ἤχρει πάρδαλις φορεῖν μούνη
δορὴν ἀπάντων ποικιλωτάτην ζώων.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε „σοῦ δ' ἐγὼ κρείσσω
δορῆς ἔχω καὶ ποικιλωτέραν γνώμην.“
- 138** (135) Υἱὸν γέρων τις δειλὸς εἶχε γενναῖον
τοῦτον καθ' ὕπνου εἶδεν . . .
τοῦναρ δὲ δείσας μή τί πως ἀληθεύσῃ,
οἴκημα τερπνὸν
- 5 χῶπως ἔχη τι βουκόλημα τῆς λύπης
ἀνέθηκε τοίχοις ποικίλας γραφᾶς ζώων . . .
. . . κατεῖχεν αὐτὸν ἡ λύπη . . .
καὶ τοῦ λέοντος οὐκ ἀποσταθεὶς πόρρω
. τῆδ' ἐν οἰκίῃ κατεκλείσθη
- 10 σοὶ τί ποιήσω;
. ὄγκωμα μέχρι βουβῶνος . .
τέθνηκε θᾶττον τὸν βίον μεταλλάξας

136 (132). S in u. κωλώτης || **137** (133) ex C p. 96 refixit L ||
στ. ποτε πάρδαλις ἐκαυχᾶτο φ. ἀπ. ζώων ποικιλωτέραν δόρην. πρὸς ἣν
ἡ ἀλ. εἶπεν. ἐγὼ σου τῆς δ. κρείττονα καὶ ποικιλωτέραν γνώμην ἔχω.
C || 3. 4. εἶπε σοῦ δ' ἐγὼ (ἀλλ' ἐγὼ?) κρείσσω δορῆς E: ἐγὼ δὲ
κάκείνης κρείσσω τ' L || **138** (135) ex C p. 174. 393 (F 187) = Hl.
349 || 1. υ. τις γ. δ. μονογενῆ ἔχων γ. C: uersum eruit L || 2—4. 7.
8. 10. 12. indicavit E || 2. εἶδε τοῦτον καθ' ὕπνου ὑπὸ λέοντος ἀνα-
λωθέντα C || 3. E: φοβηθεὶς δὲ μήπως τοῦναρ ἀληθεύσῃ F, C || 4. οἴκημα
τερπνὸν F: ο. κάλλιστον καὶ μετέωρον C || 5. 6. habent S in u. βου-
κολήσας indeque schol. Aristoph. in Pacem 153 p. 467 Db. || 5. καὶ
ὄπως uel ὄπως S, καὶ οὕτως schol.: corr. Toup || 6. ἀνέθηκε schol.:
ἐνέθηκε S | τοῖς τοίχοις S, schol.: corr. Florens Christianus || 7. ὁ
δὲ ταῦτα ὄρων πλείονα λύπην εἶχε C μᾶλλον κατεῖχεν αὐτὸν ἡ λύπη
F: μᾶλλον κατεῖχε τὸν νεηνίην λύπη; || 8. E: καὶ δήποτε πλησίον
τοῦ λέοντος σιάς εἶπεν C ὅς ἰστιάμενος τοῦ λέοντος πλησίον F || 9. L:
τῆδε τῆ οἰκία κατεκλείσθη C προσκατεκλείσθη φρουρᾷ τῆ γυναικείῃ
F. tametsi potest uersus exiisse in γυναικείῃ || 10. σοὶ τί ποιήσω E:
τί σοι π. C, F || ἐπέβαλε τῷ τοίχῳ τὴν χεῖρα C: ἐ. χεῖρα τῷ τ.? ||
11. L: ὄγκωμα καὶ φλεγμοιὴν μέχρι βουβῶνος C || 12. E: πυρετὸς
δὲ ἐπιγενόμενος αὐτῷ, θᾶττον τοῦ βίου μετέστησεν C θᾶττον ὁ νέος
ἐξέλιπε τὸν βίον F ||

[ἄ σοι πέπρωται, ταῦτα τλήθῃ γενναίως
καὶ μὴ σοφίζου· τὸ χρεῶν γὰρ οὐ φεύξῃ].

- 139 (136) Ὑμητιία μέλισσα, κηρίων μήτηρ,
τῷ Διὶ φέρουσ' ἀνήλθεν εἰς θεῶν οἴκους
καπνισθὲν οὔπω μέλι . . .
ὁ Ζεὺς δ' ἐτέρφθη . . . τῷ δώρῳ
5 δώσειν θ' ὑπέσχεθ' ὅτι γέρας ποτ' αἰτήσῃ.
ἢ δ' εἶπε· δός μοι κέντρον, εἴ τις ἀνθρώπων
ἄραι πελάζοι τοῦμὸν ἔργον, ὡς κτείνω'.
ἤλγησε δ' ὁ Ζεὺς· ἠγάπα γὰρ ἀνθρώπους·
καὶ μὴ θέλων ἔδωκεν· εἶπε γὰρ δώσειν.
10 τοιοῦτον οὖν ἔδωκεν ὡς ἀποθνήσκειν . . .
ζωὴ γὰρ αὐτῆς ἔστι πετομένης κέντρον.

- 140 Φαλακρὸς αὐτῷ περιτιθεὶς τρίχας ξείνας
ἵππευεν. ἄνεμος δ' ὡς ἀφείλε φυσήσας
πλατύς θ' ἅπαντας εἶχε τοὺς παρεσιῶτας
γέλως, ἐκεῖνος εἶπε τοῦ δρόμου παύσας·
5 τὰς οὐκ ἐμάς με τί ξένον τρίχας φεύγειν
αἰ τοῦτον ἔλιπον οὐ ποτ' ἐγγενεῖς ἦσαν';
ὅτι μηδεὶς λυπεῖσθω ἐπὶ συμφοραῖς ἐπελθούσαις αὐτῷ· ὁ γὰρ γεννη-
θεὶς οὐκ ἔσχεν ἐκ φύσεως, τοῦτο οὐδὲ παραμένει. γυμνοὶ γὰρ ἦλθομεν
οἱ πάντες, γυμνοὶ οὖν ἀπελευσόμεθα.

[13. 14.] E. habet Etymologicum magnum in πεπρωμένον p. 662, 27 || 14. τὸ χρεῶν Sylburg: τῶν χρεῶν Et. | ἄ μέλλει συμβῆναι τι, τούτοις γενναίως ἐγκαριτερείτω καὶ μὴ κατασοφίζεσθω (κατασοφίζετω ed: em. Coraïs). οὐ γὰρ ἐκφεύξει F || 139 (136) ex C p. 157 = Hl. 287c. Tyrwhitt indicavit 1. 9, L 11 et partes uu. 2. 3. 6, ceteros E || 2. 3. E: ἄ. εἰς θ. ο., φέρουσα τῷ Διὶ μέλι μήπω καπνισθὲν C || 4. ὁ Ζ. δὲ τῷ δ. ἐ. C || 5. E: καὶ ὑπέσχετο δοῦναι γέρας ὃ ἂν αἰτήσῃται C || 6. 7. E: ἢ δὲ εἶπε· δός μοι κ., ἵνα, εἴ τις ἄ. τὸ ἐμὸν ἔργον πλησιάσοι ἄραι, ἀναιρῶ τοῦτον C || 8. ἀπηρέσθη (δὲ) ὁ Ζ. τῇ αἰτήσει· ἠγάπα γὰρ τοὺς ἄ. C: [τοὺς] L; supplevit E. cf. 103, 7. (ἐμέμφεθ' ὁ Ζεὺς? u. 97, 10); sed videntur quaedam excidisse || 9. καὶ L: ὅμως καὶ C || 10. οὖν E: δ' C | ὡς E: ὡς αὐτὴν C | ἄ. ἀμα τῷ πλήξαι C || 11. γὰρ L: δὲ C | τὸ κέντρον C: [τὸ] L || 140 ex C p. 184 = H 410 eruit Hr. || 1. 2. φ. τις ξείνας τρ. τῇ ἑαυτοῦ περιθεὶς κεφαλῇ ζ. ἄν. δὲ φ. ἀφείλε ταύτας. C: ταύτας δ' ἀφείλεν ἄν. ἄκρα φυσήσας Schw. || 3. 4. periodus non Babriana. γ. δὲ πλ. τοὺς παρεσιῶτας εἶχε C: γ. πλ. δ' ἄρ' ε. τ. π. Lewis || 4. κακείνος C. κακ. αὐτοῖς εἶπε Lewis, Schw. || 5. E: τ. οὐκ ἔ τρ. τί ξένον φ. με; C τ. οὐκ ἔ. με φυγγάνειν τί δὴ ξείνον; Hr. || 6. αἰ καὶ τὸν ἔχοντα ταύτας, μεθ' οὐ καὶ ἐγεννήθησαν, κατέλιπον; C || cf. Auian. 10 ||

141 Γεωργὸς ὄπτα κοχλίας ἀριστῆσαι

ex tetrasticho apud Millerum p. 18, 25 E. indicavit E. cf. C p. 47, H 214. facile ad litteram ω referas uerborum ordine immutato: ὄπτα γεωργός. alter u. exierit in τρυζόντων, alius in κάκιστα τῶν ζώων.

142 (138) Νέος ἦν ἄσωτος καταφαγὼν τὰ πατρῶα . .
ταύτης ἀκούσας μικρὰ τιτυβιζούσης . .

C. p. 163. 385, H 304. tetrast. 6 E cf. syll. alt. 50 || 1. νέος om. L, ἦν add. E cl. 88, 1 || 2. habet S in τιτυβίζετε. ad hanc fabulam rettulit Knoche ||

143 (139) αὐταὶ (γὰρ) ὑμεῖς αἴτιαι κοπῆς ὑμῖν·
εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στέλεα πάντ' ἐγεννᾶτε,
οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχεν.

C p. 230. 407, Hl. 122 || 1. E: ὑμεῖς αὐταὶ αἴτιοι τῆς κοπῆς· C || 2. 3. S in στελεόν || 2. στ. πάντα τίκτητε S: τὰ στελλίδια (τοὺς στείλιους) ἐγεννᾶτε C || 3. εἶχεν Bo: εἶχε S ||

144 (140) C p. 164, 386. Hl. 311 || ὁ μὲν εἰς φοβηθεὶς ἐπὶ τι δένδρον ἐκφεύγει (ἐκρύφθη)? || μέλλονθ' ἑαυτὸν εἶδε κυριεύσεσθαι L: κυριεύθηται?? || ἄρκτος δὲ νεκρὸν αὐτὸν ὑπολαβοῦσ' εἶναι E: ἡ δὲ ἄ. ὑ. ν. α. ε. ἀνεχώρησε (ὑπάρχειν ἀπήει) C || νεκροῦ γὰρ ἄρκτον φασὶ σῶμα μὴ σύρειν? cf. 14, 2: φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἄπτεσθαι τὴν ἄρκτον (ὅτι ν. ἡ ἄρκτος οὐκ ἄπτεται) C || alius u. exierit in λοιπον φίλοισι τοιούτοις || epim. Βαβρίου. τοὺς γνησίους τῶν φίλων αἰ συμφοραὶ δοκιμάζουσι Georgides I p. 90, C p. 164, 3; aliud C p. 164 m.; utrumque C p. 387 || cf. Auian. 9.

145 (141) C p. 6. 5. 281, Hl. 45b. Σφοδρῶς τράγος τις ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας κατῆλθε κρημνὸν εἰς βαθὺν πιεῖν ὕδωρ E: τράγος ἐν θέρει σφ. διψήσας κ. εἰς βαθὺν κρημνὸν ὕδωρ πιεῖν C || καὶ βοηθὸν ἐξήτει L || ἀλώπηξ δὲ τοῦτον ἰδοῦσα ἔφη· ὦ ἀνόητε, εἰ τόσας φρένας εἶχες . . C: κερδῶ δὲ τοῦτον εἰσιδοῦσ' ἔφη τοῖα Schw.: κερδῶ δ' ἰδοῦσά φησιν· εἰ φρένας τόσας . . E || fortasse Ignatius magister (in Bandinii Catal. I p. 30, E n. 18 πωγωνίας e Babrio sumpsit || Βαβρίου· δέον τὰ τέλη τῶν πραγμάτων ἡμᾶς προορᾶν, καὶ οὕτως τὴν τούτων ἐγγείρησιν ποιεῖσθαι Georgides I p. 31. ὅτι δεῖ πρότερον προσκοποῦντα τὰ τέλη τῶν πραγμάτων, οὕτω (τὴν ἐγγείρησιν add.) ποιεῖσθαι uel similiter C ||

146 (142) ἔμοῖς ἐγὼ πτεροῖσι νῦν κατεβλήθην

Tzetzes chil. 9, 168 ἔμοῖς πτεροῖς, ἐβόησεν, ἐγὼ νῦν κατεβλήθην. cf. C p. 74, H 4, Leutsch. ad Paroemiogr. II p. 222. Porson. ad

Eur. Med. 139 VIII | u. constituit E: πτεροῖσι τοῖς ἐμοῖσι ν. κ. L | alterius uersus haec fuerit forma τοῦτόν τις ἔβαλε . . τοξεύσας: quae uu. habet C p. 74 n. 1 || (143) cf. f. 65 ||

147 (144) στρουθὸς Λίβυσσα . .

indicauit L. ἦλω Λ. στρ. ἦ τοῦσδ' ἐπλάνα tetrastichon C 351 p. 227, H 391. cf. S in Λίβυσσα ὄρνις. de u. ἐπλάνα u. 1, 14 ||

148 (145) . . τράγος . . ἔτρωγεν ἀμπέλου βλάστην.
τοῦτον προσεῖπεν ἄμπελος τί με βλάπτεις
κείρων τὰ φύλλα . .
μὴ οὐκ ἔστι χλόη;

C p. 183. H 404: τράγος ἐν τῇ ἐκβολῇ τῆς ἀμπέλου τὴν βλάστην ἔτρωγε. τοῦτω δὲ προσεῖπεν ἡ ἄμπελος· „τί με βλάπτεις; μὴ οὐκ ἔστι χλόη; ὅμως ὅσον σοῦ θυομένου οἶνον χρῆζουσιν ἐγὼ παρέξω.“ || τράγω προσεῖπεν ἄμπελος· βλάπτεις σύ με, κείρων τὰ φύλλα· μὴ γὰρ οὐκ ἔστι χλόη; ὅσον γὰρ (δ' ἄρ'?) ἂν βλάψεις, εὐρήσω ταχα πρὸς θυσίαν σὴν εἰς θεοὺς οἶνον βλύσαι tetrastichon. v. 2. 4 indicauit L, 1. 3 E. cf. Eueni epigr. Anth. Pal. IX, 75 c. adn. Dübneri p. 171.

149 (146) οὐπω δὲ καιρός ἐστίν ἦια * λύειν.

S et Zonaras in ἦτων, ἀχύρων. ἦι' ἀλλύειν Toup. corriget qui fabulam nouerit' L. ad 88, 11 rettulit J. G. Schneider.

150 δίκαια πάσχω τὸν πονηρὸν οἰκτείρας.

repperit integrum Huschke in fab. cod. August. 62 ed. J. G. Schneider., Hl. 97. δικαίως πάσχων τ. π. ο. fab. cod. Palat. p. 642 Neueleti: unde restituit uersum Coraïs p. 105, 5.

151 ποταμοῦ δὲ φουσηθέντος (ἄκρον) ἐξ ὄμβρων . .
κακὴ μὲν ἢ ναῦς, ἀξίη δὲ τοῦ ναύτου.
[κακοὶ δικαίως σὺν κακοῖς ἀπόλλυνται].

C p. 114 m. H 145 || 1 E: τοῦ δὲ ποταμοῦ ἐξ ὄμβρων φουσηθέντος, ἦρε τὸν φραγμόν C (ὁ φραγμὸς ἦρθη?) || 2. ἢ μὲν ναῦς κακὴ, ἀξία δὲ τοῦ ναύτου C. uersum esse intellexit Coraïs, constituit Schw. || 3. exsculpsit Berger: ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δικαίως οἱ κακοὶ σὺν κακοῖς ἀπόλλυνται C ||

152 Λύκος ἔστρατήγει τις μέγας λύκων ἄλλων.
 ἔταξε δ' αὐτοῖς (νόμον πᾶσιν?)
 Ἴν' ὅτι τις αὐτῶν δηποτοῦν κυνηγήσῃ
 εἰς μέσσον ἀγάγῃ τοῖς τε πᾶσι μοιράσῃ.
 5 ταῦτ' οὖν ἀκούσας ὄνος ἔσεισε τὴν χαίτην

 καλῶς ἔλεξας, ὦ λύκων τυραννεύων . .
 κόμισον σὺ ταύτην τοῖς ὄλοις μερισθῆναι.

C p. 154. 380, H 281, quae constant uersibus politicis. || 1 E: λ (τις) τῶν λοιπῶν λ. στρατηγήσας C. λ. μέγας τις τῶν λύκων στρατηγήσας Schw. (λ. τις ἀδρός 101, 1) || 2 πᾶσιν ἔταξε νόμον αὐτοῖς προτείνας C || 3. indicauit Schw. || 4. Schw.: ε. μέσον ἄ. καὶ μ. τοῖς πᾶσι C || 5. Schw.: ταῦτ' οὖν ὄνος ἀκηκῶς τ. χ. ἔ. καὶ γελῶν ἔφη τοῖα C. λέων δ' ἀκούσας Lessing XI, 1 p. 123 || 6. καλῶς εἶρηκας ὦ πρώταρχε τῶν λύκων C: ἔλεξας Schw. ὦ λ. δυναστεύων Schw. τυραννεύων E || ἀλλὰ πῶς σὺ χθῆς ἦν ἐκοάτησας ἄγρην κοίτη παρέθου τῇ ἰδίᾳ λαθραίως εἰς τροφήν σοι; C: πῶς δ' αὐτὸς ἐχθῆς (καταλαβὼν καλῆν) ἄγρην | κοιτῇ σὺ παρέθου . . λαθραίως? (πῶς οὖν κράτισθ' ἦν χθιζὸς ἐκράτεις ἄγρην et λαθραῖον εἰς θοίνην Schw.) || 7 E: κόμισον ταύτην μερισθῆναι τοῖς πᾶσιν C || ὁ δὲ θαμβηθεὶς κατέλυσε τοὺς νόμους C ||

153 Ὄφις γεωργοῦ πρὸς θύραισι φωλεύων
 ἀνεῖλεν αὐτοῦ παῖδα νήπιον τύψας.
 πένθος δὲ τοῖς γονεῦσιν . .
 τὸν ὄφιν ἔμελλεν ἐξιόντ' ἀναιρήσειν
 5 μόνον ὀπήν τρώγλης
 ἄλλας λαβῶν ἔθηκε κάρτον ἐν τρώγλῃ.
 κἀκεῖνος αὐτῷ λεπτὸν εἶπε συρίζας·
 πίστις οὐκ ἔσται,
 ἕως σὺ τύμβον τόνδ', ἐγὼ δ' ὄρω πέτρην.

C p. 83. 338, H 96 || fabula ad l. o pertinuit || 1. Bt.: ἐν γ. προθύροις φ. C || 2. restituit Zündel Mus. Rh. V, 640 ex cod. Bodleiano 2906 (T); cetera indicauit E || 3. ἐγένετο μέγα add. C | καὶ ὁ πατήρ ὑπὸ τῆς λύπης πέλεκυν λαβὼν ἔμελλε τὸν ὄφιν ἐξελεθόντα φονεῦσειν· ὡς δὲ ἔκυψε μικρὸν, σπείσας ὁ γεωργὸς τοῦ πατάξαι αὐτόν, ἠστίχησε, μόνον κρούσας τὴν τῆς τρώγλης ὀπήν C: ὁ δ' ἔκυψε μικρὸν χῶ γεωργὸς . . ? || 6. ἀπελεθόντος δὲ τοῦ ὄφεως ὁ γεωργὸς νομίσας τὸν ὄφιν μηκέτι μνησικακεῖν, λαβὼν ἄρτιον καὶ ἄλλας, ἔθηκεν ἐν τῇ τρώγλῃ. ὁ δὲ ὄφις λεπτὸν συρίζας εἶπεν· (cf. 37, 9) οὐκ ἔσται ἡμῖν ἀπάρτι πίστις ἢ φιλία, ἕως ἂν ἐγὼ τὴν πέτραν ὄρω, σὺ δὲ τὸν τύμβον τοῦ τέκνου C. ἕως σὺ τύμβον τόνδ', ἐγὼ πέτραν βλέπω tetrastichon. 5 τοῦ δ' ἠστίχησε μόνον ὀπήν κρούσας? u. 8 inceperit

a uu. ἡμῖν τὸ λοιπὸν. 9 sententiam duobus versibus expressisse poeta potest uideri.

154 Ὀρνιθοθήρας παγίδας ὀρνέοις ἴσθη . .
 . . πόλιν κτίζω'.

κορυδαλλὸς ἀνδρὸς τοῖς λόγοισι πιστεύσας
 προσῆλθε καὶ βρόχοισιν ἐμπεσὼν ἦλω . . .

5 οὗτος' προσεῖπεν εἰ πόλιν σὺ τοιαύτην
 κτίζεις εὐρήσεις.'

uersus indicauit E ex C p. 29. 304 (F) cl. fab. August. 189; Hl. 340. || 1. ὀ. ὀρνιθισιν ἴσθη παγίδας C || κορυδαλλὸς δὲ τοῦτον πόρρωθεν (μακρόθεν ἐστὼς F; cf. 33, 3. 112, 3) ἰδὼν ἐπυρθάνειτο (ἠρώτα F. Aug.), τί ποτ' ἐργάζοιτο. τοῦ δὲ πόλιν κτίζειν φασμένου, εἶτα δὲ πορρωτέρω ἀποχωρήσαντος καὶ κρυβέντος, ὁ κορυδαλλὸς τοῖς τοῦ ἀνδρὸς λόγοις πιστεύσας, προσελθὼν εἰς τὸν βρόχον ἔαλω C: 2 talis fuerit τί ποτ' ἐργάζοιτο. ἰὼ δ' ἔφη πόλιν κτίζω'. || 4. ἔλαθεν ἐμπεσὼν εἰς τοῖς βρόχους F, Aug. || τοῦ δὲ ὀρνιθοθήρα ἐπιδραμόντος, ἐκεῖνος εἶπεν· ὦ οὗτος, εἰ τοιαύτην πόλιν κτίζεις, οὐ πολλοὺς εὐρήσεις τοὺς ἐνοικοῦντας. C ||

155. ἀλιεῖς C p. 10. 287. H 23. uaria insunt numerorum Babrianorum uestigia: ἀλιεῖς σαγήνην εἰλκον . . ἔχαιρον ἐσχίρων . . . ὡς ἐλκύσαντες (οὖν) ἐπ' ἠότος ταύτην . . ὀλίγους μὲν εὐρον ἰχθύας . . σαγήνην . . λίθων πλήρη, ἤρξαντ' ἀλύειν . . εἰς δέ τις λίην γέρον ἐν αὐτοῖς εἶπε? . . χαρᾶς ἀδελφῆ, φασίν, ἐστὶν ἡ λύπη?

156. παῖς θηρεύων ἀκρίδας C p. 174. 392. H 350. cf. fab. August. 195. Dosith. 10. tetrast. 11 E: τὸ κέντρον ὀξύντας . . ἄπελθε καὶ σῶζον (ex C p. 392) . . μὴ (παῖ, σὺ) πάντας ἀπολέσης με θηρεύων.

157 ἀλώπηξ καὶ βάτος C p. 8. 285. H 32

φραγμοὺς ἀλώπηξ ποτὲ θέλουσ' ὑπερβαίνειν.

E: φρ. ἀ. ὡς ὕ. θέλεν tetrastichon. || ἔξεστο πέλμα . . χεῖρον ἐχρήσω'. μέμφου σεαυτήν . . ?

158 καρκίνος καὶ ἀλώπηξ C p. 55, H 186. tetrastichon apud Millerum 5 p. 19 (28 p. 10 Eb.): ξηρᾶς χλόην γῆς ἐπιθυμῶν καρκίνος, ἀλώπηξ λιμώπτουσα τοῦτον λαμβάνει (κερδῶ δὲ λ. τοῦτον ὡς εἶδεν?). καὶ μέλλων θνήσκειν, μεταμελῶν ἐθρήνει, πῶς (ὡς?) τῆς θαλάσσης ἐξῆλθεν μετοικήσας. || ἔγωγε δίκαια πέπονθα C: Babrius dixerit δίκαια πάσχω uel σὺν δίκη θνήσκω.

159 βάτραχοι C p. 13. 290. H 74. βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο C: ὕδωρ κατώκουν βάτραχοι δύο λίμνης? (ἐν ἡ κατώκουν C p.

13 m.) || θέρους δὲ ξηρανθείσης τῆς λίμνης ἐκείνην καταλιπόντες ἐπεζήτουν ἑτέραν. καὶ δὴ βαθεῖ περιέτυχον φρέατι C: λίμνην ἐκείνην καταλιπόντες ἐζήτουν. καὶ δὴ βαθεῖ φρέατι . . . ? cf. tetrastichon 26 E.

160 τέτιγες καὶ ὄνος C p. 167. 389; H 337. ζηλώσας αὐτῶν τὴν ἠδύτητα (φωνήν, εὐφωνίαν) C: ζηλῶν θ' ἔφη τὴν ἠδυφωνίην τούτων? fabulae initium fuerit tale τέτιγες ἦδον. τῶν δ' ὄνος τις ἀδόντων ἤκουσεν . .

161 ἰξυτής καὶ ἔχισ C p. 21. H 171: ἐξήλθεν εἰς ἄγραν. ἰδὼν δὲ κίχλαν . . ἄνω πρὸς αὐτὴν, συλλαβεῖν (δ' ἐβουλήθη) . . εἰς θάνατον αὐτὸς ἠγρεύθη.

162 Ψύλλα . .

εἶπεν στενάξας Ἡράκλεις, ἐπὶ ψύλλῃ
. . . . πῶς συνεργήσεις;

C 62 p. 38. 313. H 424. || ὁ δὲ τὸν Ἡρακλῆν ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλει C: ὁ δ' ἐπεκάλει τὸν Ἡ. βοηθῆσαι? || 2. E: στενάξας εἶπεν· ὦ Ἡράκλεις, εἰ ἐπὶ ψύλλῃ οὐ συνεμάχησας, πῶς ἐπὶ μείζοσιν ἀνταγωνισταῖς συνεργήσεις; C ||

163 σκάπτων γεωργὸς χρυσὸν εὗρεν ἐν γαίῃ

γεωργὸς καὶ Τίχη C p. 317. 48. H 101. || E: γεωργὸς τις χρυσίον εὗρων ἐν γαίῃ σκάπτων, ἔστρεψε τὴν γῆν C. χρυσὸν est in cod. Vindobouensi. || cf. Auian. 12.

164 ὄνος καὶ λεοντῆ C p. 169. H 333 || ὄνος λέοντος τὴν δορὰν φέρων ὤμοις E: φ. λ. δέσμα τοῖς ὤ. ὄ. tetrastichon || ἠῦχε λέων εἶναι τις, ἀπὸλους τρέπων idem λ. ἐνομίζετο πᾶσι C: ἄπασιν ἠῦχε . . . λέων εἶναι? || καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων C: (ἦν) φυγὴ μὲν ἄ. | φ. δὲ ποιμνῶν E || ὡς δὲ ἀνέμου πνεύσαντος ἡ δορὰ περιηρέθη καὶ γυμνὸς ὁ ὄνος ἦν, τότε πάντες ἐπιδραμόντες αὐτὸν ἔπαιον C: ἀνέμου δὲ συρῖσαντος ὡς ἐγυμνώθη, τότε ἐπιδραμόντες ὄνον ἔπαιον ἠλοῖων? || cf. Auian. 5.

165 Ὁ Ζεὺς τὸν Ἑρμῆν . . τεχνίταις

προσέταξεν ἔγχεῖν πᾶσι φάρμακον ψεύδους.
ὁ δὲ τοῦτο τρίψας μέτρα θ' ἴσα ποιήσας
. κακ τοῦτου
ψεύδονθ' ἅπαντες ὡς ἔοικε τεχνῖται . .

Ἑρμῆς C p. 58. H 136. uersus indicavit E. Ζεὺς Ἑρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψ. φ. ἐ. ὁ δὲ τ. τ. καὶ μέτρον ποιήσας ἴσον,

ἐκάστῳ ἐνέχεεν C || καὶ τούτου συνέβη, τοὺς τεχνίτας ἅπαντας ψεύ-
δεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων τοὺς σκυιέας. C ||

166 ἀετὸς καὶ ἄνθρωπος C p. 88. 345. H 6. || (ὕπ' ἀνθρώπου) . .
σὺν ὀρνέοις εἶα· ὃ δ' ἦν καιηγῆς . .

βασιλεῖ δ' ὁμοῖος . . δεσμώτῃ . .
μὴ συ ξένιζε τοῦτον ἄλλα τὸν πρῶτον,
μήπως σ' ἐκείνος ἔμπαλιν κυνηγήσῃ.

μὴ τ. σὺ ξ. ἄ. τ. πρ. μήπως ὁ αὐτὸς σε πάλιν κ. C ||

167 ἄνθρωπος καὶ πέρδιξ C p. 99. 353. H 356. tetr. 23 E. πέρδικά τις
. . θηρεύσας, σφάττειν ἐμελλεν, ἥ δ' ἰδεῖτο μὴ κτεῖναι? sed ueri si-
milis mihi uidetur talem fere fuisse orationis formam

ὃ δ' αὐτὸν οὕτως ἐκέλευε φωνήσας·
ζῶειν μ' ἔασον, εἶπεν, ἄλλα σοὶ πλείστους
πέρδικας ἄλλους ἀντ' ἐμοῦ κυνηγήσω' . .
θύσω σε, φησὶν, αὐτὸ τοῦτο καὶ μᾶλλον
ὅτι τοὺς συνήθεις σοι θέλεις ἐιεδρεῦσαι.

πέρδικά τις θηρεύσας, ἤμελλε σφάζειν. ἥ δὲ ἐκέλευε λέγουσα· ἔασόν με
ζῆν· ἀντ' ἐμοῦ πολλοὺς πέρδικας ἐγὼ σοὶ κ. ὃ δὲ εἶπεν, δι' αὐτὸ
τοῦτο μᾶλλον σε θύσω, ὅτι τοὺς συνήθεις καὶ φίλους σοὶ ἐνδρεῦσαι
θέλεις. C. cf. 107, 3. 124, 4. 6. 53, 2. 6, 5. 7 et de u. 4. 95, 28.

168 Ζεὺς καὶ ὄφις C p. 119. 368. H 153.

ἄλλων, ἔφη, τὰ δῶρα λαμβάνω πάντων.

E: τῶν ἄ. π. τὰ δ. λ. C. cf. Georgidae gnom. I p. 67 m.

169 γεωργὸς καὶ φυτὸν C p. 107. H 102.

ὃ δὲ τοῦτ' ἐμελλεν ὡς ἄκαρπον ἐκτεμνεῖν . .

E: ὃ δὲ γεωργὸς ὡς ἄ. ε. ἤμελλε C || alius uersus fuerit ὡσθ' ἄδειν καὶ
τὸν γεωργὸν ταῖς μελωδίαις τέρπειν uel ἄδειν ἐν αὐτῷ καὶ γ. εὐφρα-
νεῖν: εἶσαι, ὥστε ἄδειν ἐν αὐτῷ καὶ τ. γ. τέρπειν. C || ὡς δὲ ἐκοίλανε
τὸ δένδρον, σμῆνος μελισσῶν καὶ μέλι εὗρε C: κοιάννας | σμῆνος
μελισσῶν εὗρε?

170 κάμηλος καὶ Ζεὺς C p. 124. 369. H 184. Auian. 8.

ἀφείλετ' αὐτῆς καὶ μέρος τι τῶν ὠτων

E: καὶ μ. τι τ. ὦ. ἄ. C. || κυρτὴ κάμηλος, quod in tetrasticho seruatum
est, Babrius dixit 40, 2 ||

171 ἀετὸς καὶ κολοῖος καὶ ποιμὴν C p. 129. H 8.

πέτρης καταπτὰς αἰετός τις αἰπιείης
ἤρπαξεν ἄρνα . .

καὶ δὴ καθείς ἑαυτὸν ὀξέη ῥοίζω . .
 ἕως ὁ ποιμὴν προσδραμῶν συνειλήφει . .
 5 ἐκόμιζε παισὶν οἴκαδ'· οἱ δ' ἐπηρώτων
 τίς ἐστὶν ὄρνις; . .
 κολοιός', εἶπεν, ὡς ἐγὼ σαφῶς οἶδα,
 ἀλλ' αἰετῶν τις, αὐτὸς ὡς ἐβουλήθη.'

uersus indicauit E || 1. αἰετὸς καταπιὰς ἀπὸ τινος ὑψηλῆς πέτρας ἄρνα ἤρπασε C || 2. ἤρπαξεν ἄρνας πρόβατον ἐκ μέσης ποιμνῆς? cf. 105, 1 || 3. καὶ δὴ κ. ἔ. μετὰ πολλοῦ ῥοίζου ἐπὶ κριὸν ἠνέχθη C || 4. ἐπιτερούσσετο ἕως οὗ ὁ π. τὸ γεγονὸς αἰσθόμενος, προσδραμῶν συν-έλαβεν αὐτόν C || 5—8. τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν ἐκόμισε. τῶν δὲ πυνθα-νομένων τί ἂν εἶη τὸ ὄρνεον, ἔφη ὡς μὲν ἐγὼ σαφῶς οἶδα, κολοιός· ὡς δὲ αὐτὸς βούλεται, αἰετός. C

172 κύνες λιμώτιουσαι C p. 133. H 218. κύνες . . συνέθεντο ἀλλή-λαις ὅπως (ὡς?) πρῶτον τὸ ὕδωρ ἐκπλώσιν [καὶ] εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὰς βύρσας παραγέωνται. συνέβη δὲ αὐταῖς πιούσαις πρότερον διαρραγῆναι ἢ τῶν βυρσῶν ἐφικέσθαι. (διαρραγῆναι πρότερον . .)

173 λέων καὶ ἄνθρωπος συνοδεύοντες C p. 142. 374. H 63; in qui-bus est tetrastichon || λ. σὺν ἀνθρώπῳ ὠδεύεν ὁμοῦ C: ὁμοῦ λέων ὠδευε δῆποτ' ἀνθρώπῳ? || εἰ ἤδεσαν λέοντες γλύφειν, πολλοὺς ἀνθρώ-πους ἂν εἶδες ὑποκάτω λεόντων C, ἀλλ' εἰ λ., εἶπεν, ἤδεσαν γλύφειν tetrastichon, εἰ γὰρ alia recensio: εἰ λέοντες ἤδεσαν γλύφαι . . . πολ-λοὺς ἂν εἶδες ἀνθρώπους? cf. Avian. 24.

174 λέων καὶ κάπρος C p. 146. H 253: θέρους ἐν ὄρα, ὅτε τὸ καῦμα δίψει λυπεῖ, εἰς μικρὰν πηγὴν λέων καὶ κάπρος ἤλθον πιεῖν: . . μι-κρὰν λέων καὶ κάπρος ἤλθον εἰς κρήνην? || ἄφνω δ' ἐπιστρα-φέντες πρὸς τὸ (ὡστ') ἀναπνεῦσαι || κρεῖσσόν ἐστὶν ἡμᾶς φί-λους γενέσθαι ἢ βρωῦμα γυψὶ καὶ κόραξιν C: φ. γ. κρ. ἔ. ἀλλήλους ἢ β. γ. κ. κ. ἐκκεῖσθαι? (an deest adi. uelut ἀγρώσταις 115, 2?) cf. 122, 5. hoc argumentum tractatur tetrasticho tertio.

175 μῦς καὶ βάτραχος C p. 161. H 298. plurimae insunt in hac fabula Babrianae ποῖσεος reliquiae, quas tamen non facile ita colligas ut to-tum uersum exsculpas. χερσαῖος μῦς κακῆ μοίρα βατραχῷ ἐφι-λιώθη (χ. ἦν μ., β. κ. μ.?). ὁ δὲ βάτραχος κακῶς βουλευσάμενος, τὸν πόδα τῷ ἑαυτοῦ ποδὶ συνέδησε. καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς χώρας ἤλθον σῖτον δειπνήσοντες (cf. 108, 4). ἔπειτα τὸ χεῖλος τῆς λίμνης πλησιάσαντες, ὁ μὲν βάτραχος τὸν μῦν εἰς τὸν βυθὸν κατήνεγκεν, αὐτὸς βρυάζων τῷ ὕδατι καὶ

τὸ βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ ἀνακράζων.

ὁ δ' ἄθλιος μῦς, τῷ ὕδατι φουσηθείς, ἔτεθνήκει. ἐπέπλει δὲ τᾶ

ποδὶ τοῦ βατραχίου συνδεδεμένος. ἰκτῖνος δὲ τοῦτον ἰδὼν ἤρπασε τοῖς ὄνυξιν (τ. δ' ἰδ. ἰκτ. ἦ. . .). βάτραχος δὲ δεσμώτης | ἐπηκτο-
λουθεῖ δεῖπνον καὶ αὐτὸς ἰκτίνῳ γενησόμενος.

176 οὐρὰ καὶ μέλη ὄφρεως C p. 172. H 344: οὐρὰ ποτ' ὄφρεως (ποτε δράκοντος?) ἠξίου πρώτη προάγειν καὶ βαδίζειν. τὰ δὲ λοιπὰ μέλη ἔλεγον πῶς χωρὶς ὀμμάτων καὶ ὀινὸς ἡμᾶς ἄξεις (π. χ. ἡμᾶς ὁ ὀινῶν τ' ἄξεις?), ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα; ταύτην δὲ (τὴν δ'?) οὐκ ἔπειθον, ἕως τὸ φρονοῦν ἐνικήθη. ἢ οὐρὰ δὲ ἤρχε καὶ ἤγε, σύρουσα τυφλὴ πᾶν τὸ σῶμα, ἕως εἰς βάραθρον πετρῶν ἐνεχθεῖσα τὴν ὀρχίν καὶ πᾶν τὸ σῶμα ἐπληγε (scr. ἐπληξε). σαίνουσα δ' ἐκέτενε τὴν κεφαλὴν λέγουσα· σῶσον ἡμᾶς, εἰ θέλεις, δέσποινα (δ. σ., εἶπεν, εἰ θ. ἡμας?). τῆς κακῆς γὰρ ἔριδος ἐπειράθη (ἐγὼ γὰρ ἔριδος τῆς κακῆς ἐπειράθη?)

177 χελώνη καὶ λαγῶς C p. 187sq. 398. H 420. ποδῶν χελώνης κατεγέλα λαγῶς καὶ ἀργίας (π. χ. κατεγέλα τε κἀργίης λαγῶς. . .) ἦ δὲ ἔφη· ἐγὼ σε τὸν ταχὺν ἐν τοῖς ποσὶ νικήσω. (ἐγὼ τὸν ταχὺν σε ἐν δρόμῳ νικήσω F 173: τὸν ταχὺν ἐγὼ σε τοῖς δρόμοισι νικήσω? cf. 62, 4. 67, 2). ὃ δὲ λόγῳ μόνῳ, χελώνη, λέγεις τοῦτο· ἀλλ' ἔριξε καὶ γνώση. (ὄμως, φησὶν, ἔριξε κ. γν. μου τοὺς πόδας F: ὄμως ἔριξε, φησί, καὶ τότε γνώση. . .? ut 91, 7) τίς δὲ τὸν τόπον ὀριεῖ καὶ βραβεύσει τὴν νίκην; (dicendi genus plane Babrianum. ἀντεφύσησεν ἢ χελώνη add. F: ἢ δ' ἀντεφύσα. . .? ita Babrius dixit λεπτόν συρίζας, βομβήσας, ὄξυ φωνήσας, ἐκεκράγει, τρίζων, alia). ἀλώπηξ δὲ δικαία καὶ σοφωτάτη ἔταξεν ὁδὸν τῶν δρόμων τὴν εὐθειᾶν (etiam hic sermonis Babriani pellucet uestigia). ἢ δὲ χελώνη μὴ ῥαθυμήσασα, ἤρξατο τῆς ὁδοῦ, πρὸς τὸ αὐτῆς ἀφορῶσα δυσκίνητον. ὃ δὲ λαγῶς θαρρῶν τοῖς ποσὶν ἐκοιμήθη· (ἢ οὖν χελώνη μηδὲ ὀλως κατοκνήσασα F: choliambus exsisteret addita u. δ': ἢ δ' οὖν et substituto p. praes. κατοκνοῦσα. θαρρῶν δὲ ποσσὶν ὁ δασύπους ἐκοιμήθη?) καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τοῦ ὀρισμένου τόπου, εὗρε νικῶσαν τὴν βραδείαν χελώνην. (δρομαῖος ἦκεν F: δρομαῖος ἦλθεν? καὶ τὴν χελώνην ἐνθάδ' εὗρε νικῶσαν? F uidetur exprimere εὗρεν ὑπνοῦσαν).

178 ψιττακὸς καὶ γαλῆ C p. 190. 399. H 423 non tam propter paucas numerorum reliquias quam propter u. οἰκοδέσποινα eleganter sane de fele usurpatum Babrio tribuendum censui. obserues uelim praeterea τερπνὸν ἐκεκράγει. || γαλῆ δὲ θεασαμένη ἐπυνθάνετο αὐτοῦ, τίς ἐστι C: γαλῆ δ' ἰδοῦσα τοῦτον εὐθὺς ἠρώτα τίς εἶ σύ; ?

179 ἤριξεν ἵππος ἀγριωτάτῳ κάπρῳ

primus tetrastichi (C p. 208) uersus est.

180 θυγατέρες καὶ μήτηρ καὶ πατήρ C p. 176. 175. 394. Hl. 166: θυγατέρων δυοῖν μήτηρ. ἐλθοῦσα τοῖνυν. . . τὰ τ' ἄλλ' ὠμίλει. . . καὶ πῶς ἔχει διηρώτα (cf. 75, 12). . . τὰ μὲν ἄλλα μῆτερ. . . φορὰν ὄμβρων. . . αἰθρίαν ἡμῖν. . . συνοικούση. . . παμπόλλους?

Etiam has fabulas Babrius uidetur tractauisse:

- ἀλεκτρούνη και πέριδιξ C p. 9. 286 H 22 (αὐτοὺς θεωρῶν
μαχομένους πρὸς ἀλλήλους? τὸ λοιπὸν ἤδη, φησὶν, οὐχὶ
λυπούμαι?)
- ἀλιεύς C p. 50. H 25
- ἀλώπηξ πρὸς μορμολύκειον C p. 9. 286. H 47 (respicias ἀλώ-
πηξ . . ἀναλαβοῦσα ταῖς χειρῶν cl. 95, 43)
- ἀνὴρ κακοπραγμων C p. 11. 288. H 55
- ἄιθωπος και σάιυρος C p. 68. H 64. cf. append. f. 30. Auian. 29
- ἔλαφος και λέων C p. 38. 314. H 129. cf. Babr. 45. 2. 4
- ἔλαφος και ἄμπελος C p. 39. 314. H 127, in quibus est tetra-
stichon
- ἰκτῖνος και ὄφις C p. 264. H 207^b
- κύων και ἀλώπηξ C p. 137. H 226
- λέων, Προμηθεὺς και ἔλεφος C p. 266. H 261
- λέων και ὄνος και ἀλώπηξ C p. 24. 298; tetrastichon; H 260
(κοινωνίαν ἔθεντό ποτε πρὸς ἀλλήλους?)
- ὄδοιπόροι και πλάτανος C p. 165. 387. H 313
- ὄνος και ἀλώπηξ C p. 64 323. H 326 (ὄρων ἐκεῖνον οὐ δυνά-
μενον ἐκφείγειν?? πρώτην συνέσχε τὴν ἀλώπεχ', εἶθ'
οὕτως?)
- ὄνος και κύων C p. 270. H 332 (χόροτον τε φημι.)
- παῖς λουόμενος C p. 204. 404. H 352 (νῦν μοι βοήθει . .)
- πίθηκος και δελφίς C p. 51. H 363
- ῦς και κύων C p. 41. 315. H 409. cf. Bergk. Anthol. Lyr. praef.
p. XXXVI
- χύτραι C p. 190 H 422. Auian. 11
cf. Auiani fabulas 22. 25. 27. 28. 38. 39. 42.

tetrastichis praeterea haec sunt expressa argumenta

- μῦς ἐκφείων μῦν C 349 p. 226.
- ἀστρολόγος C 166 p. 100 354. H 72.
- ἵπποτης και ἀγροῖκος C 352 p. 227.
- λέων και ὄνος C p. 148. 376. H 259, ed. Eb. 3.
- λύκος και πρ' βίτον C p. 59 e H 284, E 5.
- λάρος και ἰκτῖνος C p. 139. 371. H 239, E 8.
- κάμηλος και ἀλώπηξ? E 9.
- λύκος και αἶξ C p. 151. 379. H 270, E 10. Auian. 26.
- ἔλαφος ἡμίγυτος C p. 38. 313. H 126, E 14.
- γέρον και θάνατος C p. 13. 290. H 90, E 27.
- λύκος διδάσκαλος και ὄφις E 24.

Lachmannianae editionis fr. 147

ταῦτα δ' Αἴσωπος

ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν, ὄντιν' οἱ Δελφοί

ἔδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο . .

ἔωσαν αὐτὸν μαλ' ἀθέως κατὰ κρημνοῦ . .

seruatum illud ab Apollonio Sophista lex. Hom. p. 10, 13 in u. ἄειδε
(38 Toll.) (u. 1—3) et Suida in u. ἔωσεν (4) non esse e fabula Babriana
(cf. uita Aesopi p. 301 sq. Eberh.) desumptum accentus declarant.

Schneidewinus uindicabat Callimacho nec tamen aut alteri' Babrio (1, 4) aut O. Schneidero persuasit || 1—3. Babrio tribuit Tyrwhittus, cl. C 2. H 7, scholio Ar. Vesp. 1446 p. 166 Db. u. 4 ex eodem carmine petatum esse suspicatus est Schw., inter Aeliani fragmenta recepit Hercher (203 p. 259 Tb.) || 2. οἱ ἀδελφοὶ codex: em. Tyrwhitt || 4 οἱ Δελφοὶ ἔωσαν αὐτὸν κατὰ κρημνοῦ μάλα S: uersum constituit Schw. ||

Suidas: εὐλαί, σκώληκες, καὶ εὐλέων σκωλήκων. ἡ δὲ Φερεσίμα, ἡ Κυρήνης βασίλισσα, ἀνθ' ὧν ἔδρασε δίκας ἔτισε. ζῶσα γὰρ ἐξέξεσεν εὐλέων (Herodot. 4, 205) ὃ ἔστι σκωλήκων . . ὡς φησι Βάβριος ἐν μυθικοῖς. Babrii locum excidisse uidit Kusterus. || Suidas in u. ἄνωθεν ἐκ τόπου ἢ χρόνου. Βάβριος. sequitur locus Sophoclis: cuius nomen loco Babrii praebet codex Bruxellensis. Babriana ommissa esse Gaisfordi est suspicio. || Nolui his subiungere quae Babrii nomen iniuria prae se ferentia attulit in gnomologia Georgides (Anecd. Boisson. I).

FABVLARVM IAMBICARVM NON CLAVDARVM FRAGMENTA

1 . . νῦν δὲ σωθείην ἔνα

ἢ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου

S in u. νῦν σωθείην addens παρὰ τὸν μῦθον εἶρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ αἰτιοῦ καὶ πεσοῦσης (quae est Babrii 115). L uersus disposuit addiditque δέ (γε J. G. Schneider). σωθείην δὲ νῦν, ἔν' ἢ Bernhardy.

2 Τόποις ἐρήμοις ἐμπλανώμενος λύκος

κλίνοντος ἤδη πρὸς δύσιν Ὑπερίονος

δολιχὴν ἑαυτοῦ τὴν σκιὰν ἰδὼν ἔφη·

λέοντ' ἐγὼ δέδοικα τηλικοῦτος ὦν,

5 πλέθρου δ' ἔχων τὸ μῆκος οὐ θηρῶν ἀπλῶς

πάντων δυνάστης ἀθρόων γενήσομαι;

λύκον δὲ γαυρωθέντα καρτερὸς λέων

ἐλὼν κατήσθι· ὃ δ' ἐβόησε μετανοῶν·

οἴησις ἡμῖν πημάτων παραιτία.

ex F 359 (apud C p. 267) constituit C. E. Schneider (Schr.); Hl. 280 || 1. L: λ. πλανώμενος (ποτ' add. Hl., τις Schr.) ἐν ξ. τ. F || 2. Ὑπερίονος L: ἡλίου F. ποθ' inserebat Schr. || 3. αὐτοῦ F: corr. Schr. || 4. ὦν, E ὦν; L ὦν πλ. δ' (τ' Hl.) ξ. τὸ μ.; Schr. Coraïs Hl. || 7. καρτερὸς L: καρτερῶς F || 8. ἐλὼν add. L | κατήσθι' L: κατήσθιεν F | μετανοῶν F: corr. Schr., Coraïs ||

3 Λέων ἀκούσας βατράχου κεκραγότες . .

οἰόμενος εἶναι ζῶον αὐτὸ παμμέγα . .

ὡς εἶδε λίμνης ἐξιόντα βάτραχον

τοῦτον προσελθὼν εὐθὺ κατεπάτει λέγων·

5 μηδέν' ἀκοή πρὸ τῆς θεάς ταρατιέτω.

fab. August. 139 (cl. C p. 24. 298). H 248b. uersus indicauit E || 2—4. ἐπέστράφη πρὸς τὴν φωνὴν οἰόμενος μέγα τι ζῶον εἶναι· προσμείνας δὲ μικρὸν χρόνον (μικρὸν δὲ . . . προσμείνας χρόνον?), ὡς ἐθεάσατο αὐτὸν ἀπὸ τῆς λίμνης ἐξελθόντα, προσελθὼν κατεπάτησεν εἰπὼν· C || 5. μηδένα ἀ. τ. πρὸ τ. θ. C ||

4 τί με σπαράττεις μηδὲν ἠδικηκότα

ex C p. 272. H 402 (τοιῶχος καὶ πάλος) indicauit E. etiam ἐφώνει sermonem poëticum sapit. quamquam cauendum est ne uersus politici uelut C 165 p. 100. H 69 ἐμειδίασε καὶ πρὸς αὐτὸν ἀντίφη pro iam-bicis habeantur.

FABVLARVM DACTYLICARVM RELIQVIAE

Fabularum uersibus dactylicis conscriptarum reliquias a Suida ser-uatas indicauit plerasque Coraïs, in unum collegit primus J. H. Kuoche in editione Babrii quae Halis 1835 prodiit et in programmate Torgau-ienti a. 1838, pertractauit C. Lachmann in Babrii soi praefatione p. VIIsq. unde repeto una cum numeris fabularum Babrianarum in mar-gine sinistro positis

1	B.	36,	1	ἠχήεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης
2			4	ἔστασαν, οὐδὲ κόμας ψαφαρυῆ μεμίαντο κονίη
3		64,	1	αἰπεινῆ ἑλάτη ἔρισεν βάτος. ἦ μὲν ἔειπεν
			5	καὶ ναῦς καὶ νηοὺς τεμνομένη τελείειν
4			7	αἰπεινὴν ἑλάτην ἔρις ὥρορεν αἴσυλα φάσθαι
5		66,	8	τοῦνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὄπωπε δύην
6		67,	1	ἐς βίοτον κοινοῖός ὄνω γένητ' ὠμοβόρος λίς
7			5	τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἴσομαι
8		93,	2	? . . . μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο
				συνθεσίην . . . cf. p. 94, 17
9			4	πικροὶ μὲν τε λύκοισιν, ἀτὰρ χιμάρουσιν ἀκηδεῖς
10		95,	18	οὐδέ οἱ οὐδ' αἴθων ἄδε πάροδαλις, οὔνεκα θυμοῦ
				ἐμπλείη, τὸ δὲ πολλὸν ἀγῆνορα μέμφετο τίγριν
11			37	κερδοῖ φηλωθεῖσα θοῆ κεμάς, ἐγγύθι δ' ἔστη
				ἠπεδανοῖο λέοντος . . .
12			59	ἦ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδράξ
				ὄσσομένη . . .
13			96	καὶ οἱ πορφύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα
14		108,	1	θέντο μετ' ἀλλήλοιν ἐταιρείην μύε δοιῶ
				οὐ καθ' ὁμά ζῶοντες. ὃ μὲν κατὰ ρειὸν ἐρήμην
			2	ἔτρεφεθ', ὅς δὲ δόμοισιν ἐν ἀγρειῶν τρέφει ἀνδρῶν.
15			11	ἐνθ' ἵνα μοι βίος ἔστιν, Ἀμαλθείης κέρρας αἰγός
16			31?	λέξομαι ἐν μυχάτω· κλισίη δέ μοι ἔστιν ἐτοίμη
17		115,	5	τίς γὰρ ἐμοί σεο μισθὸς ἐπάξιός, ἴν σε διδάξω
			6	ὑποῦ ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι;

- 18 9 . . . ὄθι στυφελῶν ἐπὶ πετρῶν
 ὄστρακόντά τε νῶτα καὶ ἄγκυλα γυῖα κεάσθη.
 19 11 οὔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικέει δάμναμαι οὔτω
 20 122, 7 ἐκ μοι σκῶλον ἔρυσσον, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὀπλῆ
 21 143 ὡς φάσαν· οὐδὲ ἀναξ ἄνεως ἦν . .
 22 τί γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρω,
 ὑμείων εἰ μὴ οἱ ἐνὶ στείλειον ἀρήρει;
 23 147 ἀλλὰ Λίβυσσα
 (144) στρουθὸς ἀλισχομένη πλάζε καὶ ἀμφοτέρους

uerba in quibus Suidas hos uersus affert diductis litteris exprimendā curauit. u. 11 habet in φηλοῦν, 18 in στυφελισμούς (cf. schol. Aristoph. Eq. 537, p. 407, 11 Db.), 23 in Λίβυσσα ὄρνις; de fr. 12 cf. πελιδνόν, de 22 στελείος || 2. κόμαι Valckenaer || 3. ἀπειναῖς ἐλάταις, 9 πικρὴ et ἀκηδής, 10 ἄδε, 11 κέρδεσι: em. L || 14 ἀλλήλουιν Cobet: ἀλλήλοισιν S || 15. ἐλθ' Kidd. || de fr. 16 u. Naeke ad Callim. Hecalen p. 233. || 22 post ὑμείων distinxit Knoche. certas priorum hominum doctorum emendationes, uelut 6 Küsteri et Reinesii κοινωνός pro eo quod est κοινός, 9 Küsteri λύκοισι pro u. λύκοις, 18 τε Küsteri coniectura additum, non magis indicare uolui quam uariae scripturae codicum farraginem. uersus illos se inuenisse dicit S ἐν μύθῳ ἐν μύθοις ἐν μυθικοῖς, semel in ἐταιρεία Babrii nomen ascripsit, si modo ascripsit ipse. ut ut id est, Babrium poëta ille tam accurate sequitur, paene ut singulos uersus eius exprimat. idem fecit qui condidit hoc carmen Ἐρμείη ξυλίνῳ τις ἐπηύχετο, καὶ ξύλον ἦεν. εἰτά μιν αἰέρας χαμάδις βάλε, τοῦ δ' ἀπὸ χρυσοῦς ἔρρευσεν καταγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος. Anth. Planud. IV 187, Anth. Palat. Jacobs. t. II 682. cf. Haupt. Hermae u. VII, 180. quae in fabulis pedestribus dactylicorum carminum uestigia uidentur superesse, uelut C 151 p. 91 ἡδύ τι βοσκομένη, C 57 p. 33 σιῆτε, ἐταῖροι et in eis quae sequuntur, 58 p. 36 μᾶλλον τῆς πολυμόχθου ἐμακάριζεν ὑπηρεσίας (μακαρίζει?), 193 p. 369 οἴμοι ἐγὼ ἐκ ποίας ταχυδρόμου ὀρμῆς ἐν ποίῳ μεθρημόσθην καμπτήρι πολυμόχθῳ, prouerbium dactylicum οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος C 105 p. 59. 319 (Hl. 154) prorsus incerta sunt. postremo ne hoc quidem uidetur praetereundum esse, exstare apud Galenum in protreptico c. 13 μῦθον, qui tamen fabula dici non potest, ex hexametris in sermonem pedestrem transfusum: quem in pristinos numeros post Bergkium et G. Burges (Revue de philologie II p. 228) restituebat Hauptius Hermae u. IV p. 27.

APPENDIX

EX CODICE VENETO (bibl. MARC. XI, 1)

6. Ἀλώπεκά τις γεωργὸς ἐχθρὰν ἔχων ὡς βλάπτουσιν αὐτόν, κρατήσας καὶ θέλων ἐπὶ πολὺ τιμωρήσασθαι, στυππεῖα (στυππία cod.) ἐλαίῳ βεβρεγμένα τῇ οὐρᾷ προσδήσας ὑψῆψε. ταύτην δ' ὁ δαλμων εἰς τὰς ἀρούρας τοῦ βάλλοντος ᾠδήγει. ἦν δὲ καιρὸς τοῦ ἀμητοῦ. ὃ δὲ ἠχολούθει θρηνηῶν μηδὲν θεορίσας. — ὅτι πρᾶον εἶναι χρὴ πάντα καὶ μὴ ἀμέτρως θυμοῦσθαι. ἐξ ὀργῆς γὰρ πολλάκις τυχὸν βλάβη μεγάλη τοῖς δυσοργήτοις γίνεται.

49. Λύκος τῶν λοιπῶν λύκων στρατηγήσας, νόμους ἔταξε πᾶσιν ἵνα, ὅτι (εἴ τι cod.) ἂν ἕκαστος κυνηγήσῃ (. . . σει cd.) πάντων εἰς μέσον

ἄξει καὶ μερίδα ἴσην ἐκάστῳ δώσει, ὅπως μὴ οἱ λοιποὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἀλλήλους κατεσθίωσιν (. . ουσιν cod.; κατεσθίωσιν ἀλλήλους?) ὄνος δὲ παρελθὼν τὴν χαίτην (huius uocis loco V litterarum lacuna in cod. est) σείσας ἐκφωνεῖ λύκου (ὦ λύκε τῆς?) καλῆς γνώμης· ἀλλὰ πῶς σὺ τὴν χθεσινήν (χθεσινήν cod.) ἄγραν τῆ κοίτη (τὴν κοίτην cod.) ἐναπέθου; ἄγε ταύτην εἰς μέσον ἀπομερίσας (. . ίσαι?). ὃ δὲ ἐλεγχθεὶς τοὺς νόμους ἔλυσεν. — ὅτι αὐτοὶ οἱ τοὺς νόμους δικαίως ὀρίζειν δοκοῦντες καὶ ἐν οἷς ὀρίζουσι καὶ δικάζουσιν οὐκ ἐμμένουσι. cf. C 235. H 281.

30. Χειμῶν ἀνθρωπὸν τινα ἐν ὄρει κατέλαβεν. ὃ δὲ καπνὸν ἐν τῇ ἄκρῃ τοῦ ὄρους ἐκ πέτρας τινὸς ἀνιόντα ἰδὼν, ἐνθα σάτυρος, οὗς λέγουσι πέκτας, κατώκει, ἐκεῖ (κατώκουν cod.) ἀπῆλθε. αὐτὸς δὲ τὸν ξένον οἰκτείρας ἔσω εἰσήγαγεν. ὃ δὲ πολλὰ ῥιγῶν τῆ πνοῇ τοῦ στόματος τὰς χεῖρας ἐπεθέρμανε. καὶ κεῖνος αὐτῷ θερμὰ μὲν φαγεῖν δέδωκε καὶ θερμὰ πιεῖν, καὶ πυρὶ κατέθαλλεν. ὡς δὲ ἰδρῶσε, τῆ πνοῇ πάλιν τὰς χεῖρας κατέψυχεν. ὃ (ἢ cod.) δὲ σάτυρος τοῦτον ἐξῆγε κακοῦ· λέγων ξένου χρεῖαν οὐκ ἔχω (οὐκ ἔχω χρεῖαν?), ὃς ποτὲ μὲν θερμὸν, ποτὲ δὲ ψυχρὸν ἐκ τοῦ στόματος ἀσθμαίνει (ἀσθμαίνει cod.). — [ὅτι] διγνώμους ἀνδρας τοὺς ποτὲ μὲν ἐπαινοῦντας, ποτὲ δὲ ψέγοντας ὁ λόγος ἐλέγχει.

INDEX FABULARUM

146 Babrii p. 86 ἀετός. Halmii 4	116 ἀνὴρ καὶ μοιχός.
166 ἀετός καὶ ἀνθρωπος. p. 91	11 ἀνθρωπος καὶ ἀλώπηξ. H 61
12 ἀηδῶν καὶ χελιδῶν. H 10	119 ἀνθρωπος καταθραύσας ἄγαλμα. H 66
45 αἰγοβοσκὸς καὶ αἴγες. H 12	68 Ἀπόλλων καὶ Ζεὺς. H 151
17 αἴλουρος καὶ ἀλεκτρυῶν (μύες). H 15	8 Ἄραψ καὶ κάμηλος.
α. καὶ ὄρνις cf. ὄρνις κ. α.	14 ἄρκτος καὶ ἀλώπηξ. H 69
3 αἶξ καὶ αἰπόλος. H 17	96 ἄρνός (ἔριφος) καὶ λύκος. H 135
5 ἀλέκτορες. H 21	10 Ἀφροδίτη καὶ δούλη. C 353
155 ἀλιεῖς. p. 89.	102 βασιλεία λέοντος. H 242
4 ἀλιεύς. H 26	159 βάρβαροι. p. 89
9 ἀλιεὺς αὐλῶν. H 27	120 βάρβαρος ἰατρός. H 78. Aviani 6
6 ἀλιεὺς καὶ σμαρίς (μαινίς). H 28 Aviani 20	52 βόες καὶ ἄμαξα. H 79
157 ἀλώπηξ καὶ βάτος. p. 89	21 βόες καὶ μάγειροι.
19 ἀλώπηξ καὶ βότρυς. H 33	20 βοηλάτης καὶ Ἡρακλῆς. H 81 Aviani 32
50 ἀλώπηξ καὶ δρυτόμος. H 35	23 βουκόλος. H 83
86 ἀλάπηξ ἐξογκωθεῖσα τὴν γαστέρα. H 31	28 βοῦς καὶ φρῦνος. C 420
81 ἀλώπηξ καὶ πίθηξ. H 43	31 γαλαῖ καὶ μύες. H 291. Dosithei 3
145 ἀλώπηξ καὶ τράγος. p. 86	32 γαλῆ καὶ Ἀφροδίτη. H 88
15 ἀνὴρ Ἀθηναῖος καὶ ἀνὴρ Θηβαῖος.	27 γαλῆ συλληφθεῖσα = C 406
22 ἀνὴρ μεσαιπόλιος καὶ ἑταῖραι. H 56	65 γέρανος καὶ ταῶς. H 397.

- 26 γεωργὸς καὶ γέροντοι.
 2 γεωργὸς δίκηλλαν ἀπολέσας.
 71 γεωργὸς καὶ θάλασσα. H 94
 33 γ. καὶ παῖς καὶ κολοιοί = C 418
 141 γ. καὶ κοχλῖαι. p. 86
 13 γεωργὸς καὶ πελαργός. H 100
 169 γ. καὶ φυτόν. p. 91
 47 γεωργοῦ παῖδες. H 103
 55 γηρόνος καὶ ὄνος καὶ βοῦς. H 104
 37 δάμαλις καὶ βοῦς. H 113. Aviani 36
 92 δειλὸς κυνηγὸς καὶ δρυτόμος. H 114
 39 δελφῖνες καὶ καρκίνος (καρρός). H 116
 117 δηχθεῖς ὑπὸ μύρμηκος καὶ Ἐρμῆς. H 118
 143 δρύεις. p. 86
 66 δύο πῆραι. H 359
 64 ἐλάτη καὶ βάτος. H 125. Aviani 19
 46 ἐλαφος νοσοῦσα. H 131
 43 ἐλαφος καὶ θηρευταί (λέων). H 128. Dosithei 1
 58 ἐλλῆς ἐν ἀνθρώποις = C 360
 ἔριφος καὶ λύκος cf. ἄρνός καὶ λ.
 48 Ἐρμῆς καὶ κύων.
 165 Ἐρμῆς καὶ τεχνίται. p. 90
 57 Ἐρμού ἄμαξα καὶ Ἀραβες. H 141
 54 εὐνοῦχος καὶ θύτης.
 151 ἔχισ καὶ ἀλώπηξ. p. 87
 130 Ζεὺς κριτής = C 366. H 152
 168 Ζεὺς καὶ ὄφις. p. 91
 59 Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ. H 155
 18 ἥλιος καὶ βορρᾶς. H 82. Aviani 4
 24 ἥλιος γαμῶν καὶ βάτραχοι. H 77
 62 ἡμίονος. H 157
 63 ἦρος. H 161
 70 θεῶν γάμοι. H 162
 180 θυγατέρες καὶ μήτηρ. p. 93
 75 ἰατρός ἀτεχνός. H 168. Dosithei 7
 73 ἰκτίνος. H 170
 161 ἰξευτής καὶ ἔχισ. p. 90
 74 ἵππος βοῦς κύων καὶ ἀνθρώπος. H 173.
 29 ἵππος γέροντων. H 174
 83 ἵππος καὶ ἵπποκόμος. H 176
 179 ἵππος καὶ κάπρος. p. 93
 7 ἵππος καὶ ὄνος. H 177
 36 καλαμοὶ καὶ δρυς. H 179. Aviani 16
 40 κάμηλος. H 181
 80 κάμηλος. H 182
 170 κ. καὶ Ζεὺς. p. 91
 109 καρκίνος καὶ μήτηρ. H 187. Aviani 3
 158 κ. καὶ ἀλώπηξ. p. 89
 171 κολοιοὺς καὶ ἀετὸς καὶ ποιμήν. p. 91 sq.
 72 κολοιοὺς καὶ ὄρνεις. H 200
 77 κόραξ καὶ ἀλώπηξ. H 204. Dosithei 9
 78 κόραξ νοσῶν. H 208
 88 κορυθαλλὸς καὶ γεωργός = C 421. Aviani 21
 141 κοχλῖαι. p. 86
 172 κύνες λιμώττουσαι. p. 92
 61 κυνηγὸς καὶ ἀλιεύς.
 104 κύων. H 224. Aviani 7
 110 κύων καὶ δεσπότης.
 42 κύων ἐστιώμενος. H 62
 79 κύων κρέας φέρουσα. H 233. Dosithei 11
 69 κύων καὶ λαγῶς. cf. 87
 136 κωλώτης.
 84 κωνοψ καὶ ταῦρος. H 235. Dosithei 16
 25 λαγωὶ καὶ βάτραχοι. H 237
 87 λαγῶς καὶ κύων. H 229. cf. B 69
 λέοντος βασιλεία cf. βασιλεία.
 100 λέων καὶ ἀετὸς = C 408
 173 λ. καὶ ἀνθρώπος συνοδεύοντες. p. 92
 95 λ., ἀλώπηξ καὶ ἐλαφος. H 243
 106 λ., ἀλώπηξ καὶ πίθηκος. (cf. H 41)
 138 λ. γεγραμμένος. p. 84
 98 λ. καὶ γεωργός. H 249
 90 λ. θυμωθεῖς καὶ νεβρός (δορκάς). H 252
 107 λ. καὶ μῦς. H 256. Dosithei 2
 82 λ. καὶ μῦς καὶ ἀλώπηξ. H 257
 103 λ. νοσῶν καὶ θηρία. H 246. Dosithei 6

- 67 λ. καὶ ὄναγρος. H 258
 97 λέων καὶ ταῦρος. H 262
 30 λιθουργός καὶ Ἑρμῆς. Aviani 23
 85 λύκοι καὶ κύνες. H 267.
 93 λ., πρόβατα καὶ κριός. H 269
 53 λύκος καὶ ἀλώπηξ H 271
 101 λ. καὶ ἀλώπηξ = C 410
 89 λ. καὶ ἄρνός. H 274
 16 λ. καὶ γραῦς. H 275. Aviani 1
 λ. καὶ ξριφος cf. ἄρνός καὶ λ.
 94 λ. καὶ ξρωδιός (γέρανός). H 276.
 99 λ. καὶ κύων. H 278. Aviani 37
 105 λ. καὶ λέων. H 279
 152 λύκος καὶ ὄνος. p. 88
 114 λύχνος. H 285
 139 μέλισσα καὶ Ζεύς. p. 85
 127 μηναγύρται = C 241. H 290
 111 μικρέμπορος καὶ ὄναριον. H 322.
 μύρμηξ u. τέτιξ
 60 μῦς (μυῖα) H 292
 108 μῦς ἀρουραῖος καὶ μῦς ἀστικός. H 297. Dosithei 18
 175 μῦς καὶ βάτραχος. p. 92
 112 μῦς καὶ ταῦρος. Aviani 31
 142 νέος ἄσωτος καὶ χελιδών. p. 86
 144 ὄδοιπόροι καὶ ἄρκτος. p. 86. Aviani 9
 128 ὄδοιπόρος καὶ ἀλήθεια = C 365. H 314
 131 οἶς, νομεῖς καὶ κύων = C 315. H 317
 129 ὄνος βασιάζων εἶδωλον. H 324
 132 ὄ. καὶ κυνίδιον = C 212. H 331
 164 ὄ. καὶ λεοντῆ. p. 90
 122 ὄ. καὶ λύκος. H 334.
 ὄ. καὶ γάλλοι u. μηναγύρται
 125 ὄνος παίζων = C 412
 154 ὄρνιθοθήρας καὶ κορυδαλλός. p. 89
 124 ὄ., πέρδιξ καὶ ἀλεκτορίσκος = C 413
 121 ὄρνις καὶ αἴλουρος. H 16
 123 ὄρνις χρυσοτόκος. H 343. Aviani 33
 176 οὐρά καὶ μέλεα ὄφως. p. 93
 150 ὄφεις καὶ γεωργός. p. 87
 153 ὄφεις καὶ γεωργός. p. 88
 34 παιδίον ἐσθίον σπλάγγνα. H 348
 156 παῖς ἀκριδᾶς θηροείων. p. 89
 137 πάρδαλις καὶ ἀλώπηξ = H 42 b. Aviani 40
 167 πέρδιξ καὶ ἄνθρωπος. p. 91
 38 πεύκη καὶ δρουοῖμοι. H 123
 35 πῖθηκοι. H 366. Aviani 35
 56 πῖθηκος καὶ Ζεῖς. Aviani 14
 113 ποιμὴν καὶ κύων. H 371
 133 ποιμὴν καὶ λύκος. p. 83
 134 π. καὶ σκύλαξ = H 372 b
 135 ποταμὸς καὶ βύρσα = H 381
 41 σάυρα.
 76 στρατιώτης καὶ ἵππος. H 178
 147 στρουθοκάμηλος. p. 87
 44 ταῦροι τρεῖς καὶ λέων. H 394. Aviani 10
 91 ταῦρος καὶ τράγος. H 396. Dosithei 14. Aviani 13.
 65 ταῦς καὶ γέρανός. H 397. Aviani 15
 160 τέτιγες καὶ ὄνος. p. 90
 126 τέτιξ καὶ μύρμηξ H 401. Dosithei 17. Aviani 34
 1 τοξότης καὶ λέων. H 403. Aviani 17
 148 τράγος καὶ ἄμπελος. p. 87
 163 Τύχη καὶ γεωργός. p. 90.
 49 Τύχη καὶ ἐργάτης (ὄδοιπόρος). H 316
 138 υἱὸς καὶ λέων γεγραμμένος. p. 84.
 140 φαλακρός. p. 85
 169 φυτὸν καὶ γεωργός. p. 91
 118 χελιδὼν ἐν δικαστηρίῳ. H 418
 115 χελώνη καὶ ἀετός. H 419. Aviani 2
 177 χ. καὶ λαγώς. p. 93
 51 χήρα καὶ πρόβατον. H 382
 178 ψιττακός καὶ γαλῆ. p. 93
 162 ψύλλα. p. 90.

3

7

11

23

14

35

15

16

18

37

01

3

18

9

